

โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนา
การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model)

โดย

นายโชคดี อมรวัฒน์
รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 59
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2559 – 2560

บทคัดย่อ

เรื่อง โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว
ที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model)

ลักษณะวิชา สังคมจิตวิทยา

ผู้วิจัย นายโชคดี อมรวัฒน์

หลักสูตร วปอ.

รุ่นที่ 59

การศึกษาเรื่อง โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตและวิเคราะห์ปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นในการใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา และประยุกต์ใช้ยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ การศึกษานี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยวิธีการศึกษา คั่นคว่ำ และรวบรวมข้อมูลเอกสาร จากนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ บทความ รายงานวิจัย ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาดทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของความสำเร็จในการดำเนินโครงการ ประกอบด้วย ปัจจัยหลัก 7 ประการ และ ขั้นตอนหลัก 7 ขั้นตอน ในการดำเนินงาน ดังนี้

ปัจจัยหลัก 7 ประการ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการกำหนดนโยบาย ปัจจัยด้านการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ปัจจัยด้านบุคลากรผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยด้านความเป็นเอกภาพในการบริหารราชการ ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจัยด้านหลักคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยธรรม และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ขั้นตอนหลัก 7 ขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐานหาดสาธารณะ ขั้นตอนที่ 2 การจำแนกประเภทชายหาดเพื่อการจัดระเบียบ ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดมาตรการและแนวทางสำหรับการจัดระเบียบ ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดมาตรการในการบังคับใช้กฎหมาย ขั้นตอนที่ 5 การจัดตั้งสมาคมรักษ์หาด ชมรมรักษ์หาด เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชน อันจะทำให้โครงการมีความยั่งยืน ขั้นตอนที่ 6 การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในวงกว้าง ขั้นตอนที่ 7 การวิจัย ประเมินผล เพื่อสำรวจความพึงพอใจ ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงาน โครงการให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สำหรับข้อเสนอแนะของการวิจัย ควรปรับปรุง แก้ไขระเบียบ กฎหมาย เพื่อนำพื้นที่ชายหาดสาธารณะ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย หรือกระทรวงอื่นๆ มาดำเนินการจัดการรายได้เข้ารัฐ ในขณะเดียวกันนโยบายของรัฐต้องมีความชัดเจน ต่อเนื่อง สร้างกระบวนการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดขึ้น โดยการอาศัยกลไกภาคประชาชนในการจัดการดูแลชายหาดสาธารณะ ร่วมกับภาคราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดตั้งสมาคมรักษ์หาด เยาวชนรักษ์หาด เป็นต้น

คำนำ

เอกสารวิจัยเรื่อง“โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน” ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 59 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตและวิเคราะห์ปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นในการใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวทั้งในมิติของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป รวมทั้งศึกษาโครงการและกิจกรรมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตตามนโยบายของรัฐบาล ภายใต้โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ต เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืนต่อเนื่องในอนาคต

ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้เขียนพบว่า องค์ประกอบของความสำเร็จในการดำเนินโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model) ประกอบด้วย ปัจจัยหลัก 7 ประการ และ 7 ขั้นตอนหลัก ในการดำเนินการ ซึ่งจะได้อธิบายโดยละเอียดในบทที่ 3

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิจัยฉบับนี้จะ เป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติต่าง ๆ ในอนาคต ให้เกิดความสำเร็จอย่างยั่งยืน รวมถึงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจทั่วไป

(นายโชคดี อมรวัฒน์)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 59

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
วิธีดำเนินการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
2	7
แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	7
แนวความคิดว่าด้วยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	19
แนวความคิดว่าด้วยการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา	25
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
3	
เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model)	37
แนวนโยบายของรัฐบาล	37
การขับเคลื่อนนโยบายจัดระเบียบชายหาดของจังหวัดภูเก็ตในระยะแรก	38
โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model)	42
สถานะความสำเร็จของโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตในปัจจุบัน	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีจุดแข็งในด้านการท่องเที่ยว เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก ไทยมีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวในทุกภาค ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวจากทุกภูมิภาคของโลก ทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย จึงเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้หลักให้กับประเทศ ซึ่งรัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยรักษาเสถียรภาพและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยอาศัยข้อได้เปรียบของทำเลที่ตั้ง ความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงความเป็นไทยเป็นจุดขายสำคัญในการส่งเสริมตลาดท่องเที่ยวมาอย่างยาวนาน ผลการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในระยะที่ผ่านมาได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการเติบโตในเชิงปริมาณ ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงมีปัญหาในเชิงคุณภาพ ทั้งที่เป็นปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวและปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในตลาดท่องเที่ยวของโลก ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอนาคต

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559

”

เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในระดับโลก

”

5

(

, 2554 : 25 - 26)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว

2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

3

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว

. 2558-2560

"

: " โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวเป็น 3 ยุทธศาสตร์ (, 2558 : 20- 29)

1

2

3

ทิศทางของแผนแม่บทการพัฒนากองท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน พ.ศ.2557-2561 (, 2556) " "

5

1

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน โดยเน้นการมี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว เพื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การประชาสัมพันธ์และการจัดการตลาดของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศฝั่งอันดามัน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กร

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญทำรายได้จากการท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศเป็น

:

"

"

มีทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเลที่โดดเด่นแห่งหนึ่งของโลก ในปี พ.ศ.2558 มีนักท่องเที่ยวเข้ามา ภูเก็ตทั้งสิ้น จำนวน 13,369,634 คน เพิ่มจากปี พ.ศ.2557 จำนวน 11.80 เปรอร์เซ็นต์ โดยเป็นคนไทย 3,826,229 คน และเป็นชาวต่างประเทศ 9,543,405 คน สร้างรายได้เข้าประเทศจากการท่องเที่ยว จำนวน 326,103.91 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 25.77 เปรอร์เซ็นต์ โดยมีอัตราค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว/

/ จะเฉลี่ยอยู่ที่ 6,258.59 บาท/คน โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภูเก็ตในปี 2558

- 1.ประเทศจีน ประมาณ 2.250 ล้านคน
2. 0.645
3. 0.590
4. 0.471
- 5.ประเทศสหราชอาณาจักร ประมาณ 0.309 ล้านคน
- 6.ที่เหลือจะเป็นประเทศในอาเซียน ตะวัน

โดยภูเก็ตมีชายหาดบนเกาะภูเก็ตและเกาะบริวารเกือบ 50 หาด ซึ่งมีเอกลักษณ์ความงดงามตาม
 กันไป ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ภูเก็ตได้ชื่อว่าเป็น "

ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ.2558-2561) ขึ้น เพื่อสนอง
 และยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ(พ.ศ.2555-2559) ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว
 (. .2558-2560) แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน(พ.ศ.2557-2561) โดยกำหนด

3

1

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้า

3

โดยการปลูกสร้างอาคารอย่างถาวร และกึ่งถาวร การจับจองหาดสาธารณะเพื่อวางร่ม เตียงอาบแดด
 อาหาร ประกอบอาหาร และกิจกรรมไม่พึงประสงค์ต่างๆ เต็มพื้นที่จนประชาชนและ
 นักท่องเที่ยวทั่วไปไม่สามารถเข้าไปใช้พื้นที่หาดสาธารณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจได้ตามปกติ

กรอบงานกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของนายทุนต่างชาติ และปัญหาต่อเนื่องต่างๆ ในแต่

เพื่อแก้ไขปัญหามูลฐาน แห่งปัญหาดังกล่าวในทุกๆด้าน ทั้งในด้านการบังคับใช้กฎหมาย การวาง

Beach Model)

(The World Destination)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตและวิเคราะห์ปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นในการใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว ทั้งใน

2.

นโยบายของรัฐบาล ภายใต้โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ต เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

(Phuket Beach Model)

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวทาง

ขอบเขตของการวิจัย**1. ขอบเขตด้านพื้นที่**

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงด้าน

2. ขอบเขตด้านเวลา

แหล่งท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 จนถึงปัจจุบัน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. งานวิจัยนี้ กำหนดขอบเขตการศึกษาเรื่อง โครงการต้นแบบการจัดระเบียบ
(Phuket Beach Model) "1 1 1

1 "

2.

3.

วิธีดำเนินการวิจัย

จัดระเบียบชายหาดจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model)

ท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภูเก็ตอย่างยั่งยืน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.

2.

ต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model)

3.

4. โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดจังหวัดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถ

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ และสนับสนุนผลการศึกษาดังกล่าว ดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. แนวความคิดว่าด้วยการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1. ขอบเขตและความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่าเป็นการเดินทางภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นสากล 3 ประการ คือ

- 1) เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- 2) เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
- 3)

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(วท.), 2540 อ้างจาก Mc Intosh and Goeldner (1984) ได้สรุปว่า การท่องเที่ยว (Tourism)

ต่างๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่างๆ รวมทั้งกับรัฐบาล ประเทศเจ้าภาพ และประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรม

ได้สรุปเพิ่มเติมเพื่อ

ชี้ให้เห็นความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวว่าการเดินทางของผู้คนไปท่องเที่ยวในที่แห่งหนึ่ง มักไปเกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานของผู้อื่นนี่เองจึงเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ผูกพัน โยงใยกัน ขึ้นการเดินทางไปในสถานที่ใหม่ ได้มีการใช้สถานที่นั้นๆ ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่

มิติด้านทรัพยากร

Natural Tourism
Cultural Tourism
Historical Tourism
Rural Tourism
Endemic Tourism

มิติด้านกิจกรรม

Wilderness Tourism
Adventure Travel
Natural History Tourism
Alternative Tourism
Experience Travel
Cultural Travel
Value added Travel
Entertainment
Sport
Recreation

มิติด้านการตลาด

Mass Market
Elite Market
Back Packing Market
Individual Market
International Market
Domestic Market

มิติด้านการจัดการ

Sustainable Tourism
Conservation Tourism
Ecotourism

2.ระบบและองค์ประกอบของการท่องเที่ยว(Tourism System)

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย(2540)

3

(Tourism Service)

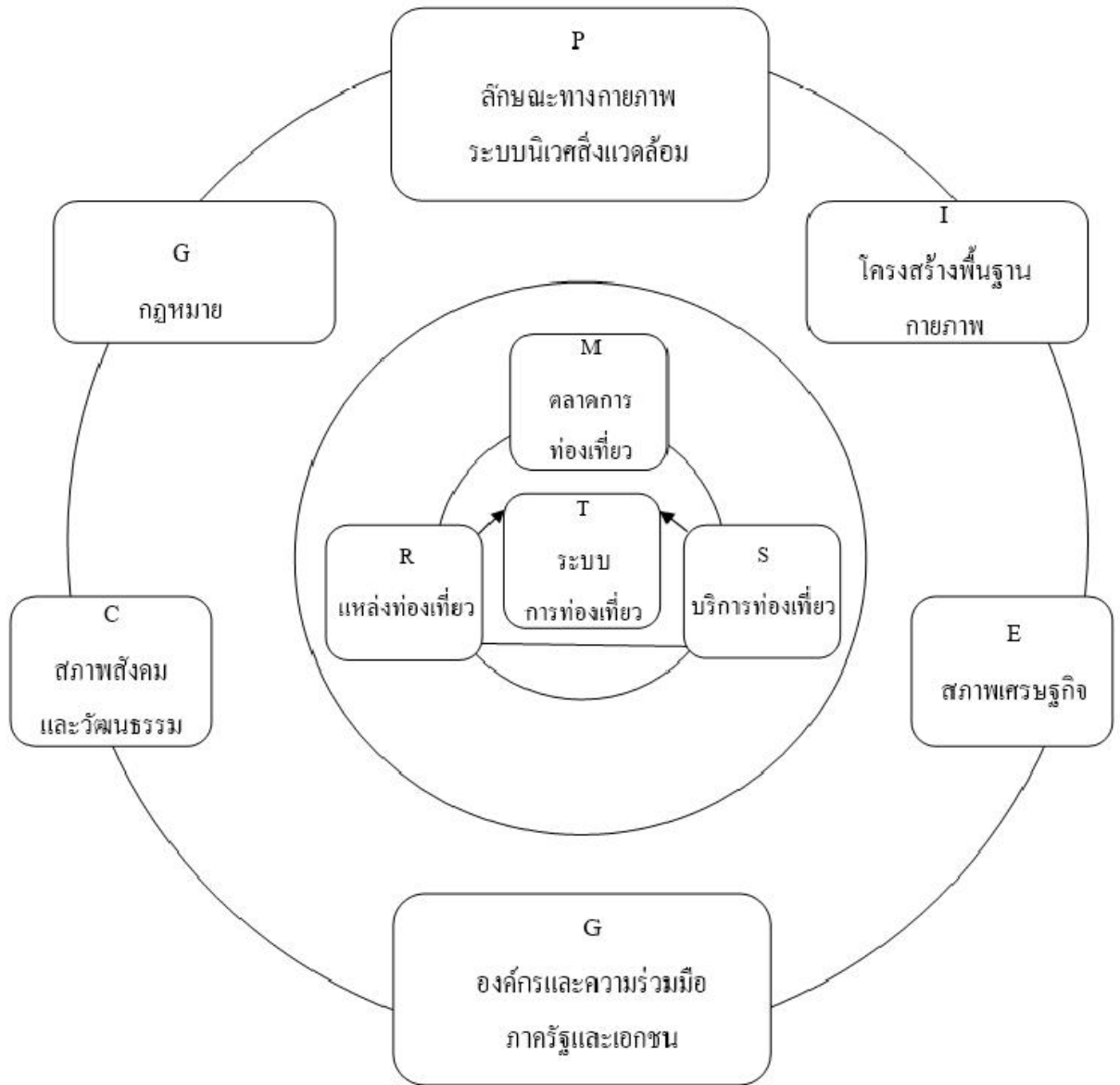
(Tourism Resource)

(Tourism Market or Tourist)

องค์ประกอบมีองค์ประกอบย่อยๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นเอง

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ไปใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการหรือทัศนศึกษา ซึ่งอาจเป็นการใช้ประโยชน์โดยตรงและจากการบริการที่เกี่ยวข้อง โดยปกติทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่ใช้ไม่มีวันหมด เพราะ

ชดเชยได้อยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม ในการท่องเที่ยวที่เป็นจริงนั้น การใช้ประโยชน์ของทรัพยากร และอาจไม่มีการคำนึงถึงการสูญเสีย หรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับระบบย่อยต่างๆ รวมทั้งผลต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในทางกลับกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นระบบอื่นๆ เช่น ระบบชุมชน ระบบอุตสาหกรรม ฯลฯ อาจมีผลกระทบมาสู่ระบบท่องเที่ยวด้วย ดังนั้น การท่องเที่ยวที่ดีเข้ามาเกี่ยวข้องจึงเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ประสบความสำเร็จได้เลย

1. แหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญจัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism Supply) : Peters (1969) ได้จัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภท คือ
- (Cultural Attractions) แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงออกถึงประเพณีต่างๆ
 - (Traditional Attractions) :
 - (Scenic Attractions) (Entertainment Attractions)
 - ท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว (Other Attractions)

สำหรับประเทศไทยนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์โบราณคดี และ ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิงนั้น จัดเป็นส่วนหนึ่งในสถาน

2. บริการที่รองรับการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็น จุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวก

ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรมและบริการอื่นๆ ทั้งนี้ รวมถึง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ ด้วย

3. (Tourism Demand) ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อกิจกรรมอื่นๆ (ปกติตลาดการท่องเที่ยวจะเน้นที่นักท่องเที่ยว) ซึ่ง

นักท่องเที่ยวด้วย ในประเทศไทยโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ให้คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง

- (Visitors) คือ ผู้ที่จากถิ่นพำนักของตนเอง
อย่างหนึ่ง อาจพักค้างแรมหรือไม่ก็ได้ (เป็นผลรวมของนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว)

- (Tourist) คือ ผู้เดินทางมายังพื้นที่หนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์ต่างๆ

หรือศึกษาอยู่ในพื้นที่นั้น ผู้เดินทางนี้จะต้องค้างแรมอย่างน้อย 1 คืน (แต่ไม่เกิน 90 วัน)

(
)

- (Excursionist)
- (Domestic Tourism)

ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จากจังหวัดหนึ่งไปอีกจังหวัดหนึ่ง

- (Tourist Consumption Expenditures)
(International Tourists)

- (Tourism Revenues) คือ รายได้ที่ประเทศไทยได้รับทั้ง

คิดเป็นสาขาที่สำคัญสาขาหนึ่งในระบบเศรษฐกิจที่มีผู้ซื้อ
() (Tourism Industry)
สำคัญของประเทศในช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจหลายครั้ง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแม้
เป็นอุตสาหกรรมที่ฟื้นตัวได้เร็ว และสามารถทดแทนภาวะชะงักงันทาง

3.

(Recreation)

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผลกระทบจากการท่องเที่ยวซึ่งมีทั้ง
(.)

1.

1.1

มากตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้ในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศมากเป็น
อันดับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่นๆ

1.2

ระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าทวีกว่า 2 เท่าตัว

1.3

เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบท

1.4

ประเทศโดยเฉพาะของท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในอัตราที่สูง ในรูปของการผลิตสินค้าพื้นเมืองและ

1.5 การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองวัด

1.6

2.

2.1

2.2

2.3 การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2.4

2.5 การท่องเที่ยวช่วยให้ประชาชนในชนบทใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักใช้

ของสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกไว้

สำหรับขายผู้มาเยือน เป็นการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวเพิ่มขึ้น

3.

3.1 การเดินทางท่องเที่ยวก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความมั่นคงปลอดภัย เพราะการที่

:

3.2 การท่องเที่ยวเป็นวิถีทางที่มนุษย์ต่างสังคมจะได้พบปะ รู้จักทำความเข้าใจกัน

.

ประเทศจะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เสริมสร้างความเข้าใจอันดีที่จะนำไปสู่ความเป็นเพื่อน

1.

1.1

:

:

:

1.2 ลักษณะความเป็นฤดูกาลของการท่องเที่ยว อาจทำ

2.

2.1

ความรู้สึกต่อต้านที่เป็นต้นเหตุของความเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยที่เคยโอบอ้อมอารี มีความเป็นมิตร

:

2.2

2.3 นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมีส่วนในการส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นปัญหาของสังคม เช่น

3.

3.1

3.2

3.3

4.

อาคารที่มีรูปแบบขัดกับสภาพแวดล้อม การกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ไม่มีประสิทธิภาพ ฯลฯ

จะต้องพยายามควบคุม ป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียหรือให้เกิดผลเสียขึ้นน้อยที่สุด

ข้อคิดเห็นที่น่าสนใจในการพิจารณาเรื่องปัญหาผลกระทบจากการท่องเที่ยวนี้ สุริย์
บุญญานพวงศ์ (2539) อ้างจาก เทียนชัย มัชฌมาน ซึ่งได้แปลและเรียบเรียงบท
"Annals of Tourism Research"

"

" ทั้งนี้ โดยได้แสดงให้เห็นว่าสำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้คนยังไม่ค่อยเจริญ
นั้นสิ่งเหล่านี้มิได้เกิดขึ้นเพราะการที่คนในท้องถิ่นขาดความรู้ และประสบการณ์ในการดำเนินงาน

ความสามารถในการทำงานและสถานภาพของตนขึ้นมาได้เลย ทั้งการเปลี่ยนแปลงไปสู่อาชีพที่

ดั้งเดิม ซึ่งมักก่อให้เกิดปัญหาตามมาส่วนผลกระทบในทางด้านสังคมนั้น ได้ชี้ให้เห็นว่า เมื่อมีการ
ย้ายถิ่นเข้าไปมากขึ้น จะทำให้เกิดการแข่งขันทางอาชีพมากขึ้น มีความขัดแย้งด้านวัฒนธรรม

ท้องถิ่นไม่สูญเสียไปตามยุคสมัย แต่ก็ได้ทำให้ศิลปกรรมและวัฒนธรรมเหล่านี้เปลี่ยนไปสู่ "

"

สูญเสียเอกลักษณ์และคุณค่าทางศิลปกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากบทบาทด้านการตลาดเพื่อการ

ในการหารูปแบบวิธีการในอันที่จะทำให้การท่องเที่ยวเป็นไปอย่างยั่งยืน ซึ่งในปี 2530 (ค.ศ.1987)

ทางเลือกใหม่ของการพัฒนาที่เรียกว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)

Brundtlan Report(Our Common Future)

" (Shirley Eber 1992) แนวความคิด

นี้ได้ขยายครอบคลุมมาสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวด้วย

4. (Sustainable Tourism)

Globe'90

"การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และผู้เป็นเจ้าของ

(, 2538)

Shirley Eber (1992)

1. Using Resource Sustainably

การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี ทั้งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ สังคมและ

2. Reducing Over-consumption and Waste

ค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาว และเป็นการเพิ่มคุณภาพของการ

3. Maintaining Diversity

4. Integrating Tourism into Planning

5. Supporting Local Economics

การท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาด้านราคา

6. Involving Local Communities

7. Consulting Stakeholders and the Public

องค์กร และสถาบันที่เกี่ยวข้อง มีความจำเป็นในการที่จะร่วมงานในทิศทางเดียวกันรวมทั้งร่วม

8. Training Staff

9. Marketing Tourism Responsibly

10. Undertaking Research

สู่ยุคใหม่ของกระแสโลกที่เปลี่ยนไป (สถานการณ์สิ่งแวดล้อมไทย, 2538) ดังนั้น ขอบเขตขอ

: Dowling, 1995)

(All Tourism Should Be Sustainable Tourism

ท่องเที่ยวทั้งหมด ไม่จำเพาะแต่การท่องเที่ยวเฉพาะอย่าง การท่องเที่ยวขนาดเล็ก การท่องเที่ยวราคา
(Elite Market) เท่านั้น รวมถึงการท่องเที่ยวขนาดใหญ่
(Mass Market)

ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของ
นักท่องเที่ยวตลอดจนผู้ที่มาลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่เป็นมูลเหตุจูงใจให้

ท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหาร
ปลอดภัยในการจัดการท่องเที่ยวนั้น ประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือจะต้องมองการท่องเที่ยวใน
ท่องเที่ยวในองค์รวมอันประกอบด้วย องค์ประกอบย่อยหลายๆ ด้าน ซึ่งองค์ประกอบย่อยแต่ละด้าน

กระทบต่อระบบย่อยอื่นๆ อย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งสามารถจำแนก “ ”
องค์ประกอบพื้นฐานของการท่องเที่ยวออกเป็น 4 ประการ คือ

1.

2.

3.

ร ้านจำหน่ายสินค้า/ของที่ระลึก สถานที่บริการด้านข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

4.

องค์ประกอบย่อยของการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน เพื่อให้เห็นองค์รวมของส่วนทั้งหมดที่มีอาจ แยก

1.

แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม พร้อมๆ กับการสร้าง แหล่ง

2.

ที่เชื่อมโยงกันเป็นกลุ่มธุรกิจ (Cluster)

3.การพัฒนาบริการการท่องเที่ยว

4.

5.

6.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่น

ความรู้ของนักวิชาการเกี่ยวกับกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น

ครั้งนี้ จึงขอนำเสนอประเด็นหลักๆ ของแนวความคิดเรื่องการนำนโยบาย/โครงการไปปฏิบัติที่จะ

2.1

(Pressman and Wildavsky)

III

(George C. Edward III and Ira Sharkansky)

(Donale S. Van Meter and Carl

E. Van Horn)

ในภาครัฐหรือภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมุ่งที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จ โดยตรงตามวัตถุประสงค์ จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กระทำก่อนหน้านั้นแล้ว

(Policy implementation) มีขอบเขตความหมายที่กว้างขวางซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ /
ระดับพื้นที่ การเตรียมความพร้อมในเรื่องบุคลากร องค์การ

2.2

(implementation process) เพื่อที่จะวิเคราะห์ห้บทเรียน พัฒนาแนวทาง และสร้างกลยุทธ์เพื่อที่จำทำ

ดีขึ้น ซึ่งในปัจจุบันนี้นักวิชาการต่างยอมรับในความสำเร็จของการนำนโยบาย ไปปฏิบัติก็เพิ่งจะมีขึ้นเมื่อต้นทศวรรษ 1970 นี้เอง

ในช่วงก่อนทศวรรษ 1970 การศึกษาเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น ก็อยู่บน

(Max Weber)

(Woodrow Wilson)

(Frederick W. Taylor)

(L. Gulick & L. Urwick)

1970

นโยบายไปปฏิบัตินับตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษ 1970 เป็นต้นมา ก็มีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งเท่ากับเป็นการปฏิเสธแนวความคิดด้านนโยบายในช่วงก่อนทศวรรษ 1970 อย่างสิ้นเชิง การยอมรับใน

ของนโยบายนั้นเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ โดยได้ปรากฏในงานเขียนของนักวิชาการหลายท่าน
Robert T. Nakamura Frank Smallwood

ซึ่งได้ตีพิมพ์ผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้คือ

1. (Pressman and Wildavsky)

(a key actor)

2. (Van Meter and Van Horn)
(Psychological human factors)

3. (McLaughlin) (Mutual adaptation)

4. (Bardach) (games)

5. (Radin) (Political
intrigue) ซึ่งมีอยู่เสมอในบริบทของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งผู้นำนโยบายไปปฏิบัติสามารถใช้

6. (Rein and Rabinovitz)

:

3

ไม่ได้มีลักษณะเป็นขั้นตอนที่มีทิศทางเดียวเหมือนกรอบความคิดดั้งเดิม คือจากขั้นตอนของการ

:

(circular or looping)

ซึ่งเป็นการปฏิเสธตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติในยุคดั้งเดิมที่มองการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามี

:

(hierachical)

:

1970

ขั้นตอนที่มีความสำคัญและมีผลต่อความสำเร็จของนโยบายต่างๆ อย่างมาก ซึ่งเท่ากับ

:

:

“The political of policy implementation”

Nakamura and Smallwood

2.3

ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดที่จะมีผลต่อความสำเร็จของนโยบายต่างๆ และจากผลการศึกษาของ

ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model)

:

:

เพียงพอในการสร้างความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติได้

และเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ วรรค จันทรศร

"

:

"

:

:

(Models)

5

1.

(rational model)

2. ตัวแบบที่เน้นสมรรถนะขององค์กร หรือเรียกว่า ตัวแบบทางการจัดการ

(management model)

3. ตัวแบบที่เน้นการมีส่วนร่วม การสร้างความผูกพันและการยอมรับ หรือ

(organization development model)

4.

(bureaucratic processes model)

5.

(political model)

ซึ่งตัวแบบหรือแนวทางการศึกษาทั้ง 5 ตัวแบบ ก็สามารถใช้เป็นกรอบในการศึกษา

:

:

อบ ของการศึกษามากที่สุดก็คือตัวแบบทางการพัฒนาองค์กร เนื่องจากตัวแบบนี้มีฐานคติ

ต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket

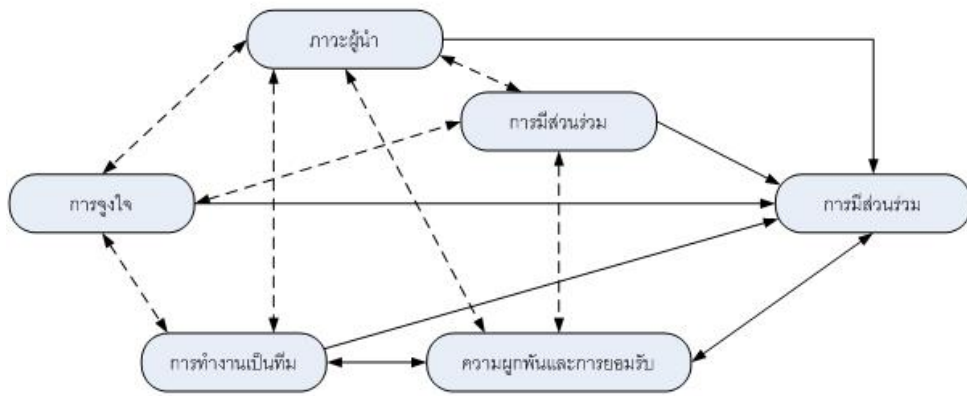
Beach Model) ที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและประชาชนในพื้นที่ ในการดำเนินการ

:

ลักษณะนี้จึงเป็นเรื่องการนำตัวแบบทางการพัฒนาองค์กรมาประยุกต์โดยตรง ตัวแบบนี้จึงเน้น

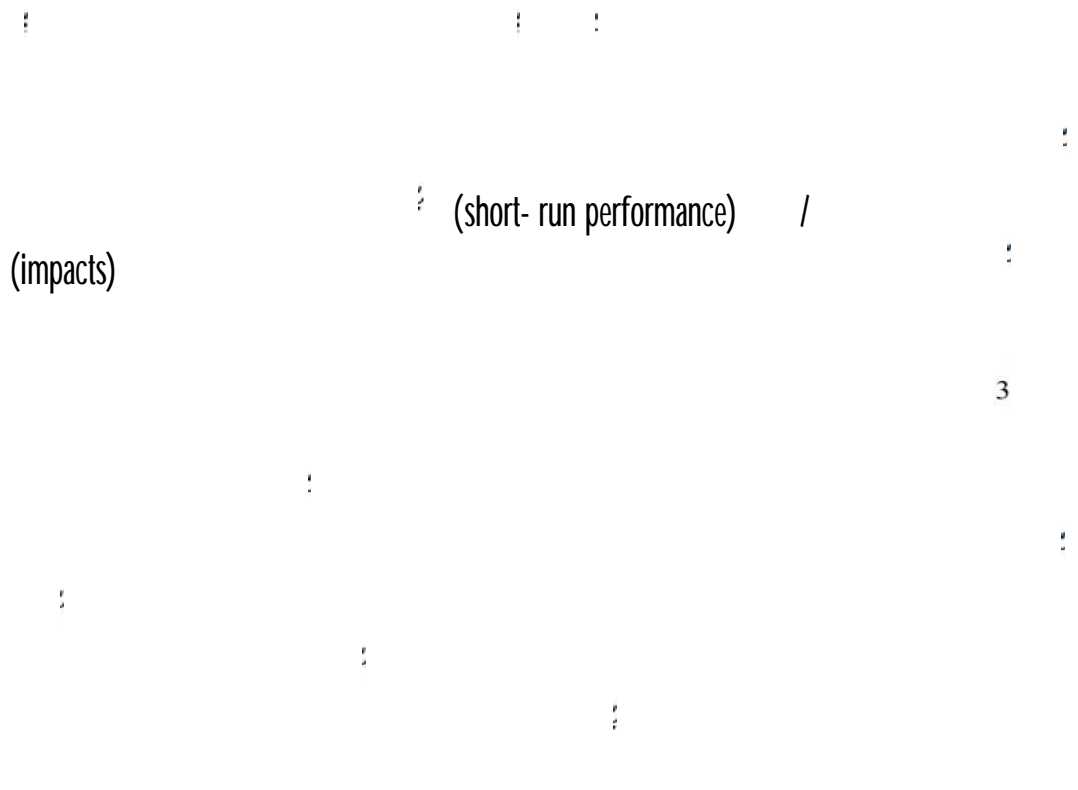
:

เพื่อให้เกิดการยอมรับตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่าการมุ่งการใช้การควบคุมเพื่อใช้อำนาจทาง
 : เพราะการแยกว่าการกำหนดนโยบายเป็นเรื่องที่ควรมาจากระดับสูง

3

ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถพิจารณาได้จากเงื่อนไขที่ว่า ได้มีการ
 บรรลุผลการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ตามภาระหน้าที่ขององค์กรที่รับผิดชอบด้ว

แต่อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเน้นก

พัฒนาการท่องเที่ยวที่ (Phuket Beach Model) ทั้งนี้เนื่องจาก ความ

นับตั้งแต่วัฒนธรรมชุมชนเสื่อมสลาย เกิดการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น การ

เนื่องมาจากการเบียดขับชาวบ้านตัวเล็กตัวน้อยจำนวนมากให้ตกเป็นเหยื่อของการพัฒนา

”

” (Public Participation) แนวคิดดังกล่าวมีความสำคัญยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้
เนื่องจากในการพัฒนาโฮมสเตย์ให้มีความยั่งยืนต่อไปในอนาคตนั้น ไม่สามารถพัฒนาแต่เฉพาะ
(Stakeholders)

และสมาคมต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นอย่างหลากหลาย เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาโดยประชาชนในท้องถิ่น

”

”

”

”

”

”

(Deprofessionalization)

(Ordinary People)

(Paulo Freire)

(Objects)

แบบที่ผ่านๆ มา แต่จะต้องถือว่าประชาชนเป็นผู้รู้และเป็นผู้กระทำที่กระตือรือร้น ซึ่งจะทำให้
(Subjects)

การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องดำเนินตามขั้นตอนที่มีความยืดหยุ่นสูง เนื่องจาก

ดังนั้น แผนงานที่ขาดความยืดหยุ่นจึงไม่สามารถนำมาใช้ได้และอาจกลายเป็นกีดกันที่จะกลายมา

(Means)

(Goal)

ความแตกต่างของแนวคิดสองกลุ่มนี้ มีรากฐานมาจากอุดมการณ์ทางการเมืองที่ไม่

ในช่วงหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา การมีส่วนร่วมของประชาชนในงานสาธารณะได้
มากยิ่งขึ้นจนกลายเป็นสิ่งที่รัฐไม่สามารถปฏิเสธได้อีกต่อไป ทั้งนี้มีสาเหตุ ดังต่อไปนี้

เหตุการณ์ทางการเมืองในเดือนพฤษภาคม 2535 ได้ก่อให้เกิดกระแสการ
ปฏิรูปการเมืองให้มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ประกอบกับการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร

ประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่จะมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐ เพื่อจะได้เ

การเติบโตของชนชั้นกลางที่มีการศึกษาสูง และการขยายตัวของ

(Sustainable Development)

(Good Governance) โดยถือว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ด้วยเหตุนี้ ธนาคารโลก

การมีส่วนร่วมของประชาชนมี 6 ระดับ โดยที่ในแต่ละระดับต่างก็มีรูปแบบที่

/

	/	
1.		
2.	/	
3.		
4.	Technical Hearing	
5.		
6.		

ดังนั้น การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจึงเป็นสิ่งจำเป็น

วัฒนธรรม ของท้องถิ่นรวมทั้งขอบเขตของผู้มีส่วนได้เสียจากโครงการดังกล่าวเป็นต้น
กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะพบว่าหากมีการจัดการความขัดแย้งทางสังคมอย่างถูกต้อง

หากนโยบายที่ออกมาโดยไม่มีส่วนร่วมก็อาจทำให้มีการพิจารณาข้อมูล/ข้อคิดเห็นที่ไม่รอบด้าน ซึ่ง

อันจะทำให้เกิดต้นทุนในการดำเนินนโยบายเพิ่มสูงขึ้นอีกหลายเท่าตัว

1.

/

:

(

)

2.

(

)

3.ควรจัดการมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนการริเริ่มโครงการ

4.

5.

ขัดแย้งรุนแรงมากขึ้น จนกลายเป็นความล้มเหลวในที่สุดได้

"

. .2548"

ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจต่อเนื่อง อาทิ โรงแรมที่พัก ร้านอาหารของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงานและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ดังนั้น ภาครัฐและ

กิจกรรมของการท่องเที่ยวแบบชุมชนที่ถือว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประเภทหนึ่ง

ระหว่างชาวบ้านในชุมชนกับนักท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ โดยใช้ประโยชน์ทรัพยากรการท่องเที่ยวท้องถิ่นทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เกาะช้าง

การท่องเที่ยวและที่พักแรม โดยเฉพาะที่พักแรมแบบโฮมสเตย์

4

ได้แก่ 1)พื้นที่ 2)การจัดการ 3)กระบวนการเรียนรู้ และ 4)การมีส่วนร่วม ในแง่ผู้ที่มีหน้าที่

12

ลักษณะการดำเนินธุรกิจคือมีการบริการห้องพักร่วมกับการจัดนำเที่ยวแบบเหมาจ่าย โดยรวมทั้งค่า

- จากฝั่งถึงเกาะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่านำเที่ยวเกาะต่างๆ รวมถึงค่าค่าน้ำดูปะการัง โดยมี

บ้านพักให้บริการรวม 20 หลัง และพักได้สูงสุด 20 คน ต่อหลังต่อคืน ราคาที่พักคนละ 150-500

สื่อสารการตลาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จุดแข็ง คือ ด้านห้องพักที่ให้บริการ
ปลอดภัย และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกไว้รองรับนักท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำ พัดลม ตู้เสื้อผ้า เตียง
เครื่องเสียง ทีวี วิทยุ ที่นอนและหมอน โดยมีสมาชิกในครอบครัวเป็นผู้ดูแล และคอยให้บริการ

"

กรณีศึกษาตำบลตะพง จังหวัดระยอง พ.ศ.2548"

ต้อนรับนักท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวพักผ่อนแบบโฮมสเตย์ ตั้งแต่ พ.ศ.2541 การดำเนินการ
ดังกล่าวมีส่วนช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย ชาวต่างประเทศ อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งปี
พ.ศ.2543 การดำเนินการของกลุ่มธุรกิจเกิดปัญหาขาดทุน เนื่องจากขาดความพร้อมด้าน

. 2544

สถานที่รองรับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ จะทำให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และใกล้ชิด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย มี 2 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน
มชนในพื้นที่ตำบลตะพง จังหวัดระยอง ในการจัดการท่องเที่ยวพักผ่อน

2.

ความยั่งยืนของการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวพักผ่อนหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แบบโฮมสเตย์ในพื้นที่

ความเป็นอยู่และสภาพปัจจุบันทั้งในปัจจุบันและอดีต ประชากรที่ศึกษาจากผู้ประกอบการธุรกิจ
ด้านการท่องเที่ยวหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แบบโฮมสเตย์ ในตำบลตะพง จังหวัดระยอง ในการ

3

"ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการท่องเที่ยว
"

1)

2)

รายได้เพิ่มขึ้น และ 3) นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในบริการของโฮมสเตย์ที่มาใช้บริการ

4

/ /
()

ทั้ง 9 ด้าน ได้แก่ 2.1) ความมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น/มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 2.2) มีความเสียสละ
2.3) มีความซื่อสัตย์สุจริต 2.4) มีความยุติธรรม 2.5) มีเมตตา จริงใจ และเปิดกว้าง 2.6)

2.7)

:

2.8)

2.9)

การจัดกิจกรรมของตำบลปลายโพรงพวงอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 8 ด้าน คือ 3.1) มีส่วนร่วมในการ

3.2)

3.3)

3.4) มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ 3.5) มีส่วนร่วมในการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการจัด

กิจกรรมการท่องเที่ยว 3.6) มีส่วนร่วมในการกำกับติดตามผลการดำเนินงาน 3.7) มีส่วนร่วมใน

3.8)

ในการศึกษาจำแนกนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
กลุ่มที่มาด้วยตนเอง กับกลุ่มที่มาด้วยบริษัททัวร์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาด้วยตนเอง

:

บทที่ 3

โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model)

แนวนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดท่องเที่ยวทางทะเลของประเทศ อันได้แก่จังหวัดต่างๆ ในภาคตะวันออก จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ก็คือปัญหาการยึดถือครอบครองชายหาดสาธารณะ โดยการปลูกสร้างอาคารแบบถาวร แบบกึ่งถาวร การเข้าไปยึดถือครอบครองชายหาดสาธารณะเพื่อวางร่ม เตียงอาบแดด การประกอบอาหาร และจำหน่ายอาหารเพื่อบริการนักท่องเที่ยว รวมทั้งกิจกรรมอื่นไม่พึงประสงค์ต่างๆ จนทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวทั่วไป ไม่สามารถเข้าไปใช้ชายหาดสาธารณะต่างๆ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจได้ตามปกติ เกิดปัญหาผู้มีอิทธิพล การเก็บส่วยชายหาด การแย่งชิงกันใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างไร้ทิศทาง ขาดการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพจากกลไกต่างๆ ของภาครัฐ ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของชาติ รวมทั้งปัญหาผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ผู้มีอิทธิพลในระดับชาติ ปัญหาการเข้าครอบงำกิจการท่องเที่ยวของนายทุนต่างชาติ รวมทั้งปัญหาต่อเนื่องอื่นๆ ในแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ เป็นปัญหาสำคัญของชาติ ซึ่งหากไม่เร่งรัดแก้ไขก็จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและรักษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของประเทศ และจะเป็นประเด็นหลักที่จะทำให้ประเทศสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในอนาคต

นโยบายของรัฐบาลซึ่งปรากฏในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีซึ่งพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 มีทั้งสิ้น 11 ด้าน ประกอบด้วย

1. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
2. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ
3. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
4. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

5. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน
6. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
7. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
8. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรม
9. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
10. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ
11. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายของรัฐบาล ด้านที่ 9 ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนด้านหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีผลต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน การพัฒนาเศรษฐกิจและศักยภาพในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต รัฐบาลจึงได้มีนโยบายด้านการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายนี้เป็น 4 แนวทางหลัก ได้แก่

(1) ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟู อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พร้อมส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชน เพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ

(2) ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น การกำหนดป่าชุมชนให้ชัดเจน

(3) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศเพื่อให้การจัดทำแผนไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างมีระบบ

(4) เฝ้าระวัง ควบคุม มลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้น จะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทิ้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดเชื้อ และใช้มาตรการทางกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด

จะเห็นได้ว่า ในกรอบนโยบายด้านที่ 9 ของรัฐบาล คือ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนนั้น รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยกำหนดแนวทางดำเนินนโยบายในระยะเฉพาะหน้า รวมทั้งการดำเนินการในระยะต่อไป เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐในทุกประเภท เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากในระดับครอบครัว/ชุมชน ไปจนถึงการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับชาติ

สำหรับนโยบายในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐที่เป็นชายหาดสาธารณะในจังหวัดท่องเที่ยวสำคัญของประเทศ นั้น เนื่องจากเป็นปัญหาที่สำคัญ มีความสลับซับซ้อนของปัญหาอย่างมาก และเกี่ยวข้องกับผู้มีอิทธิพลหลายระดับ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.) จึงได้มีนโยบายให้จังหวัดต่างๆ ดำเนินการจัดระเบียบชายหาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดระเบียบเป็นการเร่งด่วนในพื้นที่ 6 จังหวัด ผังทะเลอันดามัน โดยระดมกำลังกวาดล้าง รื้อถอน สิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำพื้นที่สาธารณะ กวาดล้างกลุ่มอิทธิพลที่กระทำผิดกฎหมาย ขบวนการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยให้มีการดำเนินคดีอย่างเด็ดขาด

การขับเคลื่อนนโยบายจัดระเบียบชายหาดของจังหวัดภูเก็ตในระยะแรก

เนื่องจากภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีระดับของปัญหารุนแรงมากที่สุดกว่าทุกจังหวัดในฝั่งทะเลอันดามัน ฉะนั้นตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2552 เป็นต้นมา จังหวัดจึงได้เร่งรัดการขับเคลื่อนการจัดระเบียบชายหาดตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งอยู่ในสมัยที่นายไมตรี อินทุสุต ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต โดยเริ่มต้นออกประกาศจังหวัดภูเก็ตตามลำดับ ดังนี้

ประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ 1/2557 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2557 เรื่อง การห้ามยึดถือครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ บริเวณหน้าหาด เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในที่สาธารณะประโยชน์บริเวณหน้าหาด และเป็นไปตามแนวนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม และเป็นธรรม อันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและประชาชน โดยห้ามมิให้บุคคลใดเข้ายึดถือครอบครองหรือกระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพชายหาดไปจากเดิม และทำให้ทัศนียภาพบริเวณชายหาดเสียหายไป เว้นแต่การกระทำของทางราชการเพื่อเป็นการฟื้นฟู และรักษาภาพธรรมชาติของหาด การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง การรักษาความปลอดภัยทางทะเล และชายหาด การติดตั้งป้ายเตือนของทางราชการหรือการทำหุ่น หรือกิจกรรมใดๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ 2/2557 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2557 เรื่อง มาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย เป็นการกำหนด

แนวทางและมาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบ จากประกาศจังหวัด ภูเก็ต ฉบับที่ 1/2557 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2557 โดยให้นายอำเภอร่วมกับ ผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ดำรวจตรวจสอบ ข้อมูลบุคคล สถานะความเป็นอยู่ของ ผู้ที่ได้รับผลกระทบ และความต้องการที่จะขอรับความช่วยเหลือ รวมทั้งมอบหมายให้ส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานจัดหางาน ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน วิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยอาชีวศึกษา เป็นต้น ให้ การสนับสนุนช่วยเหลือด้านการฝึกอาชีพ พัฒนาฝีมือ หรือจัดหาตำแหน่งว่างให้กับผู้ได้รับ ผลกระทบ ตลอดจนขอความร่วมมือจากภาคเอกชน อันได้แก่ หอการค้าจังหวัดภูเก็ต สมาคม โรงแรมไทยภาคใต้ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว เป็นต้น ให้การสนับสนุนผู้ได้รับผลกระทบจากการจัด ระเบียบชายหาดในด้านอาชีพ หรือจัดหาพื้นที่ค้าขายในส่วนของภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือด้านการ ประกอบอาชีพแก่ผู้ได้รับผลกระทบ

ประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ 3/2557 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2557 เรื่อง มาตรการ และแนวทางในการปกป้องดูแลพื้นที่ชายหาดและหน้าหาด จังหวัดภูเก็ตกำหนดให้นายอำเภอ และ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการดูแล รักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอัน เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน (โดยเฉพาะพื้นที่ชายหาดและหน้าหาด จังหวัดภูเก็ต) ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อย่างเคร่งครัด โดยมีมาตรการ ดังนี้

(1) กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังต่อเนื่องหากมี การละเลย หรือปล่อยให้มีการฝ่าฝืนกฎหมายให้ถือเป็นความรับผิดชอบของนายอำเภอและ(บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(2) ให้มีมาตรการฟื้นฟูชายหาดคืนความเป็นธรรมชาติให้กลับคืนมาโดยเร่งด่วน โดยใช้งบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือขอรับการสนับสนุนจากจังหวัดภูเก็ต องค์กรบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต หรือหน่วยงานส่วนกลาง ตามความจำเป็น

(3) ให้มีการจัดตั้งกลไก เพื่อการบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่ชายหาดและหน้าหาด อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบของการมีส่วนร่วมของทุกภาคี ภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาสังคม สถานศึกษา ผู้นำศาสนา กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน ทั้งกำหนดให้มีมาตรการเพื่อ ปกป้องดูแลชายหาดให้มีความเป็นธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยมีนายอำเภอเป็นประธาน ผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรองประธาน

การขับเคลื่อนนโยบายการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตในยุคต้นสมัยนายไมตรี อินทุสุต ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ช่วงปี พ.ศ. 2557 เป็นการดำเนินการ โดยเน้นการบังคับใช้ กฎหมาย โดยการรื้อถอนอาคาร สิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำชายหาดสาธารณะ และบริเวณหน้าหาดเป็นลำดับ

แรก เนื่องจากปัญหาดังกล่าวสะสมมาช้านาน การกำหนดการเป็นเจ้าภาพในการดูแลและคุ้มครองที่ สาธารณประโยชน์(ชายหาดและหน้าหาด) ให้นายอำเภอ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดูแลและฟื้นฟูชายหาดสาธารณะ รวมทั้ง การวางแผนทางในการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้ กฎหมาย ซึ่งดำเนินการมาระยะหนึ่ง แต่ยังไม่สำเร็จเป็นรูปธรรมมากนักเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ตำแหน่งผู้บริหารของจังหวัดภูเก็ต

การดำเนินการในช่วงต่อมา คือสมัยนายนิสิต จันทร์สมวงศ์ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการ จังหวัดภูเก็ต โดยได้มีประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ 1/2558 เรื่อง กำหนดมาตรการการบริหาร จัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยเป็นการสานต่อนโยบายจัดระเบียบชายหาดเดิมและ ประกาศกำหนดมาตรการในการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

- (1) กำหนดให้มีพื้นที่สำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้ประโยชน์ร่วมกันในการ ปักหมุด ปูเบาะ เสื่อ ผ้าปู บริการหมอนวดชายหาด ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของพื้นที่แต่ละหาด
- (2) กำหนดให้พื้นที่บริเวณนอกเหนือจากข้อ 1 ห้ามมิให้มีการปักหมุดชายหาด และ บริการนวดชายหาด
- (3) ห้ามมิให้มีการวางเตียง โต๊ะ เก้าอี้ จำหน่ายอาหาร สุนัข หวี ติ่งขยะ ในบริเวณพื้นที่ ชายหาด
- (4) ห้ามมิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด กระทำการอันเป็นลักษณะเข้ายึดถือ ครอบครอง หรือจองพื้นที่บนชายหาด ด้วยวิธีการใดๆ โดยเด็ดขาด
- (5) การช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้ กฎหมาย มีดังนี้

(5.1) ให้อำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานหรือตัวแทน ผู้เกี่ยวข้องพิจารณาคัดกรองผู้ได้รับผลกระทบที่ได้ลงทะเบียนไว้ ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ 2/2557 เรื่อง มาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้ กฎหมาย ลงวันที่ 24 กรกฎาคม 2557 โดยให้พิจารณาด้วยความรอบคอบและมีการทำประชามร่วมกัน

(5.2) ให้ผู้ผ่านการพิจารณาตามข้อ 5.1 ดำเนินการรวมกลุ่มจดทะเบียนกลุ่มอาชีพ โดยตั้งคณะกรรมการกลุ่มและวางระเบียบปฏิบัติ ของสมาชิกกลุ่ม ตลอดจนวางมาตรการการ ลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อตกลงของกลุ่ม การวางระเบียบปฏิบัติ หรือข้อตกลงของ กลุ่มต้องให้สอดคล้องกับมาตรการการบริหารจัดการชายหาดที่จังหวัดกำหนด

(5.3) ให้กำหนดพื้นที่ผ่อนปรนที่ใช้เป็นสถานที่บริการนักท่องเที่ยว เช่น จุดบริการ ปักธง เสื้อ จุดบริการนวด โดยให้อยู่ในพื้นที่นอกชายหาด เพื่อให้กลุ่มอาชีพได้จัดบริการร่วมกันแก่นักท่องเที่ยว

ในการดำเนินตามมาตรการดังกล่าว มิให้มีการเข้ายึดถือ ครอบครอง หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างมั่นคงถาวร เป็นเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพื่อชั่วคราวในบริเวณที่กำหนด เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือออกไปจากที่สาธารณประโยชน์ นั้น

การจัดระเบียบชายหาดในช่วงที่นายนิสิต จันทร์สมวงศ์ ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ช่วงปี พ.ศ.2558 ก็เป็นการสานต่อนโยบายจัดระเบียบชายหาดที่เริ่มต้นในปี พ.ศ.2557 ทั้งในเรื่องการเน้นย้ำ บทบาท อำนาจ หน้าที่ ของนายอำเภอท้องที่ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงนี้ได้เริ่มให้ความสำคัญกับมาตรการการบริหารจัดการชายหาดโดยการกำหนดให้มีพื้นที่สำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้ประโยชน์ในการปักธงชายหาด ปูเบาะ เสื้อ ผ้าปู บริการหมอนวดชายหาด ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของพื้นที่แต่ละหาด พื้นที่ส่วนที่เหลือ ห้ามมิให้มีการปักธง และบริการนวดชายหาด รวมทั้ง การห้ามการวางเตียง โต๊ะ เก้าอี้ จำหน่ายอาหาร ทิ้งขยะในพื้นที่ชายหาด ซึ่งเป็นการวางแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ชายหาดไว้อย่างกว้างๆ

แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากปัญหาดังกล่าวนี้ ได้มีการสะสมมาอย่างยาวนาน มีความสลับ ซับซ้อน ของปัญหาอย่างมาก เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์จำนวนมาก รวมทั้งมีผู้มีอิทธิพลเกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับชาติ ฉะนั้น แม้ว่าจะพยายามออกแบบหรือกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการไว้อย่างดีก็จะมีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนนโยบายจัดระเบียบชายหาดให้สำเร็จ เนื่องจากมีการต่อต้านจากกลุ่มผู้เสียประโยชน์อย่างหนักหน่วง ประกอบกับจังหวัดภูเก็ตมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารบ่อย จนทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน โดยในเดือนตุลาคม 2559 นายจำเริญ ทิพญพงศ์ธาดา ก็ได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตเป็นท่านที่ 3 ในช่วงของการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด การดำเนินการจัดระเบียบชายหาดซึ่งเริ่มต้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model)

ภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวหลักที่ทำรายได้ให้กับประเทศในแต่ละปีจำนวนมากมหาศาล กำลังตกอยู่ในสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วง และอาจต้องสูญเสียศักยภาพในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ ในอนาคตอันใกล้ เนื่องจากประสบภัยคุกคาม ทั้งจากภายนอกประเทศ และจากภายในเกาะภูเก็ตเอง ภัยคุกคามภายนอก ได้แก่ ประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคนี้ ซึ่งมีศักยภาพและทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางทะเลแบบเดียวกัน แต่มีความสดใหม่และความเป็นธรรมชาติมากกว่า ได้เริ่มเปิดตลาดการท่องเที่ยวและเริ่มได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางขึ้นตามลำดับ รวมทั้งภัยคุกคามจากภายในเกาะภูเก็ตเอง ได้แก่ ความไร้ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย จนเกิดปัญหาการบุกรุก ยึดถือ ครอบครองชายหาดสาธารณะอย่างยาวนาน ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัญหาต่อเนื่องอื่นๆ ซึ่งเป็นผลกระทบต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัญหาผู้มีอิทธิพล ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาด้านการจราจร เป็นต้น

โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ต(Phuket Beach Model) เป็นโครงการที่เริ่มขึ้นในปลายปี พ.ศ.2558 โดยการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อนโยบายการจัดระเบียบชายหาดของรัฐบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 เป็นต้นมา โดยพยายามแสวงหารูปแบบที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการการใช้พื้นที่ชายหาดสาธารณะ รวมทั้งการดำเนินการในการจัดตั้งองค์กรที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ จากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เพื่อสถาปนาความยั่งยืนในการขับเคลื่อน นโยบายจัดระเบียบชายหาดของรัฐบาล ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะทำให้อุบัติการณ์ สามารถคงศักยภาพด้านการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ได้ต่อไปในอนาคต โดยได้ประมวลองค์ประกอบของความสำเร็จของโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model) ว่าความสำเร็จของนโยบายการจัดระเบียบชายหาดจะเกิดขึ้นได้นั้นจะต้องมีปัจจัยหลัก 7 ประการ และ 7 ขั้นตอนหลัก ในการดำเนินงานซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมในทุกปัจจัยและทุกขั้นตอนการปฏิบัติ โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ก็จะสามารถประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ และสามารถนำโครงการต้นแบบนี้ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติในพื้นที่จังหวัดท่องเที่ยวชายทะเลอื่นๆ ต่อไป

Phuket Beach Model : 7 ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จของโครงการ

การจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อแก้ไขปัญหาการบุกรุกครอบครองพื้นที่ชายหาดสาธารณะ แม้จะเป็นปัญหาสะสมมายาวนาน มีองค์ประกอบของปัญหาที่สลับ ซับซ้อนเพียงใดก็ตามแต่ก็สามารถดำเนินการให้สำเร็จได้โดยอาศัยปัจจัยหลัก 7 ประการ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านการกำหนดนโยบาย

นโยบายในการจัดระเบียบชายหาด ต้องมีความชัดเจน กล่าวคือ นโยบายของรัฐบาล นโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่ายพลเรือน ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายทหาร และนโยบายของจังหวัด จะต้องมีความชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการกำหนดห้วงระยะเวลาในการดำเนินงาน วิธีการติดตามประเมินผลนโยบาย และมีคณะกรรมการรับผิดชอบในการกำกับนโยบายที่ชัดเจนของรัฐบาล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายที่เป็นผลประโยชน์สำคัญของชาติ ซึ่งจะไปกระทบกับผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ เป็นจำนวนมากและอาจจะมีการต่อต้านอย่างรุนแรง จากผู้ที่เกี่ยวข้องประโยชน์ รัฐบาลจำเป็นต้องมีมาตรการพิเศษ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบาย จัดระเบียบชายหาด ในระดับพื้นที่

2. ปัจจัยด้านการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ปัญหาการบุกรุกชายหาดสาธารณะ ซึ่งเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวสำคัญของชาติ เกิดขึ้นเกือบทุกพื้นที่ท่องเที่ยวของประเทศแต่ละพื้นที่มีรากเหง้าของปัญหาองค์ประกอบของปัญหา ระยะเวลาสะสมของปัญหา ตลอดจนกลุ่มบุคคล ผู้มีอิทธิพล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันออกไป ฉะนั้นการนำนโยบายการจัดระเบียบชายหาด ไปปฏิบัติให้สำเร็จในแต่ละพื้นที่ จึงมีวิธีการดำเนินงานที่แตกต่างกันออกไป การศึกษาประเด็นปัญหา การถอดบทเรียน กำหนดมาตรการและแนวทางการปฏิบัติในแต่ละพื้นที่ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้นโยบายการจัดระเบียบชายหาดประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

3. ปัจจัยด้านบุคลากรผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัดและในระดับพื้นที่ต่างๆ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของนโยบาย ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่รับผิดชอบงานด้านนี้ ตลอดจนหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบชายหาด ไม่ว่าจะเป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นก็ดี ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการพลเรือน ทหาร หรือตำรวจ ก็ดี ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในนโยบายโครงการและกิจกรรมตามนโยบายอย่างดี ในขณะเดียวกันจะต้องมีความชัดเจน มุ่งมั่น จริงจัง และต่อเนื่อง ในการปฏิบัติตามนโยบาย เพื่อบรรลุเป้าหมายในการรักษาชายหาดสาธารณะ ซึ่งเป็นทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญของชาติไว้

4. ปัจจัยด้านความเป็นเอกภาพในการบริหารราชการ

พื้นที่ชายหาดสาธารณะทั้งที่เป็นส่วนของทะเล และบนฝั่งในแต่ละจังหวัดมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกือบ 10 หน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็น หน่วยงานสังกัดราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น แต่ละส่วนราชการต่างก็ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ (Function) ของตน ขาดการประสานงาน หาเจ้าภาพที่แท้จริงไม่ได้ จึงทำให้เกิดช่องว่างให้เอกชน กลุ่มผลประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รัฐบางคน ใช้เป็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์ และปัจจัยดังกล่าวนี้จึงเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาการบุกรุก ครอบครอง ชายหาดสาธารณะ อย่างต่อเนื่อง ทีละเล็ก ทีละน้อย จนกระทั่ง เกิดการสะสมของปัญหาจนยากที่จะแก้ไขได้ในปัจจุบัน

ทางออกที่สำคัญในการวางพื้นฐานเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้คือ ต้องใช้การบริหารจัดการยึดพื้นที่(Area Based) ในระดับจังหวัดเป็นหลัก ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในการบริหารจัดการเพื่อให้นโยบายประสบความสำเร็จ หน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง ซึ่งมีภารกิจ หน้าที่ (Function) เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น ข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ ควรมีหน้าที่เฉพาะในการสนับสนุนภารกิจเพื่อให้จังหวัดประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบาย เท่านั้น

5. ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย

ปัญหาการบุกรุก ครอบครองพื้นที่ชายหาดสาธารณะที่ลุกลามขยายตัวอย่างกว้างขวางมีเหตุปัจจัยหลายอย่าง แต่เหตุสำคัญประการหนึ่งก็คือ เรามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชายหาดสาธารณะหลายฉบับ อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน แต่เราปล่อยปละ ละเลยในการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชน ผู้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ตลอดจนปล่อยปละละเลย ในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมาก ฉะนั้น การจัดระเบียบชายหาด ให้สำเร็จจำเป็นที่จะต้องมาทบทวน เรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งต้องทำอย่างจริงจัง เสมอภาค และเท่าเทียม ไม่ละเว้นการปฏิบัติ แต่จะต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ถูกต้องครบถ้วน มีธรรมาภิบาล ในการบังคับใช้กฎหมายรวมทั้ง ถ้าสาเหตุแห่งปัญหามาจากตัวระเบียบ ข้อกฎหมายเอง ก็ควรที่จะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชำระแก้ไข เพื่อวางพื้นฐานที่ดีให้แก่ชาติ บ้านเมือง ในอนาคต ระเบียบข้อกฎหมายของส่วนราชการซึ่งได้ใช้มาอย่างยาวนาน และเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการโดยการยึดพื้นที่เป็นหลัก(Area Based) ควรทบทวน ปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิก เพื่อมิให้เกิดปัญหาช่องว่างในการบริหารราชการแผ่นดิน จนกลายเป็นปัญหาการบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง และทำลายทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ดังที่เคยเกิดอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

6. ปัจจัยด้านหลักคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยธรรม

การจัดระเบียบชายหาดมีผลคืออย่างมากต่อการรักษาทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวไว้ให้ภูเก็ตสามารถมีศักยภาพแข่งขันได้ในอนาคต แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบอันเป็นการบังคับใช้กฎหมายเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผลกระทบด้านอาชีพหลัก จึงจำเป็นที่จะต้องใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยธรรม เพื่อดูแลบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพดูแลครอบครัวได้ต่อไป ภายใต้กรอบหรือเงื่อนไขที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อนโยบายการจัดระเบียบชายหาด เช่น การกำหนด โชนนิง 10 เพอร์เซ็นต์ของชายหาด ให้สามารถประกอบอาชีพได้ เป็นต้น

7. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้นโยบายการจัดระเบียบชายหาดเกิดประสพผลสำเร็จ และเกิดความยั่งยืนต่อไปในอนาคต เพราะบทบาทและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอาจมีความสำคัญที่จะทำให้การจัดระเบียบประสพผลสำเร็จในเบื้องต้น แต่การจะทำให้เกิดความยั่งยืนต่อไปได้ การมีส่วนร่วมของประชาชนชาวภูเก็ตมีความสำคัญที่สุด

การดำเนินนโยบายจัดระเบียบชายหาดภูเก็ต จึงให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอนการปฏิบัติ การจัดตั้งสมาคมรักษ์หาด และชมรมเยาวชนรักษ์หาด ขึ้นในทุกหาด เพื่อให้เป็นภาคี เครือข่ายภาคประชาชนในการดูแลนโยบายจัดระเบียบให้ยั่งยืนและสามารถส่งมอบมรดกทรัพยากรการท่องเที่ยวให้แก่อนุชนคนรุ่นหลังต่อไป

Phuket Beach Model : 7 ขั้นตอนหลักในการดำเนินโครงการ

การนำนโยบายการจัดระเบียบชายหาดไปปฏิบัติให้ประสพผลสำเร็จในแต่ละพื้นที่จะมีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากมีรากเหง้าของปัญหา และองค์ประกอบของปัญหาแตกต่างกัน จังหวัดภูเก็ตได้ให้ความสำคัญในประเด็นนี้อย่างมาก โดยเมื่อได้ ศึกษา วิเคราะห์ ถอดบทเรียน ประเด็นปัญหา ที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงได้กำหนด โครงการต้นแบบในการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ต(Phuket Beach Model) โดยมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐานชายหาดสาธารณะ

ดำเนินการสำรวจข้อมูลชายหาดสาธารณะทั้งหมดที่มีอยู่ทั้งชายหาดบนเกาะภูเก็ต และชายหาดบนเกาะบริวาร ทั้ง 34 เกาะ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางกรอบ แนวทางในการจัดระเบียบชายหาด และมาตรการอื่นๆ ที่จำเป็น ผลจากการสำรวจปรากฏว่าภูเก็ตมีชายหาดสาธารณะรวมทั้งสิ้น 42 หาด

ขั้นตอนที่ 2 การจำแนกประเภทขายขาดเพื่อการจัดระเบียบ

ดำเนินการจำแนกประเภทขายขาดเพื่อการจัดระเบียบ ออกเป็น 3 ประเภท คือ

(1) ประเภทที่ 1 หาดเทิดพระเกียรติ

คือหาดซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 เสด็จประพาสเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2502 มีจำนวน 1 หาด ได้แก่ หาดสุรินทร์ ในท้องที่ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง โดยจังหวัดมีโครงการพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์หาดสุรินทร์ จำนวน 101 ไร่ เพื่อเป็นหาดเทิดพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาล ที่ 9 เพื่อน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านที่มีต่อประชาชนชาวไทย จึงเกิดโครงการพัฒนาหาดสุรินทร์เป็นหาดเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 โดยมีการนำพื้นที่ 101

1

7

กิจกรรมที่ 1 พิพิธภัณฑ์ภาพถ่ายเทิดพระเกียรติ

ทุกพระองค์บนเกาะภูเก็ตตั้งแต่ปี พ.ศ.2502 จนถึงปัจจุบัน

กิจกรรมที่ 2 พิพิธภัณฑ์กีฬาทรงโปรด(เรือใบ)

:

:

นักท่องเที่ยวผู้สนใจในกีฬาประเภทนี้ อันจะเป็นอีกหนทางหนึ่งในการพัฒนากีฬาเรือใบ

กิจกรรมที่ 3 สวนพฤกษศาสตร์เทิดพระเกียรติสมเด็จพระบรมราชินีนาถ

ประมาณ 35 ไร่ เพื่อนำพันธุ์ไม้เขตร้อน พันธุ์ไม้หายากในภาคใต้และภาคอื่นๆ

:

|

กิจกรรมที่ 4 อาคารศูนย์เรียนรู้โครงการพระราชดำริ

กิจกรรมที่ 5 การสร้างผลผลิตที่ประทับใจในอดีต

เมื่อ 10

2502

าที่ประทับใจตามแบบเดิม ในบริเวณเดิมที่ได้รับเสด็จ เพื่อ

9

กิจกรรมที่ 6 พระบรมราชาอนุสาวรีย์ 9 กษัตริย์มหาราชของชาติไทย

การตามขั้นตอนขออนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วน ทั้งนี้เพื่อเป็น

ที่ทุกพระองค์ทรงมีต่อปวงชนชาวไทย รวมทั้งจะเป็น

กิจกรรมที่ 7 ประวัติศาสตร์สนามกอล์ฟแห่งที่สองของประเทศไทย

เป็นการออกแบบปรับภูมิทัศน์ ฟันฟูพื้นที่ซึ่งเคยเป็นสนามกอล์ฟแห่งที่สองของ

7

กิจกรรมที่ 8 พิพิธภัณฑ์ภาพถ่ายประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต

ภาพถ่ายหรือสื่อประเภทต่างๆ เพื่อความรู้

กิจกรรมที่ 9 ของดีเมืองภูเก็ต ศูนย์จำหน่ายสินค้าอาหารประชาราษฎร์สุขใจ

การจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ สินค้าจากบริษัทภูเก็ตประชารัฐสามัคคี
ที่เป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและเป็นของดีภูเก็ต ทุกชนิด โดยศูนย์แห่งนี้จะ

ปีนแห่งแรก เมื่อปี 2502

ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนากีฬากอล์ฟไทยมาตั้งแต่ยุคเริ่มต้น โดยเป็นสนามกอล์ฟแห่งที่สองของ

7

“

”

!

รู้นหลาน โดยการจัดระเบียบนี้สามารถที่จะรักษาพื้นที่หาดสุรินทร์ 100 ไร่เศษไว้ได้
อันเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญไว้ไม่ให้ถูกทำลายโดยน้ำมือของคนเพียง

9

!

!

(2) 2

คือ หาดซึ่งควรคงไว้ซึ่งการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ให้อยู่ในสภาพที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด เพื่อความมั่นคงยั่งยืนของทรัพยากรการท่องเที่ยวให้

เกาะบริวารของเกาะภูเก็ต ทั้ง 34 เกาะ และหาดบนเกาะภูเก็ต จำนวน 32 หาด ซึ่งอยู่ในพื้นที่อำเภอ

2.1

7

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

2.2

จำนวน 12 หาด ได้แก่

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

- (6) :
- (7)
- (8)
- (9)
- (10) :
- (11)
- (12) หาดหอยขี้ ตำบลกมลา

2.3

13

- (1)
- (2)
- (3)
- (4)
- (5)
- (6)
- (7)
- (8)
- (9)
- (10)
- (11)
- (12)
- (13)

(3) 3

คือชายหาดซึ่งเคยมีกลุ่มบุคคลจำนวนมากได้ใช้พื้นที่ส่วนใหญ่ของหาดในการ

เป็นเวลายาวนาน จนกลายเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ชายหาดเพื่อการพักผ่อน

เป็นที่สาธารณประโยชน์ซึ่งพลเมืองใช้ร่วมกัน จนเจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการบังคับใช้

(.)

พื้นที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งจะทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวทั่วไปสามารถเข้าไปพักผ่อนหย่อน
 หาดสาธารณะดังกล่าวได้โดยสะดวก หาดจัดระเบียบ มีจำนวนทั้งสิ้น 9

3.1 5

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

3.2 2

(1)

(2)

3.3 อำเภอกลาง จำนวน 2 หาด ได้แก่

(1)

(2)

2

(1) (Umbrella Zone) คือพื้นที่ผ่อนผันให้ปิกนัมและ
 ประกอบอาชีพดั้งเดิมในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่

10

ผ่อนผันดังกล่าวนี้ จะมีจำนวนกิกจุด แ

แต่เมื่อรวมกันแล้วจะต้องมีความยาวไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ของความยาวรวมในแต่ละหาด
 (2) พื้นที่ห้ามปิกนัม(Umbrella Prohibited Zone) คือพื้นที่ความยาวชายหาด 90 เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือ
 ซึ่งจะเป็นพื้นที่ไม่อนุญาตให้ปิกนัม และจัดบริการอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะที่

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดมาตรการและแนวทางสำหรับการจัดระเบียบ

(Phuket Beach Model)

"1 1 1 1"

(1)

ระเบียบ ให้ชัดเจนเป็นชายหาดทั้ง 42 หาด ว่าหาดใดเป็นหาดเทพพระเกียรติ หาดใดเป็นหาดอนุรักษ์

1 1

(2)

ที่ดินของหาดสาธารณะทุกแห่ง เพื่อแนบท้าย

จังหวัดไว้ทั้ง 42 หาด กล่าวคือ 1 หาด ต้องมี 1 แผนที่ และ หลักเขตแน่นอนเพื่อป้องกัน

∴ ∴

9

องทำแผนที่และหลักเขต ที่ต้องมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น ใน

พื้นที่จัดระเบียบ 10 เปอร์เซ็นต์ ทุกจุดของแต่ละหาด รวมทั้ง ต้องกำหนดหลักเขตในพื้นที่ ผ่อนผัน

10 เปอร์เซ็นต์ ให้ชัดเจน ตรวจสอบได้ง่าย โดยกำหนดเป็นรูปทรง

∴

(3) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืน โดยจัดตั้งสมาคมรักษ์หาด หรือชมรม

∴ 1 / ∴

1 1

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดมาตรการในการบังคับใช้กฎหมาย

∴

การมีมาตรการในการนำหาดจัดระเบียบที่ได้รับการผ่อนผัน 10 เปอร์เซ็นต์

ขั้นตอนที่ 5 การจัดตั้ง

	:	:	:
	:	/	/
	12	:	:
(1)		/	4
(2)	/		4
(3)	/		2
(4)		:	2

นอกจากนี้ ก็จะมีการตั้งชมรมเยาวชนรักษ์ชายหาดขึ้นในทุกโรงเรียนเพื่อเป็นการ

ของโครงการ โดยสมาคม/ชมรมรักษ์หาด จะมีหน้าที่โดยสรุปดังนี้ คือ

- (1) /
- (2)
- (3)

(Phuket

Beach Model)

ขั้นตอนที่ 6 การประชาสัมพันธ์

(Phuket Beach Model)

หลักเกณฑ์และกติกาในการใช้หาดสาธารณะต่างๆ รวมทั้ง การรณรงค์เพื่อสร้างความร่วมมือจาก

ทั้งที่พำนักอยู่ในภูเก็ต หรือกำลังเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่ภูเก็ต อย่างกว้างขวาง เป็นภารกิจที่มี

ขั้นตอนที่ 7 การวิจัยและประเมินผล

เมื่อโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model) ซึ่งเป็นตัวแบบที่ให้ความสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการ 7 ปัจจัยหลัก

7

1

วิชาการที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาโครงการให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และสามารถนำโครงการ (Phuket Beach Model) ไปใช้ในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ

วันที่ 9 มิถุนายน 2559 จังหวัดภูเก็ตได้จัดงานประชารัฐภูเก็ต ร่วมใจรักษาหาดไว้

อดุลยเดชเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ 70 ปี และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

7

มีมวลชนจากกลุ่มอาชีพ ทุกหมู่บ้าน ชุมชน ประมาณ 10,000 คน เข้าร่วมกิจกรรมในการประกาศ

วที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model)

สงบแห่งชาติ (คสช.) ตั้งแต่วันที่ 9 กรกฎาคม 2557 ซึ่งได้มีประกาศจ้ง 1/2557

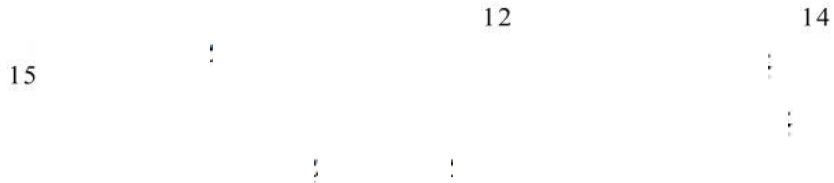
ห้ามยึดถือครอบครองที่สาธารณประโยชน์ บริเวณหน้าหาดฯ จนถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2559 ซึ่ง

ในการจัดระเบียบชายหาดเป็นระยะเวลารวม 1 ปี 11 เดือน ที่

(Phuket Beach Model) ในปัจจุบัน ตามขั้นตอนหลัก 7 ประการ

1.

เกาะภูเก็ตอีก 34 เกาะ รวมเป็น 35 เกาะ พบว่ามีชายหาดสาธารณะบนเกาะภูเก็ต จำนวนทั้งสิ้น 40

2.

าวคือ ต้องเร่งรัดดำเนินการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของชายหาดสาธารณะซึ่งเป็น

ท่องเที่ยวของภูเก็ตในอนาคต โดยจำแนกชายหาดเพื่อการจัดระเบียบ 3 ประเภท ได้แก่

2.1 1

ประวัติศาสตร์ที่สำคัญยิ่งของจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากเป็นหาดแรกที่ถือเป็นจุดเปลี่ยนผ่านของเกาะ

นประวัติศาสตร์การพัฒนากีฬาอล์ฟในประเทศไทย โดยหาดสุรินทร์เป็นที่ตั้งของสนามกอล์ฟแห่งที่ 2 ของประเทศไทย และที่สำคัญที่สุดคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

9 1

เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2502 ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่นำความปลาบปลื้มปิติยินดีแก่พี่น้องชาวภูเก็ต

เกิดพระเกียรติในหลวงรัชกาลที่ 9 ในกรอบงบประมาณ 800 ล้านบาท ในกรอบการพัฒ 9

1

2

()

3

4

กิจกรรมที่ 5 การสร้างพลับพลาที่ประทับย้อนอดีต

6

9

กิจกรรมที่ 7 ประวัติศาสตร์สนามกอล์ฟแห่งที่ 2 ของประเทศไทย

กิจกรรมที่ 8 พิพิธภัณฑ์ภาพถ่ายประวัติ

9

2.2 หาดอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บริวารของเกาะภูเก็ต ทั้ง 34 เกาะ และหาดบนเกาะภูเก็ต จำนวน 32 หาด ซึ่งอยู่ในพื้นที่อำเภอต่างๆ

7

12

13

|

|

|

2.3

10

9

5

2

2

(Umbrella Zone) 10 เปอร์เซ็นต์ และ พื้นที่ห้ามปิกนิก(Umbrella Prohibited Zone) 90 เปอร์เซ็นต์ รวมทั้งกิจกรรมที่สามารถดำเนินการได้ และที่ไม่สามารถ

จัดระเบียบ ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการยกเลิกในการดำเนินกิจกรรมการค้าและบริการทุกประเภทในบริเวณชายหาด ขณะนี้ดำเนินการครบถ้วนทั้ง 9 หาด ผู้ประกอบการทุกกลุ่มอาชีพตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

3.

(Phuket Beach Model)

1

1

1

1

:

ในปัจจุบันได้ดำเนินการทั้ง 41 หาด โดยจัดทำแยกเป็นรายหาด ดังนี้

(3.1) 1 หาด มี 1 ประกาศ

จัดทำประกาศจังหวัด กำหนดประเภทของหาดจัดระเบียบทั้ง 41 หาด ว่าหาด

(3.2) 1 1

ได้มอบให้สำนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการจัดทำแผนที่ที่ดินในชายหาด
จัดระเบียบ ครอบคลุมทั้ง 9 หาด เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการพื้นที่ 10 เปอร์เซ็นต์ และ
90
: 101 : (.)
: 9

รวม 32 หาด ในเกาะภูเก็ตและหาดในเกาะบริวารของเกาะภูเก็ต อีก 34 เกาะ กำหนดเป็นแผนที่

(3.3) 1

เพื่อป้องกันปัญหาการบุกรุกพื้นที่ชายหาดสาธารณะในอนาคต จึงได้
แนวเขตที่ดิน ดำเนินการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง(นสล.)
:

ที่ดินชายหาดสาธารณะให้ชัดเจน สำหรับในหาดประเภทจัดระเบียบทั้ง 9 หาด ซึ่งมีมาตรการผ่อน
ผันให้ทำกินในพื้นที่ 10 เปอร์เซ็นต์ 10

ารถใช้แผนที่ดังกล่าว ตรวจสอบและปักหมุดเขตที่ดินผ่อนผัน 10
เปอร์เซ็นต์ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ เพื่อความสวยงามได้กำหนดให้มีการออกแบบหมุดหลักเขตให้
:

(3.4) 1 1

เป็นการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม เพื่อความยั่งยืนของโครงการจัด
:

บริหารจัดการช่วยเหลือส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละหาด ขณะนี้
:

4.

เป็นมาตรการหลักที่สำคัญตั้งแต่เริ่มขับเคลื่อนนโยบาย โดยได้ดำเนินการสำเร็จ
 มาตามลำดับ ตั้งแต่การบังคับใช้กฎหมาย ในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่ล่วงล้ำชายหาดสาธารณะ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรื้อถอนอาคารในพื้นที่หาดสุรินทร์ ซึ่งดำเนินการได้ยากที่สุด แต่ใน

101

9

5.

เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้มีการจัดตั้งสมาคมรักษ์หาดในพื้นที่

9

9

(1) สมาคมรักษ์หาดกะตะ มีชื่อย่อว่า " "	"K.T.B.C.A."	"KATA BEACH
CONSERVATION ASSOCIATION"
(2) " "	"K.R.B.C.A."	"KARON
BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"
(3) " "	"K.T.N.B.C.A."	"KATA
NOI BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"
(4) " "	"K.R.N.B.C.A."	"KARON
NOI BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"
(5) " "	"N.H.B.C.A."	"NAI HARN
BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"
(6) สมาคมรักษ์หาดป่าตอง มีชื่อย่อว่า " "	"P.B.C.A."	"PATONG
BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"
(7) สมาคมรักษ์หาดกมลา มีชื่อย่อว่า " "	"K.B.C.A."	"KAMALA
BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"
(8) สมาคมรักษ์หาดบางเทา มีชื่อย่อว่า " "	"B.T.B.C.A."	"BANG TAO
BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"
(9) " "	"N.Y.B.C.A."	"NAI YANG
BEACH CONSERVATION ASSOCIATION"

- (1)
- (2) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 36 จังหวัดภูเก็ต
- (3)
- (4) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนบ้านอ่าวน้ำบ่อ
- (5)
- (6)
- (7)
- (8)
- (9)
- (10) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนกระทุ่ววิทยา
- (11)
- (12)
- (13) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนภูเก็ตไทยหัวอาเซียนวิทยา
- (14)
- (15) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนสตรีภูเก็ต
- (16) ()
- (17) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนบ้านไม้ขาว
- (18) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนท่าฉัตรไชย
- (19) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนบ้านอ่าวปอ
- (20) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนวัดสุวรรณคีรีเขต
- (21) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนเกาะสิเหร่
- (22)
- (23) ชมรมเยาวชนนุกีตร์รักษาด โรงเรียนบ้านเกาะนาคา
- (24)

สำหรับในภาคประเภทอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็จะมีการจัดตั้ง
 1 จำนวน 32 ชมรม ดังนี้

- (1)
- (2)
- (3)
- (4)
- (5)
- (6)
- (7)
- (8)
- (9)
- (10) ชมรมรักษ์หาดตาหลับ ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต
- (11) ชมรมรักษ์หาดอีเก้วน่า ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต
- (12)
- (13)
- (14)
- (15)
- (16) ชมรมรักษ์หาดแหะ ตำบลกมลา อำเภอเกาะภูเก็ต
- (17)
- (18) ชมรมรักษ์หาดราษี ตำบลกมลา อำเภอเกาะภูเก็ต
- (19) ชมรมรักษ์หาดหอยขี้ ตำบลกมลา อำเภอเกาะภูเก็ต
- (20)
- (21) ชมรมรักษ์หาดลาเย็น ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง
- (22)
- (23) ชมรมรักษ์หาดพันชี ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง
- (24) ชมรมรักษ์หาดโนทอน ตำบลสาธุ อำเภอถลาง
- (25)
- (26) ชมรมรักษ์หาดบางทราย ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง
- (27)
- (28) ชมรมรักษ์หาดอ่าวปอ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง

(29)

(30) ชมรมรักภัยหาคะนาคา ตำบลป่าคอก อำเภอกลาง

(31) ชมรมรักภัยหาคทรายแก้ว ตำบลป่าคอก อำเภอกลาง

(32)

6.

ที่ผ่านมาถือว่าการประชาสัมพันธ์ทำได้ดีในระดับหนึ่ง เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญ

:

นักท่องเที่ยวที่กำลังจะเดินทางเข้ามาเพื่อใช้บริการชายหาดสาธารณะในภูเก็ต

7.

ต้องเป็นขั้นตอนที่ทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการดำเนินโครงการให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น และสามารถส่งต่อองค์ความรู้ไปใช้ในพื้นที่อื่นๆ ซึ่งจะเป็น

บทที่ 4

โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model) เป็นทางออกที่สำคัญที่จะทำให้เกิดภูเก็ต สามารถอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดของเกาะภูเก็ตไว้ให้ได้ เพื่อให้ภูเก็ตสามารถคงศักยภาพการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ต่อไปได้ในอนาคต โครงการนี้ได้พยายามแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในภาพรวมที่เหมาะสม และมีความเป็นไปได้มากที่สุด โดยการศึกษาปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ตั้งแต่ช่วงเวลาเริ่มต้นนโยบายจัดระเบียบชายหาดตามนโยบายรัฐบาล และคณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 เป็นต้นมา จนเกิดการพัฒนาแนวทางและมาตรการต้นแบบในการจัดระเบียบชายหาด คือ “1 หาด 1 ประกาศ แผนที่ มีหลักเขตแน่นอน และมี 1 องค์กรดูแล” โดยจะต้องมี 7 ปัจจัยหลัก และ 7 ขั้นตอนหลักในการดำเนินงานโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตจึงจะประสบผลสำเร็จ

โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model) ได้ประกาศความสำเร็จของโครงการ เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2559 โดยชาวภูเก็ตได้ร่วมกันจัดงานประชารัฐร่วมใจ รักษาหาดไว้ เทิดไท้องค์ราชันย์ ที่บริเวณหาดสุรินทร์ อันเป็นการเดินทางเข้าสู่ Road Map ระยะสุดท้าย คือการสถาปนาความยั่งยืนของโครงการ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเป็นประเด็นปัญหาใหญ่ มีความสลับซับซ้อนมาก และมีการสะสมของปัญหามาอย่างยาวนาน จึงเป็นโครงการที่มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างมาก สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

1.

นโยบายในการจัดระเบียบชายหาด ขาดความชัดเจน ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินนโยบาย รัฐบาลบางยุคบางสมัยประกาศนโยบายออกมา พอโดนกลุ่มผู้เสียประโยชน์ต่อต้านก็มักจะ มีแนวทางในการชะลอการดำเนินการ โดยเฉพาะในช่วงของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เพราะกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการบุกรุกพื้นที่ชายหาด มีกลุ่มผู้มีอิทธิพลและประชาชนทั่วไปเกี่ยวข้องจำนวนมาก

หากรัฐบาลประกาศนโยบายจัดระเบียบชัดเจน จะส่งผลให้เกิดการเสียดุลและแนบสนุนในการเลือกตั้ง

ซึ่งเป็นปัญหาในทางการเมือง และเมื่อนโยบายของรัฐบาลไม่ชัดเจน ไม่ต่อเนื่อง กลไกการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในระดับจังหวัด อำเภอ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ ปัญหาดังกล่าวนี้ จึงสะสมกลายเป็นปัญหาที่แก้ได้ยากในปัจจุบันและมีแนวโน้มความรุนแรงของปัญหามากยิ่งขึ้นในอนาคต

2.

ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดความใส่ใจในการแปลงนโยบายที่มีความชัดเจนให้นำไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับรากเหง้าของปัญหาในแต่ละพื้นที่ ฉะนั้น เมื่อนำนโยบายกว้างๆ ของรัฐบาลไปปฏิบัติจึงไม่ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งการขาดความเอาใจใส่ในการติดตามผลการดำเนินนโยบายอย่างจริงจัง ซึ่งก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งของความล้มเหลวในการดำเนินงาน

3.

บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งที่เป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น ขาดความรู้ความเข้าใจในนโยบาย ขาดความทุ่มเท เสียสละ ไม่จริงจัง ต่อเนื่องในการปฏิบัติตามนโยบาย มีความเกรงกลัวต่อผู้มีอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ที่บุกรุกครอบครอง พื้นที่ของรัฐหรือในบางกรณี กลุ่มข้าราชการดังกล่าวนี้ อาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนนโยบายให้ประสบผลสำเร็จ

4.

พื้นที่ขาดเสถียรภาพทั้งที่เป็นทะเล และบนฝั่ง มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน ทั้งหน่วยงานในส่วนกลาง หน่วยงานในส่วนภูมิภาค จังหวัด อำเภอ รวมทั้ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ซึ่งปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในพื้นที่จังหวัดที่มีการขับเคลื่อนนโยบายจัดระเบียบชายหาด ก็คือ แต่ละหน่วยงานก็ปฏิบัติงานไปตามอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายที่แต่ละหน่วยงานถืออยู่ ขาดการประสานงานกัน หาเจ้าภาพที่แท้จริงไม่ได้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบสูงสุด ก็มีเฉพาะหน้าที่ แต่ขาดอำนาจตามกฎหมายที่เพียงพอจะทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารราชการ เกิดปัญหาเรื่องความล่าช้าไม่ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เกิดช่องว่างที่ทำให้กลุ่มผลประโยชน์ ผู้มีอิทธิพล และเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนใช้เป็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์ ปัญหาความเป็นเอกภาพในการบริหารราชการ เป็นปัญหาสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม

เพราะหมายถึงการขาดเจ้าภาพที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการแก้ไขปัญหา ในระดับพื้นที่ หรือมีเจ้าภาพหลายคนในปัญหาเดียว หรือเจ้าภาพที่แท้จริง มีสำนักงานอยู่ห่างไกลจากปัญหามาก และมีบุคลากรไม่เพียงพอ ที่จะดูแลพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง เกิดพื้นที่รับผิดชอบที่ทับซ้อนระหว่างหน่วยงาน หรือพื้นที่ซึ่งเป็นช่องว่าง หาหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจนไม่ได้ จนสุดท้ายปัญหาการบุกรุก ครอบครอง ชายหาดสาธารณะ ก็จะเริ่มเกิดสะสมขึ้นตามลำดับ จนกลายเป็นปัญหาสำคัญ ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวาง มีประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องจำนวนมาก จนยากเกินกว่าจะแก้ไข เยียวยาได้ในที่สุด

5.

ชายหาดสาธารณะ ทั้งในส่วนที่เป็นพื้นที่บนบก พื้นที่ทะเล ตลอดจนเกาะต่างๆ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน มีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่แตกต่างกันออกไป อันได้แก่ กระทรวงมหาดไทย(กรมที่ดิน กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) จะดูแลรับผิดชอบในเรื่องที่สาธารณประโยชน์ กระทรวงคมนาคม (กรมเจ้าท่า) ดูแลการเดินทางเรือพื้นที่น้ำทะเลท่วมถึง สิ่งล่วงล้ำทางน้ำ เป็นต้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้ง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมป่าไม้ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทัพบก กองทัพเรือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น พื้นที่บริเวณชายหาดสาธารณะ จึงมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งเกี่ยวข้องจำนวนมาก อยู่ในความรับผิดชอบ ของหลายหน่วยงาน ทั้งที่เป็นราชการ บริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น กฎหมายหลายฉบับที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ประกาศใช้มาช้านานมาก และไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ข้อเท็จจริง ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบชายหาด ก็คือเรามีกฎหมายมากมายหลายฉบับที่มีการบังคับใช้อยู่ โดยบางฉบับล้าสมัยมาก หน่วยงานที่รับผิดชอบกฎหมายดังกล่าว ก็มีจำนวนมาก ทั้งหน่วยงานพลเรือน ตำรวจ ทหาร ทั้งที่เป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

นอกจากนั้น ก็มีประเด็นปัญหาเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากได้มีการปล่อยปละ ละเลยในการบังคับใช้กฎหมาย มาอย่างยาวนาน ขาดการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน ผู้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เสมอภาค และเท่าเทียม จนปัญหาการบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ชายหาดสาธารณะ และการทำลายทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว เป็นปัญหาสำคัญที่สุด ที่จะทำลายศักยภาพการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของภูเก็ตในอนาคต

6.

การช่วยเหลือเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ตามหลักมนุษยธรรม ให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรม กับทุกคน เป็นเรื่องที่ทำได้อย่างมาก เพราะผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบ โดยแท้จริงแล้ว ก็คือผู้ฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมือง บางคนก็เป็นราษฎรธรรมดา ที่ทำไปโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดเจตนา แต่บางคนก็เป็นผู้มีอิทธิพล เจตนายึดถือครอบครองชายหาดสาธารณะ โดยผิดกฎหมาย รวมทั้งมีพฤติการณ์ในการนำพื้นที่ ซึ่งยึดครองไปขายต่อ และมีการต่อต้านนโยบายการจัดระเบียบชายหาดของทางราชการ

การนำพื้นที่ส่วนหนึ่งมาจัดสรร เพื่อเยียวยาบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ได้รับผลกระทบจากนโยบายจัดระเบียบ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการคัดกรอง คุณสมบัติของบุคคลกลุ่มต่างๆ โดยละเอียดรอบคอบ ป้องกันปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินโครงการ ฉะนั้น การนำเอาหลักคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยธรรม มาใช้ควบคู่ไปกับการใช้หลักกฎหมาย จึงเป็นประเด็นที่เป็นปัญหาสำคัญที่อาจถูกโต้แย้ง ต่อต้าน จนทำให้โครงการจัดระเบียบชายหาดไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากพื้นที่ประกอบอาชีพบริเวณชายหาดนั้น นอกจากกลุ่มผู้บุกรุกเดิมแล้ว ก็ยังมีประชาชนกลุ่มอื่นอีกเป็นจำนวนมาก ที่มีความประสงค์จะขอสิทธิดังกล่าวด้วย

7.

ประชาชนโดยส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในโครงการอย่างแท้จริง จึงไม่ได้มีความสนใจที่จะเข้าร่วมในโครงการมากนัก เนื่องจากเป็นเรื่องไกลตัว ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง ในปัจจุบัน และอาจเกรงผลกระทบที่อาจได้รับ หากเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการจากกลุ่มผู้เสียประโยชน์ กลุ่มอิทธิพลต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งการเข้าไปเข้าร่วม เนื่องจากขาดความมั่นใจในโครงการ เนื่องจากมองว่าเป็นเรื่องที่จะประสบความสำเร็จได้ยาก

8.

ประชาชนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในโครงการและขาดจิตสำนึก ในการร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุด และจะทำให้ภูเก็ตรักษาภาพการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวต่อไปได้ในอนาคต เกิดความยั่งยืนและส่งเสริมรดกอันล้ำค่านี้ให้อนุชนรุ่นหลังสืบต่อไป

ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่มีแนวความคิดต่อการท่องเที่ยวในลักษณะที่เห็นประโยชน์เฉพาะหน้า เน้นความเจริญทางด้านวัตถุและรายได้จากการท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นหลัก เพราะฉะนั้น การเจริญเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยว จึงต้องแลกมาด้วยความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

9.

นอกจากประเด็นปัญหาทั้ง 8 ด้าน ที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินนโยบายจัดระเบียบชายหาดแล้ว ก็ยังมีประเด็นปัญหาด้านอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อโครงการเช่นเดียวกัน ได้แก่

-

เนื่องจากการดำเนินการโดยเร่งด่วนไม่ได้มีการตั้งงบประมาณเอาไว้เป็นการล่วงหน้า จึงมีปัญหาด้านงบประมาณที่จะต้องใช้ในการขับเคลื่อนกิจกรรมตามโครงการมากพอสมควร

-

เนื่องจากต้องดำเนินกิจกรรมของโครงการต้นแบบในวงกว้างครอบคลุมพื้นที่ทุกหาดทั้งในเกาะภูเก็ตและเกาะบริวารทั้ง 34 เกาะ และมีขั้นตอนรายละเอียดในการขับเคลื่อนโครงการที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถจำนวนมาก แต่บุคลากรส่วนใหญ่มีภารกิจประจำมากอยู่แล้ว จึงไม่สามารถระดมเข้ามาทำงานขับเคลื่อนภารกิจโครงการได้อย่างเพียงพอ

-

เนื่องจากภูเก็ตมีนักท่องเที่ยวจากทุกทวีปในโลก การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวทุกชาติ ทุกภาษา มีความเข้าใจในโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดและให้ความร่วมมือในการใช้พื้นที่ในหาดประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น หาดเขตพระเกียรติ หาดอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หาดจัดระเบียบ เป็นเรื่องที่มีความยากลำบาก เนื่องจากต้องทำในกลุ่มนักท่องเที่ยวทุกชาติ ทุกภาษา ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และมีความจำเป็นต้องทำต่อเนื่องตลอดเวลา ที่นักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ เดินทางเข้ามาและพำนักอยู่ในจังหวัดภูเก็ต

จากการประมวลปัญหา อุปสรรค ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model) จะเห็นได้ว่าโครงการดังกล่าว นับตั้งแต่การเริ่มต้นโครงการมาจนถึงจุดที่ประกาศความสำเร็จของโครงการเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2559 มีปัญหา อุปสรรค หลายประการ ซึ่งมีความจำเป็นต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้โครงการต้นแบบนี้ ประสบผลสำเร็จทำให้อุทยานสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไปได้อย่างยั่งยืน โดยปัญหา อุปสรรค ดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงระดับความรุนแรงของ

ปัญหา บทบาท อำนาจ หน้าที่ตามกฎหมาย และขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาแล้วสามารถแบ่งแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรค ออกเป็น 2 ระดับ คือ (1) ปัญหาอุปสรรคซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขในระดับรัฐบาล และ (2) ปัญหาอุปสรรคที่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ในระดับจังหวัด ซึ่งพออธิบายโดยสรุป ดังนี้

1.

ปัญหาอุปสรรคหลายประการมีระดับความรุนแรงของปัญหาอยู่ในระดับสูง และเป็นประเด็นปัญหา ซึ่งเกินบทบาท อำนาจ หน้าที่ ของจังหวัด รัฐบาลจึงจำเป็นต้องดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยมีประเด็นปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

1.1

นโยบายจัดระเบียบชายหาดในมิติการคลัง สามารถมีรายได้เข้ารัฐมหาศาลในขณะเดียวกันก็จะสามารถแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การคงศักยภาพด้านการแข่งขัน ด้านการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ผู้มีอิทธิพล เศรษฐกิจนอกระบบ เป็นต้น หลังจากรัฐบาลกำหนดนโยบายนี้ เมื่อปี 2557 ก็ยังไม่มี ความชัดเจน ในการติดตามประเมินผลนโยบายนี้แต่อย่างใด เป็นเพียงการมอบนโยบายให้จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ ขาดการวิเคราะห์สภาพปัญหา ที่ทับถมมายาวนาน ตลอดจนขีดความสามารถ อำนาจ หน้าที่ตามกฎหมายของจังหวัดและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่จำกัดในการแก้ไขปัญหาบางประเด็น นโยบายของรัฐบาลในเรื่องนี้ จึงเป็นเพียงนโยบายที่ขาดความชัดเจน ขาดมาตรการในการดำเนินนโยบายและขาดหน่วยงานหลักในการกำกับ ติดตาม นโยบาย เพื่อให้เกิดความสำเร็จในระยะเวลาที่กำหนด

1.2

พื้นที่ในการจัดระเบียบชายหาดตามนโยบายรัฐบาล และ คสช. คือพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รวมทั้งพื้นที่ภาคตะวันออก ซึ่งมีความแตกต่างในเรื่องปัจจัยอันเป็นสาเหตุแห่งปัญหา ความรุนแรงของปัญหา เวลาในการเกิดปัญหาสะสมที่แตกต่างกันออกไป ฉะนั้น การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ(Policy Implementation) ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จของนโยบายจัดระเบียบชายหาด โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model) ก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของภูเก็ต โดยกำหนดรูปแบบ“1 หาด 1 ประกาศ 1 แผนที่ มีหลักเขตแน่นอน และมี 1 องค์กรดูแล” รวมทั้งการแบ่งหาดเป็น 3 ประเภท คือ หาดเทพพระเกียรติ หาดอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหาด จัดระเบียบ เป็นต้นรัฐบาลนอกจากจะต้องให้ความสำคัญกับความชัดเจนของนโยบาย(Policy

Formation) ความต่อเนื่อง ยั่งยืนของนโยบายแล้ว รัฐบาลยังคงต้องให้ความสำคัญกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ(Policy Implementation) โดยอาจจะตั้งคณะกรรมการกำกับนโยบายจัดระเบียบชายหาดเป็นการเฉพาะการนำเอาโครงการที่ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมแล้ว มาวิเคราะห์และนำไปปรับใช้ให้ครอบคลุมในทุกจังหวัด ผลสำเร็จของนโยบายจึงจะเป็นผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาและเกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนแก่ประเทศในภาพรวมได้

1.3

บุคลากรซึ่งเป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของนโยบาย รัฐบาลต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในนโยบายจัดระเบียบชายหาด กรอบแนวทางในการดำเนินงานตาม โครงการและกิจกรรมต้นแบบ ซึ่งรัฐบาลได้วิเคราะห์และเลือกเป็นแนวทางหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้ผู้มีอำนาจ หน้าที่ และบุคลากรในทุกระดับสามารถทำงานประสานสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ในห้วงระยะเวลาเดียวกัน โดยรัฐบาลต้องจัดการประชุมสัมมนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับ กรม ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงคมนาคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น ซึ่งมีบุคลากรซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในทุกระดับ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และมีบทบาท อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายจัดระเบียบชายหาดในระดับพื้นที่ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมก็ตาม ในการประชุมสัมมนาบุคลากรจากกระทรวง กรม ที่เกี่ยวข้อง ในการขับเคลื่อน โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดดังกล่าว รัฐบาลต้องสามารถประมวลผลปัญหาอุปสรรค ที่อาจจะเกิดขึ้นในการประสานการทำงานของทุกหน่วยงานในระดับพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น หรือที่เป็นราชการฝ่ายพลเรือน ฝ่ายทหาร(กองทัพบก กองทัพเรือ) และฝ่ายตำรวจ และแสวงหาแนวทางแก้ไขให้ยุติ ก่อนเริ่มดำเนินงานตามโครงการต้นแบบต่อไป โดยรัฐบาลอาจจะต้องมีมาตรการในการจูงใจ ด้านหน่วยงาน และบุคลากรผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจนเกิดผลสำเร็จ โดยการมีบำเหน็จ ความดี ความชอบ หรือรางวัลต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องทำอย่างจริงจัง และต่อเนื่องเช่นเดียวกัน

1.4

เนื่องจากการบูรณาการ ครอบครองชายหาดสาธารณะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละจังหวัด ซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาค จึงควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ละจังหวัด เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่อย่างเด็ดขาด ในการแก้ไขปัญหาตามนโยบายรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อความรวดเร็ว และความเป็นเอกภาพในการแก้ไขปัญหา ซึ่งสะสมอย่างยาวนาน หน่วยงานต่างๆ ทั้งพลเรือน ตำรวจ ทหาร

ควรมีหน้าที่ในการสนับสนุน ช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวให้สำเร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ รัฐบาลควรตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายจัดระเบียบชายหาด ซึ่งกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด ตลอดจน บทบาท อำนาจ หน้าที่ ของหน่วยงานต่างๆ ในการสนับสนุน การช่วยเหลือ การทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อความเป็นเอกภาพในการบริหารงาน เพื่อผลสำเร็จของนโยบายรัฐบาลอย่างเร่งด่วน

1.5

ควรตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเป็นการเฉพาะ ประกอบด้วย บุคลากรผู้รับผิดชอบงานด้านกฎหมายของทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่จัดระเบียบชายหาด เพื่อสำรวจตัวบท กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ใช้อยู่ในพื้นที่จัดระเบียบ รวมทั้ง ปัญหา อุปสรรค ในการบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบัน โดยควรต้องดำเนินการทบทวน แก้ไข หรือ ยกเลิกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่มีปัญหาในการบังคับใช้ เพื่อมิให้เกิดช่องว่างในการบริหารราชการแผ่นดิน จนกลายเป็นปัจจัยที่เอื้อให้เกิดปัญหาการบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง และทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังที่เป็นอยู่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2.

2.1

การบังคับใช้กฎหมายโดยยึดหลักธรรมาภิบาล การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด โดยใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยธรรม เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป จังหวัดสามารถใช้กลไกที่มีอยู่ อันได้แก่ ศูนย์ดำรงธรรม ศูนย์ยุติธรรมชุมชน เข้ามาสะท้อนเรื่องความเป็นธรรม และมีธรรมาภิบาลในการบังคับใช้กฎหมาย ในขณะที่เดียวกันกระบวนการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ก็ต้องมีคณะทำงานในระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด รวมทั้งสมาคมรักษ์หาด และชมรมรักษ์หาดเพื่อช่วยดูแลการจัดการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

2.2

จังหวัดต้องดำเนินงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอน การจัดองค์กรของประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในนโยบายจัดระเบียบชายหาด ได้แก่ สมาคมรักษ์หาด ชมรมรักษ์หาด ซึ่งครอบคลุมทุกหาดบนเกาะภูเก็ต และเกาะบริวารทั้ง 34 เกาะ รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนในรุ่นต่อไป ได้แก่ การจัดตั้งชมรมเยาวชนรักษ์หาดขึ้นในทุกโรงเรียน จำนวน 24 โรงเรียน ก็จะเป็นแนวทางที่เปิดโอกาสการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคประชาสังคม อย่างกว้างขวาง และจะเอื้อให้โครงการจัดระเบียบชายหาดเกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืน

2.3

เยาวชน ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐและเอกชน จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทะเล และชายฝั่ง ซึ่งเป็นทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดของเกาะภูเก็ต การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น รวมทั้งโครงการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ต เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ การจัดทำหลักสูตรในการศึกษา ในการฝึกอบรม เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีความรู้ ความเข้าใจ ในโครงการต้นแบบและสามารถเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนาคต

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีจุดแข็งด้านการท่องเที่ยว เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย จึงเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้หลักให้แก่ประเทศตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา ซึ่งรัฐบาลในทุกยุค ทุกสมัยก็ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยอาศัยข้อได้เปรียบของทำเลที่ตั้ง ความหลากหลายและความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว ผลการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะที่ผ่านมา ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จและเติบโตในเชิงปริมาณ ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงมีปัญหาในเชิงคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลในจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และจังหวัดภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างชื่อเสียงและทำรายได้หลักด้านการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศไทยประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว การบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ซาฮาดสาธารณะ การแย่งชิงกันใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างไร้ทิศทาง ขาดการควบคุม เกิดปัญหาเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมาก และปัญหาต่อเนื่องอื่นๆ อันได้แก่ ปัญหาผู้มีอิทธิพล ทั้งในระดับท้องถิ่นในระดับชาติ จนนักท่องเที่ยวทั่วไป ไม่สามารถเข้าไปใช้ซาฮาดสาธารณะต่างๆ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจได้ตามปกติ ซึ่งหากไม่เร่งรัดแก้ไขก็จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและรักษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของประเทศ และจะกลายเป็นประเด็นปัญหาหลัก ที่จะทำให้ประเทศสูญเสียความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในอนาคต

ภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวในระดับโลก สร้างรายได้ให้แก่ประเทศในแต่ละปีเป็นจำนวนมหาศาล นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกเลือกเดินทางมาภูเก็ต ก็เพราะภูเก็ตมีชายหาดที่งดงาม และมีการท่องเที่ยวทางทะเลที่โดดเด่นในระดับโลก จนได้รับสมญานามว่า “ไข่มุกแห่งอันดามัน” และจังหวัดภูเก็ตเองก็พยายามที่จะรักษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวไว้ โดยกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ว่า “ภูเก็ตเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน” แต่อย่างไรก็ตามเมื่อประเมินจาก

สถานการณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันแล้วจะเห็นว่า การจะรักษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของภูเก็ตให้เป็นเมืองที่สร้างรายได้หลักด้านการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศอย่างยั่งยืนถึงอนาคต คงเป็นไปได้ยาก ด้วยเหตุปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ

ประการแรก ประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียนหลายประเทศที่มีศักยภาพและทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางทะเลแบบเดียวกับภูเก็ต แต่มีความเป็นธรรมชาติมากกว่าได้เริ่มเปิดตลาดการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง และเริ่มเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้นตามลำดับ ฉะนั้นการแข่งขันด้านตลาดท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ จะมีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต ภูเก็ตซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวดั้งเดิมในตลาดการท่องเที่ยวของโลก น่าจะได้รับผลกระทบอย่างมาก

ประการที่สอง ปัญหาภายในของภูเก็ตเอง ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเติบโตของธุรกิจท่องเที่ยว อันได้แก่ ปัญหาความแออัดของเมือง ปัญหาด้านการจราจร ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น และที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งบนบกและในทะเล ซึ่งเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของภูเก็ต ปัญหาการบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ชายหาดสาธารณะ โดยการปลูกสร้างอาคารหรือดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ จนทำให้ประชาชน และนักท่องเที่ยวทั่วไป ไม่สามารถเข้าไปใช้พื้นที่ชายหาดสาธารณะ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจได้ตามปกติ เกิดปัญหาผู้มีอิทธิพลแทรกอยู่ในทุกกิจกรรมและกระจายไปทั่วเกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาตลาดท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model) เป็นโครงการที่พยายามแสวงหารูปแบบที่เหมาะสม และเป็นไปได้มากที่สุดภายใต้บริบทที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในการแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการใช้พื้นที่ชายหาดสาธารณะได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ภูเก็ตสามารถรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดไว้ให้ได้ เพื่อให้ภูเก็ตสามารถคงศักยภาพด้านการแข่งขันในภูมิภาคนี้ได้ต่อไปในอนาคตระยะยาว โครงการนี้เริ่มดำเนินการเมื่อปลายปี พ.ศ.2558 โดยการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อนโยบายจัดระเบียบชายหาดของรัฐบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 เป็นต้นมา โดยได้พยายามแสวงหารูปแบบ แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา และบริหารจัดการพื้นที่ชายหาดสาธารณะรวมทั้ง การจัดตั้งองค์กรที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพจากทุกภาคส่วน ทั้งภาคราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน เพื่อที่จะสถาปนาความยั่งยืนในการขับเคลื่อนนโยบายจัดระเบียบชายหาดของรัฐบาล ทั้งนี้ก็เพื่อให้ภูเก็ตสามารถคงศักยภาพด้านการแข่งขันในตลาดท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ได้ต่อไปในอนาคต โดยประมวล

องค์ประกอบของความสำเร็จของโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model) ว่าประกอบด้วย ปัจจัยหลัก 7 ประการ และ 7 ขั้นตอนหลักในการดำเนินงานซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินงานให้ครอบคลุมในทุกปัจจัย และทุกขั้นตอนการปฏิบัติ โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนก็สามารถประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และสามารถนำโครงการต้นแบบนี้ ไปใช้ในพื้นที่จังหวัดท่องเที่ยวทางทะเลอื่นๆ ทั้งในภาคใต้ และภาคตะวันออกทุกจังหวัด อันจะเป็นการช่วยแก้ไขปัญหาและรักษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศในภาพรวมต่อไป

ปัจจัยหลัก 7 ประการ ประกอบด้วย

- (1) ปัจจัยด้านการกำหนดนโยบาย
- (2) ปัจจัยด้านการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ
- (3) ปัจจัยด้านบุคลากรผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ
- (4) ปัจจัยด้านความเป็นเอกภาพในการบริหารราชการ
- (5) ปัจจัยด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย
- (6) ปัจจัยด้านหลักคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยธรรม
- (7) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ขั้นตอนหลัก 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลพื้นฐานหาดสาธารณะ

ขั้นตอนที่ 2 การจำแนกประเภทชายหาดเพื่อการจัดระเบียบโดยจำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ (1) หาดเทพพระเกียรติ (2) หาดอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (3) หาดจัดระเบียบ

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดมาตรการและแนวทางสำหรับการจัดระเบียบกำหนดเป็นแนวทางของโครงการ คือ “1 หาด 1 ประกาศ 1 แผนที่ มีหลักเขตแน่นอน และมี 1 องค์กรดูแล”

4 การกำหนดมาตรการในการบังคับใช้กฎหมาย

5 การจัดตั้งสมาคมรักษ์หาด ชมรมรักษ์หาด เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชน อันจะทำให้โครงการมีความยั่งยืน

6 การประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในวงกว้างกับทุกกลุ่มทุกองค์กร ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ อันจะช่วยให้โครงการได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย

7 การวิจัย ประเมินผล เพื่อสำรวจความพึงพอใจ ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงาน โครงการให้ประสบผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์

1. ปัญหาซึ่งสะสมมาอย่างยาวนานในพื้นที่ ท้องเทียทางทะเลทุกจังหวัดเป็นปัญหาในเชิงโครงสร้างซึ่งสะท้อนปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศ ซึ่งเน้นการรวมอำนาจ (Centralization) ไว้ที่การบริหารราชการส่วนกลาง เน้นการทำงานตามหน้าที่ กระทรวง กรม (Functional Oriented) การแบ่งอำนาจ (Deconcentration) ให้ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือ จังหวัด อำเภอ มีค่อนข้างจำกัด การกระจายอำนาจ(Decentralization) ยังไม่เหมาะสม เมื่อเกิดปัญหาในระดับภูมิภาค จังหวัด อำเภอ การแก้ไขปัญหาจึงทำได้ยากเกิดช่องว่างของอำนาจ ซึ่งในที่สุดก็เกิดปัญหาสะสมจนยากแก่การแก้ไขเยียวยา ข้อเสนอก็คือ การแก้ไขที่ต้นเหตุ เรื่องอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้หน่วยงานราชการในระดับภูมิภาค สามารถจัดการแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่ทันที่ กับสถานการณ์ปัญหาต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน

2. ในการวางพื้นฐานเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องใช้การบริหารจัดการ โดยยึดพื้นที่เป็นหลัก (Area Based) โดยในระดับจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุด ในการบริหารจัดการเพื่อให้นโยบายจัดระเบียบชายหาดประสบผลสำเร็จ หน่วยงานซึ่งเป็นราชการส่วนกลาง ซึ่งมีภารกิจหน้าที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น ข้าราชการพลเรือน ตำรวจ หรือ ทหาร ควรมีหน้าที่เฉพาะในการสนับสนุนภารกิจ เพื่อจังหวัดสามารถขับเคลื่อนนโยบายจนประสบผลสำเร็จ การปฏิบัติงานแบบเดิมๆ ของหน่วยงานต่างๆ ที่ยึดภารกิจของหน่วยเป็นหลัก (Function Oriented) เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นและสะสมมาถึงปัจจุบัน เนื่องจากขาดเอกภาพในการบริหารราชการ และเกิดช่องว่างของอำนาจ ทำให้เอกชน กลุ่มผลประโยชน์ และเจ้าหน้าที่รัฐบางกลุ่ม ใช้เป็นช่องทางในการแสวงหาผลประโยชน์ อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการ บุกรุก ครอบครอง ชายหาดสาธารณะอย่างต่อเนื่อง ทีละเล็ก ทีละน้อย จนกระทั่งเกิดการสะสมของปัญหานายกจะแก้ไขได้ในปัจจุบัน

3. รัฐบาลควรตั้งคณะทำงานชำระกฎหมาย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันในพื้นที่จัดระเบียบชายหาดในทุกจังหวัด ทั้งพื้นที่บนบก และพื้นที่ทางทะเล เพื่อทบทวน ปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ซึ่งใช้มาอย่างยาวนาน ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายที่ใช้บังคับในพื้นที่ดังกล่าว

มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบัน และสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายในอนาคต

4. นโยบายของรัฐบาลต้องมีความชัดเจน มีความต่อเนื่องให้ความสำคัญกับการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยอาจจำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการ หรือ หน่วยงานในการกำกับติดตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง การวิเคราะห์รูปแบบที่เหมาะสมจากโครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดที่ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมแล้ว นำไปปรับใช้ให้ครอบคลุมในทุกจังหวัดท่องเที่ยวชายทะเล

5. ต้องเน้นการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายในทุกภาคส่วน โดยการจัดตั้งสมาคมรักษ์หาด ชมรมรักษ์หาด ให้ครบทุกพื้นที่ของแต่ละหาด โดยกรรมการของสมาคมและชมรมจะต้องประกอบด้วย ตัวแทนของกลุ่มต่างๆ อย่างน้อย 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มคณะกรรมการหมู่บ้าน/กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (2) กลุ่มผู้บริหาร/สมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) กลุ่มผู้แทนองค์กรเอกชนในพื้นที่ และ (4) กลุ่มตัวแทนของผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด นอกจากนี้ ควรมีการจัดตั้งชมรมเยาวชนรักษ์หาด ขึ้น ในทุกโรงเรียน เพื่อส่งเสริมให้เด็กๆ เยาวชน ได้มีความรู้ ความเข้าใจในปัญหาของท้องถิ่นและได้เข้าร่วมในการบริหารจัดการชายหาด อันจะช่วยในการสานต่อแนวความคิดและรับช่วงการจัดการต่อไปในอนาคตเพื่อความยั่งยืนของนโยบายการสร้างแนวร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลปกป้องชายหาดสาธารณะ และทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลไว้ให้คงอยู่อย่างถาวรต่อไปในอนาคต

6. การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐ และนักท่องเที่ยวทั่วไป ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยกระบวนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อทุกประเภท รวมทั้งการอบรมสัมมนาต่างๆ จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างแนวร่วมในการขับเคลื่อน โครงการให้ประสบผลสำเร็จในระยะยาว

7. โครงการต้นแบบการจัดระเบียบชายหาดภูเก็ตเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Phuket Beach Model) จะประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ถ้าสามารถนำรายได้ที่เกิดขึ้นในการใช้พื้นที่สาธารณประโยชน์ ที่ได้รับการผ่อนผันตามนโยบายจัดระเบียบชายหาด เป็นภาษีเข้ารัฐได้ เนื่องจากเหตุผล ดังนี้

7.1 พื้นที่ผ่อนผัน 10 เปอร์เซ็นต์ ในแหล่งท่องเที่ยวหลัก เป็นที่สาธารณประโยชน์ซึ่งพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการจัดเก็บรายได้จากผู้ประกอบการ ให้เป็นรายได้เข้ารัฐ จึงต้องปล่อยให้เอกชนประกอบอาชีพในพื้นที่ของรัฐโดย

ไม่สามารถจัดเก็บภาษีเข้ารัฐได้แต่อย่างใด จึงเป็นการสูญเสียโอกาสในการนำรายได้ส่วนนี้มาพัฒนาประเทศ

7.2 พื้นที่ผ่อนผันดังกล่าว มีนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวต่างประเทศเข้ามาใช้บริการ

ขายเครื่องดื่ม บริการเรือลากรัม เจ็ตสกี ซึ่งทำรายได้ใน

7.3

พื้นที่ผ่อนผัน 10 เปอร์เซ็นต์ ออกไป หรือเพิ่มพื้นที่ผ่อนผันขึ้นมาใหม่ จนในที่สุดปัญหาการบุกรุกครอบครองพื้นที่ชายหาด จะกลับมาเป็นปัญหาใหญ่ ของภูเก็ตอีกครั้ง ซึ่งจะมีความยากลำบากใน

7.4 ทางออกที่ดีที่สุด คือ การทำให้ชายหาดสาธารณะในพี 10

3

(1)

โดยประชาชนสามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้ในพื้นที่ที่กำหนด

(2) การบริการให้ความสะดวก สบาย แก่นักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวเอง ก็อยากได้รับบริการต่างๆ ในบริเวณชายหาดสาธารณะเพื่อ

การให้บริการที่ดี ก็มีส่วนช่วยส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น ฉะนั้น การนำพื้นที่ชายหาด

(3) การสร้างรายได้ให้แก่รัฐทั้งทางตรงและทางอ้อม

ให้ประกอบอาชีพในที่ดินสาธารณะประโยชน์ดังกล่าว ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐ รวมทั้งรัฐ

จากรายได้ทางอ้อมที่เข้ารัฐอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งเมื่อนำพื้นที่ผ่อนผันดังกล่าว มาพิจารณาโดยรวมจากทุกจังหวัด ซึ่งมีสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลแล้ว รัฐจะมีรายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม จากพื้นที่

7.5 ควรดำเนินการศึกษา ปรับปรุง ระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงอื่นๆ เพื่อให้รัฐสามารถนำชายหาดสาธารณะที่มีชื่อเสียงและเป็น
10 - 20 เปอร์เซนต์ มาจัดเก็บรายได้เข้ารัฐก็น่าจะเป็นแนวทางที่

พัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน(Phuket Beach Model)

บรรณานุกรม

หนังสือ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. , ม.ป.ป.
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน. ทิศทางของแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน

พ.ศ.2557-2561. . . . : . . . , 2556.

. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559.

: , 2554.

. . . . 2558-2560.

: , 2558.

. . . . : . . . :
, 2530.

. . . . : , 2529.

. . . . :
, 2549.

. . . . 4 (. 2558-2561). : . . . , 2557.

. . . . : . . . , 2559.

. " " :
, 2527.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

| . " :
" , 2550.

| . " " :
, 2551.

เรวดี พรหมประพันธ์. 2549. "

" :

Books

- Cary, Lee J. *The Role of Citizen in the Community Development as a Process.* Columbia : University of Missouri, 1970.
- Edward III, George C. and Sharkansky , Ira. *The Policy Prediction : Making and Implementing Public Policy.* Sanfrancisco : W.H. Freeman and Company, 1978.
- Jones, Charles o. *An Introduction to the study of Public Policy.* California : Wadsworth Publishing Co.Inc. , 1970
- Kasperson, R.E. , and Breitbart M *Participation , Decentralization and Adhocacy Planning .* Resource Paper No.25 Washington D.C. : Association of American Geographers, 1974
- Nakamura, Robert T. , and Smallwood, Frank. *The Politic of Policy Implementation.* New York : Martin ' s Press, 1980.
- Pressman , Jeffrey L. , and Wildavsky, Aaron. *Implementation 2nd ed.* California : University of California Press, 1973
- Uphoff , Norman. *Farmers ' Participation in Project Formulation , Design and operation.* Paper Presented at second Annual Agricultural Sector Seminar. Washington D.C. : The World Bank, 1981.
- Van Meter, Donald S. , and Van Horn, Carl E. "The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework." *Administration & Society* Vol. 6,4 (February 1975) : 477.

ภาคผนวก

ผนวก ก

ประกาศจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การห้ามยึดถือครอบครองที่
สาธารณประโยชน์บริเวณหน้าหาด

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗

เรื่อง การห้ามยึดถือครอบครองที่สาธารณประโยชน์บริเวณหน้าหาด

เพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในที่สาธารณประโยชน์บริเวณหน้าหาดและเป็นไปตาม
แนวนโยบายของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติในการบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม อันเป็น
ประโยชน์ต่อสาธารณะและประชาชน จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕๒/๑ (๑)(๒)(๓)และ(๖) จังหวัดภูเก็ตจึงออก
ประกาศ ดังนี้

ข้อ ๑ ห้ามมิให้บุคคลใดเข้ายึดถือครอบครองหรือกระทำการใดๆที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพ
หาดไปจากเดิม หรือทำให้ทัศนียภาพบริเวณหาดเสียหายไป เว้นแต่การกระทำของทางราชการเพื่อเป็นการ
ฟื้นฟูและรักษาสภาพธรรมชาติของหาด การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง การรักษาความปลอดภัยทางทะเล
และชายหาด การติดตั้งป้ายเตือนของทางราชการ หรือการทำหุ่น หรือกิจกรรมใดๆที่ได้รับความเห็นชอบจาก
ผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๒ หากมีผู้ฝ่าฝืนประกาศนี้ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ ดำเนินการให้เป็นไปตาม
ขั้นตอนข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้รายงานผลการดำเนินการให้นายอำเภอท้องที่ทราบโดย
ทันที

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายไมตรี อินทุสุต)

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผนวก ข

ประกาศจังหวัดภูเก็ต เรื่อง มาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณ หน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

ฉบับที่ ๒ / ๒๕๕๗

เรื่อง มาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และให้การดำเนินการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในที่สาธารณะประโยชน์ เป็นไปตามแผนนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๕๖/๑ (๑)(๒)(๓) และ(๖) จังหวัดภูเก็ต จึงออกประกาศ ดังนี้

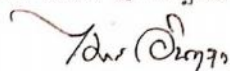
๑. ให้นายอำเภอร่วมกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศรับคำร้องผู้ที่ได้รับผลกระทบจากประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ โดยแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำและตรวจสอบข้อมูล บุคคล สถานะความเป็นอยู่ของผู้ที่ได้รับผลกระทบ และความเดือดร้อนที่จะขอรับความช่วยเหลือ ทั้งนี้ให้คณะทำงานประกอบด้วย นายอำเภอ เป็นประธาน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาการอำเภอ สรรพากรอำเภอ และส่วนราชการ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ

๒. ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิ พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต จัดหางานจังหวัดภูเก็ต ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต สำนักงาน กศน. จังหวัดภูเก็ต วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต หรือหน่วยงานอื่นใด ให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้านการฝึกอาชีพ พัฒนาฝีมือ หรือจัดหาตำแหน่งงานใหม่ให้กับกลุ่มอาชีพผู้ได้รับผลกระทบ

๓. ขอความร่วมมือให้หน่วยงานภาคเอกชน อาทิ หอการค้าจังหวัดภูเก็ต สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต สถานประกอบการ ร้านค้า ตลอดจน สมาคม ชมรม หรือ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว ให้การสนับสนุนผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบหน้าหาด ในด้านอาชีพ หรือการจัดหาพื้นที่ในส่วนของภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือด้านการประกอบอาชีพเพื่อการมีรายได้ หรือการอื่นใดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต นายอำเภอ หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร้องขอ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายไมตรี อินทุสุต)

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผนวก ค

ประกาศจังหวัดภูเก็ต เรื่อง มาตรการและแนวทางในการปกป้อง ดูแลพื้นที่ชายหาดและหน้าหาดจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

ฉบับที่ ๒ / ๒๕๕๗

เรื่อง มาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และให้ก้าวข้ามการวิเคราะห์ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในที่สาธารณะประโยชน์ เป็นไปตามแนวนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔๘) พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๕๒/๑ (๑)(๒)(๓) และ(๖) จังหวัดภูเก็ต จึงออกประกาศ ดังนี้

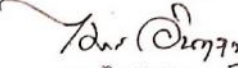
๑. ให้นายอำเภอร่วมกับผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศรับคำร้องผู้ที่ได้รับผลกระทบจากประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ โดยแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำและตรวจสอบข้อมูล บุคคล สถานะความเป็นอยู่ของผู้ที่ได้รับผลกระทบ และความตึงเครียดที่จะขอรับความช่วยเหลือ ทั้งนี้ให้คณะทำงานประกอบด้วย นายอำเภอ เป็นประธาน ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาการอำเภอ สรรพากรอำเภอ และส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ

๒. ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิ พัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต พัฒนาล้งคนและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต จัดหางานจังหวัดภูเก็ต ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดภูเก็ต สำนักงาน กศน. จังหวัดภูเก็ต วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต หรือหน่วยงานอื่นใด ให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้านการฝึกอาชีพ พัฒนาฝีมือ หรือจัดหาตำแหน่งงานใหม่ให้กับกลุ่มอาชีพที่ได้รับผลกระทบ

๓. ขอความร่วมมือให้หน่วยงานภาคเอกชน อาทิ หอการค้าจังหวัดภูเก็ต สมาคมโรงแรมไทยภาคใต้ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต สถานประกอบการ ร้านค้า ตลอดจน สมาคม ชมรม หรือ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับธุรกิจการท่องเที่ยว ให้การสนับสนุนผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบหน้าหาด ในด้านอาชีพ หรือการจัดหาพื้นที่ในส่วนของภาคเอกชน เพื่อช่วยเหลือด้านการประกอบอาชีพเพื่อการมีรายได้ หรือการอื่นใดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต นายอำเภอ หรือผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ร้องขอ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายไมตรี อินทุสุต)

ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผนวก ง

ประกาศจังหวัดภูเก็ต เรื่อง กำหนดมาตรการการบริหารจัดการ
ชายหาดในเขตพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘

เรื่อง กำหนดมาตรการการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต

ตามที่จังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายการบุกรุก ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การยึดถือที่ดินของรัฐโดยมิชอบ ตามแนวนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยได้ดำเนินการมาเป็นระยะๆ ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การห้ามยึดถือครอบครองที่สาธารณประโยชน์บริเวณหน้าหาด ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๒/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๓/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการและแนวทางในการปกป้องดูแลพื้นที่ชายหาดและหน้าหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และต่อมาได้มีการเรียกร้องจากผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบอาชีพตามแนวชายหาดให้จังหวัดดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน อีกทั้งนักท่องเที่ยวมีความต้องการใช้พื้นที่ชายหาดในการพักผ่อนในลักษณะที่แตกต่างกัน จังหวัดภูเก็ตได้มีการประชุมคณะทำงานแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนดังกล่าวมาโดยตลอด ต่อมาได้กำหนดแนวทางปฏิบัติและร่างแผนทดลองการบริหารจัดการชายหาดจำนวน ๓ ระยะ คือ การจัดระเบียบชายหาด (ระยะที่ ๑) การบริหารจัดการหาด (ระยะที่ ๒) และการสถาปนาความยั่งยืน (ระยะที่ ๓) นั้น

เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติในการบริหารจัดการชายหาดให้ถูกต้องตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ได้รับผลกระทบ ตลอดจนเสริมสร้างบรรยากาศการท่องเที่ยว จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒/๑ (๑) (๒) (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๑๗ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๔/๒๕๕๗ เรื่อง การปราบปรามและหยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เรื่อง เพิ่มเติมหน่วยงานสำหรับการปราบปรามและหยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙๖/๒๕๕๗ เรื่อง การจัดตั้งศูนย์ดำรงธรรม ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตจึงประกาศกำหนดมาตรการในการบริหารจัดการชายหาด ในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

/๑. กำหนดให้มี...

-๒-

๑. กำหนดให้มีพื้นที่สำหรับประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้ประโยชน์ร่วมกันในการ
ปิกนิกชายหาด ปูเบาะ เสื่อ ผ้าปู บริการหมอนวดชายหาด ได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่แต่ละหาด

๒. กำหนดให้พื้นที่บริเวณนอกเหนือจากข้อ ๑ ห้ามมิให้มีการปิกนิกชายหาด และ
บริการนวดชายหาด

๓. ห้ามมิให้มีการวางเตียง โต๊ะ เก้าอี้ จานชามอาหาร สุนัขหรือสัตว์เลี้ยงในพื้นที่ชายหาด

๔. ห้ามบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด กระทำการที่เป็นลักษณะเข้ายึดถือ ครอบครอง หรือ
การจองพื้นที่บนชายหาดด้วยวิธีการใดๆ โดยเด็ดขาด

๕. การช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมายมี ดังนี้

๕.๑ ให้อำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานหรือตัวแทน
ผู้เกี่ยวข้องพิจารณาคัดกรองผู้ที่ได้รับผลกระทบที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๒/๒๕๕๗
เรื่อง มาตรการช่วยเหลือกลุ่มอาชีพบริเวณหน้าหาดที่ได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย ลงวันที่
๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ โดยให้พิจารณาด้วยความรอบคอบและมีการทำประชาคมร่วมกัน

๕.๒ ให้ผู้ผ่านการพิจารณาตามข้อ ๕.๑ ดำเนินการรวมกลุ่มจดทะเบียนกลุ่ม
อาชีพโดยตั้งคณะกรรมการกลุ่มและวางระเบียบแนวปฏิบัติของสมาชิกกลุ่ม ตลอดจนวางมาตรการ
ลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อตกลงของกลุ่ม การวางระเบียบแนวทางการปฏิบัติ หรือข้อตกลง
ของกลุ่มต้องให้สอดคล้องกับมาตรการการบริหารจัดการชายหาดที่จังหวัดกำหนด

๕.๓ ให้กำหนดพื้นที่ผ่อนปรนที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับบริการนักท่องเที่ยว
เช่น จุดบริการร่วม เสื่อ จุดบริการนวด ฯลฯ โดยให้อยู่ในพื้นที่นอกชายหาดเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้
จัดบริการร่วมกันแก่นักท่องเที่ยว

อนึ่ง ในการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวมิให้มีการเข้ายึดถือครอบครองหรือ
ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างมั่นคงถาวร เป็นเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวในบริเวณที่กำหนด
เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เกิดอุปสรรค เครื่องมือออกไปจากบริเวณพื้นที่สาธารณะ
ประโยชน์นั้น เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะทำงานฝ่ายปฏิบัติการพื้นที่ชายหาดในแต่ละเขตอำเภอ

ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำประกาศตามมาตรการในประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับนี้ โดยกำหนดรายละเอียดให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่และกิจกรรมของแต่ละหาดและเสนอขอ
ความเห็นชอบจากคณะทำงานฝ่ายปฏิบัติการพื้นที่ชายหาดในแต่ละเขตอำเภอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายนิสิต จันทรสมวงศ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผนวก จ

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดระเบียบชายหาดจังหวัดภูเก็ต

คำสั่งจังหวัดภูเก็ต
ที่ ๗๕๕๓/๒๕๕๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดระเบียบชายหาดจังหวัดภูเก็ต

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้มีคำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๕๕๓/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด/หน้าหาด จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ นั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนตามแผนบริหารจัดการชายหาดเป็นไปตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ และสอดคล้องกับประกาศหรือข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย

๑. คณะที่ปรึกษา

๑. เจ้าคณะจังหวัดภูเก็ต
๒. ประธานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดภูเก็ต
๓. ผู้บัญชาการทัพเรือภาค ที่ ๓
๔. ผู้บัญชาการมณฑลทหารบก ที่ ๔๑
๕. อัยการจังหวัดภูเก็ต
๖. ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๘
๗. ผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติ

๒. คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ ประกอบด้วย

๑.๑. ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต	ประธานคณะกรรมการ
๑.๒. รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (บ)	รองประธานคณะกรรมการ
๑.๓. รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (ค)	รองประธานคณะกรรมการ
๑.๔. รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (ม)	รองประธานคณะกรรมการ
๑.๕. อัยการจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๖. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๗. รอง ผอ.รมน.จังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๘. นายอำเภอ ทุกอำเภอ	คณะกรรมการ
๑.๙. ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๐. ผู้แทน ทัพเรือภาคที่ ๓	คณะกรรมการ
๑.๑๑. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๒. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๓. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค
สาขาภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๔. หัวหน้าอุทยานแห่งชาติสิรินาถ	คณะกรรมการ

/.๑.๑๕. ผู้อำนวยการ..

๑.๑๕. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๖. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๗. นายกสมาคมกักกัน ผู้ใหญ่กักจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๘. ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๑๙. ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต	คณะกรรมการ
๑.๒๐. ปลัดจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ/เลขานุการ
๑.๒๑. ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๑.๒๑. ผู้ช่วยป้องกันจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่
๑.๒๒. นิติกร ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่

มีหน้าที่

๑. กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการตามแผนบริหารจัดการชายหาดและประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
๒. ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ติดตามผลการดำเนินงานของคณะทำงานขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่

๓. คณะทำงานขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ ประกอบด้วย

๓.๑. อำเภอเมืองภูเก็ต ประกอบด้วย

๓.๑.๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (ม)	ประธานคณะทำงาน
๓.๑.๒. นายอำเภอเมืองภูเก็ต	รองประธานคณะทำงาน
๓.๑.๓. ผู้แทน ทพ.เรือภาคที่ ๓	คณะทำงาน
๓.๑.๔. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรฉลอง	คณะทำงาน
๓.๑.๕. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรกระรน	คณะทำงาน
๓.๑.๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาภูเก็ต	คณะทำงาน
๓.๑.๖. นายเทศมนตรีตำบลราไวย์	คณะทำงาน
๓.๑.๗. นายเทศมนตรีตำบลกระรน	คณะทำงาน
๓.๑.๘. กำนันตำบลราไวย์	คณะทำงาน
๓.๑.๙. กำนันตำบลกระรน	คณะทำงาน
๓.๑.๑๐. หัวหน้าช่างรังวัดที่ดินจังหวัดภูเก็ต	คณะทำงาน
๓.๑.๑๑. ตัวแทนกลุ่มอาชีพชายหาดพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต อาชีพละ ๑ คน (ผนวก ก.)	คณะทำงาน
๓.๑.๑๒. ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครองอำเภอเมืองภูเก็ต	คณะทำงาน/เลขานุการ
๓.๑.๑๓. ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงอำเภอเมืองภูเก็ต	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑.๑๔. ปลัดอำเภองานป้องกันอำเภอเมืองภูเก็ต	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑.๑๕. ปลัดเทศบาลตำบลราไวย์	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑.๑๖. ปลัดเทศบาลตำบลกระรน	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ

/.๓.๑.๑๗. ผู้อำนวยการ..

-๓-

๓.๑.๑๗. ผู้อำนวยการกองช่าง เทศบาลตำบลราไวย์	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑.๑๘. ผู้อำนวยการกองช่าง เทศบาลตำบลกะรน	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑.๑๙. นิติกร เทศบาลตำบลราไวย์	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑.๒๐. นิติกร เทศบาลตำบลกะรน	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๑.๒๑. ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลราไวย์	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
๓.๑.๒๒. ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลกะรน	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
๓.๑.๒๓. สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กองร้อยอาสา รักษาดินแดน อำเภอเมืองภูเก็ต ที่ ๑	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
๓.๑.๒๔. เจ้าหน้าที่เทศกิจ เทศบาลตำบลราไวย์	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
๓.๑.๒๕. เจ้าหน้าที่เทศกิจ เทศบาลตำบลกะรน	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่

๓.๒. อำเภอกะทู้ ประกอบด้วย

๓.๒.๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (ม)	ประธานคณะทำงาน
๓.๒.๒. นายอำเภอกะทู้	รองประธานคณะทำงาน
๓.๒.๓. ผู้แทน ท้าเรือภาคที่ ๓	คณะทำงาน
๓.๒.๔. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรกะทู้	คณะทำงาน
๓.๒.๕. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรกมลา	คณะทำงาน
๓.๒.๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาภูเก็ต	คณะทำงาน
๓.๒.๗. นายกเทศมนตรีเมืองป่าตอง	คณะทำงาน
๓.๒.๘. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลกมลา	คณะทำงาน
๓.๒.๙. กำนันตำบลกมลา	คณะทำงาน
๓.๒.๑๐. หัวหน้าช่างรังวัดสำนักงานที่ดินอำเภอกะทู้	คณะทำงาน
๓.๒.๑๑. ตัวแทนกลุ่มอาชีพชายหาดพื้นที่อำเภอกะทู้ อาชีพละ ๑ คน (ผนวก ก.)	คณะทำงาน
๓.๒.๑๒. ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงาน ปกครองอำเภอกะทู้	คณะทำงาน/เลขานุการ
๓.๒.๑๓. ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง อำเภอกะทู้	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๑๔. ปลัดอำเภองานป้องกันอำเภอกะทู้	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๑๕. ปลัดเทศบาลเมืองป่าตอง	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๑๖. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกมลา	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๑๗. ผู้อำนวยการกองช่างเทศบาลเมืองป่าตอง	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๑๘. ผู้อำนวยการกองช่างองค์การบริหารส่วน ตำบลกมลา	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๑๙. นิติกร เทศบาลเมืองป่าตอง	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๒๐. นิติกร องค์การบริหารส่วนตำบลกมลา	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๒.๒๑. ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลกมลา	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
๓.๒.๒๒. สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กองร้อยอาสา รักษาดินแดน อำเภอกะทู้ ที่ ๒	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
๓.๒.๒๓. เจ้าหน้าที่เทศกิจ เทศบาลตำบลป่าตอง	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
๓.๒.๒๔. เจ้าหน้าที่เทศกิจ องค์การบริหารส่วนตำบลกมลา	คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่

๓.๓. อำเภอกลาง ประกอบด้วย

๓.๓.๑.	รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (ม)	ประธานคณะกรรมการ
๓.๓.๒.	นายอำเภอกลาง	รองประธานคณะกรรมการ
๓.๓.๓.	ผู้แทน ททเรือภาคที่ ๓	คณะกรรมการ
๓.๓.๔.	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเชิงทะเล	คณะกรรมการ
๓.๓.๕.	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรกลาง	คณะกรรมการ
๓.๓.๖.	ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรท่าฉัตรไชย	คณะกรรมการ
๓.๓.๗.	ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาภูเก็ต	คณะกรรมการ
๓.๓.๘.	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติสิรินาถ	คณะกรรมการ
๓.๓.๙.	นายกเทศมนตรีตำบลป่าคลอก	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๐.	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๑.	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๒.	กำนันตำบลป่าคลอก	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๓.	กำนันตำบลเชิงทะเล	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๔.	กำนันตำบลสาคร	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๕.	หัวหน้าช่างรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต สาขากลาง	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๖.	ตัวแทนกลุ่มอาชีพชายหาดพื้นที่อำเภอกลาง อาชีพละ ๑ คน (ผนวก ก.)	คณะกรรมการ
๓.๓.๑๗.	ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงาน ปกครองอำเภอกลาง	คณะกรรมการ/เลขานุการ
๓.๓.๑๘.	ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง อำเภอกลาง	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๑๙.	ปลัดอำเภอป้องกันอำเภอกลาง	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๐.	ปลัดเทศบาลตำบลป่าคลอก	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๑.	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๒.	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๓.	ผู้อำนวยการกองช่างเทศบาลตำบลป่าคลอก	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๔.	ผู้อำนวยการกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบล เชิงทะเล	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๕.	ผู้อำนวยการกองช่างองค์การบริหารส่วน ตำบลสาคร	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๖.	นิติกร เทศบาลตำบลป่าคลอก	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๗.	นิติกร องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๘.	นิติกร องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.๓.๒๙.	ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลป่าคลอก	คณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่
๓.๓.๓๐.	ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลเชิงทะเล	คณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่
๓.๓.๓๑.	ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลสาคร	คณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่
๓.๓.๓๒.	สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กองร้อยอาสา รักษาดินแดน อำเภอกลาง ที่ ๓	คณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่

-๕-

๓.๓.๓๓. เจ้าหน้าที่เทศกิจ เทศบาลตำบลป่าคลอก คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
 ๓.๓.๓๔. เจ้าหน้าที่เทศกิจ องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่
 ๓.๓.๓๕. เจ้าหน้าที่เทศกิจ องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร คณะทำงาน/เจ้าหน้าที่

มีหน้าที่

๑. กำหนดพื้นที่โซนนิ่ง ๑๐% ให้มีความชัดเจน ของแต่ละชายหาดให้เป็นไปตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ โดยมีรูปแบบ การดำเนินงาน ดังนี้

๑.๑. ขึ้นรูปแผนที่กำหนดแผนผังแนวเขตโซนนิ่ง ๑๐% ของพื้นที่ชายหาด (กว้างxยาว) แต่ละหาด มีการออกแบบทางสถาปัตยกรรมให้มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของแนวเขตที่ดินพื้นที่โซนนิ่ง ๑๐% ไว้ชัดเจน พร้อมทั้ง ปักหมุดแนวเขตด้วยวัสดุคงทนถาวร สามารถอ่านค่าที่ภาพถ่ายทางดาวเทียม เพื่อใช้ประกอบการอ้างอิงในการควบคุมการใช้พื้นที่ชายหาดได้

๑.๒. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายข้อปฏิบัติในการใช้พื้นที่ชายหาด จุดบริการนักท่องเที่ยว ให้มีความคงทนถาวรและสวยงาม นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไปสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ไม่เกิดความสับสนและส่งผลกระทบต่อการใช้พื้นที่ชายหาดของนักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป

๒. วางมาตรการการควบคุมการใช้พื้นที่ชายหาดโดยให้ท้องถิ่นออกเป็นประกาศหรือข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติให้สอดคล้องกับประกาศจังหวัดภูเก็ต ที่ ๑/๒๕๕๘ ดังกล่าวข้างต้น ให้ครอบคลุมทุกมิติ ตามสภาพพื้นที่และตามความเหมาะสมของกลุ่มอาชีพซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย โดยไม่ขัดต่อระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และไม่กระทบต่อภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยว

๓. ให้อำเภอร่วมกับท้องถิ่น ตั้งอนุกรรมการ/คณะทำงาน/ชุดอาสาสมัครพิทักษ์ชายหาดเพิ่มเติม เพื่อควบคุมการใช้พื้นที่ชายหาดและมีมาตรการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนกระทำความผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้รายงานผลการปฏิบัติงานให้ที่ประชุมกรรมการจังหวัดและหัวหน้าส่วนประจำจังหวัดภูเก็ต และที่ประชุมคณะกรรมการรักษาความมั่นคงและรักษาความสงบเรียบร้อยจังหวัดภูเก็ตทราบ ทุกเดือน

๔. ให้อำเภอร่วมกับท้องถิ่น กำหนดให้มีรูปแบบร่มสำหรับให้เช่า/บริการแก่นักท่องเที่ยวของกลุ่มอาชีพหรือวิสาหกิจชุมชน ให้มีรูปแบบเดียวกันทุกพื้นที่ชายหาด เพื่อความสะดวกในการควบคุมและความสวยงาม โดยการตั้งงบประมาณของท้องถิ่นเองหรือทางท้องถิ่นจะขอรับการสนับสนุนจากเอกชนตามแต่สมควร และความเหมาะสม

๕. กำหนดมาตรการควบคุมผู้ประกอบการกลุ่มอาชีพชายหาด ทุกกลุ่มอาชีพให้ปฏิบัติตามระเบียบ/คำสั่ง/ประกาศของจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น หรือตามที่คณะทำงานจังหวัดภูเก็ตกำหนด ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

๖. กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ แนวทางในการปฏิบัติ ในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหาด เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงานตามนโยบาย

๔. คณะกรรมการประชาสัมพันธ์และเสริมสร้างความเข้าใจ ประกอบด้วย

๔.๑. ระดับจังหวัด ประกอบด้วย

๔.๑.๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (ม)	ประธานคณะกรรมการ
๔.๑.๒. ปลัดจังหวัดภูเก็ต	รองประธานคณะกรรมการ
๔.๑.๓. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๔.๑.๔. ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต	คณะกรรมการ

/..๔.๑.๕. นายกสมาคม..

-๖-

๔.๑.๕. นายกสภาคกรมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๔.๑.๖. นายกสภาคกรมโรงแรมไทยภาคใต้	คณะกรรมการ
๔.๑.๗. ประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๔.๑.๘. ประธานหอการค้าจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๔.๑.๙. ตัวแทน สื่อมวลชนทุกแขนงในจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ
๔.๑.๑๐. ประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ/เลขานุการ
๔.๑.๑๑. ป้องกันจังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๑.๑๒. ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๑.๑๓. เจ้าหน้าที่ สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต	เจ้าหน้าที่
ทุกคน	

มีหน้าที่

๑. กำหนดกรอบแนวทาง ด้านการประชาสัมพันธ์และการสร้างความเข้าใจ ตามแผนบริหารจัดการชายหาดและประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังกล่าวข้างต้น

๒. ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบที่มีอยู่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจตามนโยบายในการบริหารจัดการชายหาดของทางจังหวัดภูเก็ต

๓. รับฟังข้อคิดเห็น ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความเข้าใจให้กับประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการกลุ่มอาชีพต่างๆ มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

๔. ให้การสนับสนุนคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในพื้นที่ระดับอำเภอ ตามที่ได้รับ
การร้องขอ

๔.๒. ระดับอำเภอ ประกอบด้วย

๔.๒.๑. นายอำเภอ ทุกอำเภอ	ประธานคณะกรรมการ
๔.๒.๒. นายกเทศมนตรี ทุกแห่ง	คณะกรรมการ
๔.๒.๓. นายกองบังคับการส่วนตำบล ทุกแห่ง	คณะกรรมการ
๔.๒.๔. ปลัดอำเภอทุกคน ทั้ง ๓ อำเภอ	คณะกรรมการ
๔.๒.๕. กำนัน ทุกตำบล	คณะกรรมการ
๔.๒.๖. ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน	คณะกรรมการ
๔.๒.๗. ประธานชุมชน ทุกแห่ง	คณะกรรมการ
๔.๒.๘. ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง ทุกอำเภอ	คณะกรรมการ/เลขานุการ
๔.๒.๙. ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง ทุกอำเภอ	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๒.๑๐. ปลัดเทศบาล ทุกแห่ง	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๒.๑๑. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง	คณะกรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๔.๒.๑๒. ประชาสัมพันธ์เทศบาล ทุกแห่ง	เจ้าหน้าที่
๔.๒.๑๓. ประชาสัมพันธ์องค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง	เจ้าหน้าที่

/..มีหน้าที่..

มีหน้าที่

๑. ดำเนินการประชาสัมพันธ์นโยบายของทางจังหวัดภูเก็ตตามแผนการบริหารจัดการชายหาดจังหวัดภูเก็ตและประกาศจังหวัดภูเก็ต ที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังกล่าวข้างต้น เพื่อให้ประชาชนทุกพื้นที่ ผู้ประกอบการกลุ่มอาชีพต่างๆ และนักท่องเที่ยวได้รับทราบ นโยบายโดยทั่วถึงกัน

๒. สร้างความเข้าใจในสาระเหตุผลและความจำเป็น ในการการขับเคลื่อนนโยบายให้ประสบความสำเร็จตามกรอบแนวทาง หลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้

๓. รายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการ ให้ประธานคณะกรรมการดำเนินงานทราบเป็นระยะๆ เพื่อปรับปรุงแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายให้มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายจำเริญ ทิพญพงศ์ธาดา)
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผนวก ก.

บัญชีรายชื่อตัวแทนผู้ประกอบการกลุ่มอาชีพในเขตพื้นที่อำเภอต่างๆ
 แนบท้ายคำสั่งจังหวัดภูเก็ต ที่ ๓๑๒๖/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดระเบียบชายหาด
 จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

๑.เขตพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน ๔ ราย ประกอบด้วย

๑.๑. นายมนัส	เย็นจิต	กลุ่มอาชีพร่มชายหาด
๑.๒. นายนิคม	ศรเพลิง	กลุ่มอาชีพร่มชายหาด
๑.๓. นางอมร	เทพอาวุธ	กลุ่มอาชีพนวดชายหาด
๑.๔. นางกรองกาญจน์	แช่ส้อ	กลุ่มอาชีพนวดชายหาด

๒.เขตพื้นที่อำเภอกะทู้ จำนวน ๕ ราย ประกอบด้วย

๒.๑. นายบุญลือ	ณ ตะกั่วทุ่ง	กลุ่มอาชีพร่มชายหาด
๒.๒. นางอารมณ	สุวิทย์	กลุ่มอาชีพร่มชายหาด
๒.๓. นางพิพาภรณ์	เกิดสม	กลุ่มอาชีพนวดชายหาด
๒.๔. นางอารมณ	บุหลัน	กลุ่มอาชีพนวดชายหาด
๒.๕. นายณัฐวัฒน์	เต็มเปี่ยม	กลุ่มหัตถกรรมจักสานชายหาด

๓.เขตพื้นที่อำเภอดอนสัก จำนวน ๓ ราย ประกอบด้วย

๓.๑. นางปราถนา	แช่ดีว	กลุ่มอาชีพนวดชายหาด
๓.๒. นายชัยยศ	มะลิแย้ม	กลุ่มอาชีพร่มชายหาด
๓.๓. นายวันเลิศ	ประทีป ณ กลาง	กลุ่มอาชีพร่มชายหาด

ผนวก จ

ประกาศจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๑ /๒๕๕๙
เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาด
ในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ นั้น

เพื่อให้การบริหารจัดการชายหาดจังหวัดภูเก็ต เกิดความยั่งยืน ป้องกันการบุกรุก ยึดถือ
ครอบครองและเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและเบียดเบียนผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด
จังหวัดภูเก็ต ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงได้แบ่งประเภทของหาดในจังหวัดภูเก็ต ออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ ๑ หาดเทพีพระเกียรติ หมายถึง หาดซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล
อดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เสด็จประพาส เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม
๒๕๐๒ โดยหาดประเภทนี้ ไม่ยินยอมให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเข้าไปดำเนินการใดๆทั้งสิ้น มีจำนวน ๑ หาด
ได้แก่ หาดสุรินทร์ ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยจะมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ มีการสร้างอาคารเทพีพระเกียรติ ด้านในจัดแสดงนิทรรศการภาพพระราชกรณียกิจ
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวครั้งเสด็จเยือนจังหวัดภูเก็ต พระอัญมณีภาพด้านดนตรี และกีฬาเรือใบ
โครงการพระราชดำริต่างๆ ทั้ง ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศ ตลอดจนตกแต่งให้เป็นสวนพฤกษศาสตร์ เพื่อเปิดบริการ
ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนได้เยี่ยมชมและพักผ่อนกับธรรมชาติ

ประเภทที่ ๒ หาดอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง หาดซึ่งคงไว้ซึ่งการ
อนุรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตและคงไว้ให้นุชน
คนรุ่นหลังสืบต่อไป โดยหาดประเภทนี้ ไม่ยินยอมให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเข้าไปประกอบอาชีพต่าง
ๆบนชายหาด มีดังนี้

อำเภอเมืองภูเก็ต มีจำนวน ๘ หาด ดังนี้

๑. หาดไม้จ้าว	ตำบลกะรน
๒. หาดนุ้ย	ตำบลกะรน
๓. หาดอ่าวยนต์	ตำบลวิชิต
๔. หาดอ่าวเสน	ตำบลราไวย์
๕. หาดแหลมกา	ตำบลราไวย์
๖. หาดยะนุ้ย	ตำบลราไวย์
๗. หาดราไวย์	ตำบลราไวย์
๘. หาดในเขตพื้นที่เกาะต่างๆ	ของตำบลราไวย์

อำเภอกะฐี มีจำนวน ๑๒ หาด ดังนี้

๑. หาดไตรตรัง	ตำบลป่าตอง
๒. หาดกะหลิม	ตำบลป่าตอง
๓. หาดตาหีบ	ตำบลป่าตอง

/.๙. หาดอี๊กวนา..

-๒-

๔. หาดอี๊กวน่า	ตำบลป่าตอง
๕. หาดพาราไดส์	ตำบลป่าตอง
๖. หาดหินตั้ง	ตำบลกมลา
๗. หาดนาคาเล	ตำบลกมลา
๘. หาดแหะ	ตำบลกมลา
๙. หาดฮั่ว	ตำบลกมลา
๑๐. หาดราวี	ตำบลกมลา
๑๑. หาดหอยซี	ตำบลกมลา
๑๒. หาดแหลมสิงห์	ตำบลกมลา

อำเภอถลาง มีจำนวน ๑๓ หาด ดังนี้

๑. หาดเลพัง	ตำบลเชิงทะเล
๒. หาดลาอัน	ตำบลเชิงทะเล
๓. หาดหินกรวย	ตำบลเชิงทะเล
๔. หาดพันซี	ตำบลเชิงทะเล
๕. หาดในทอน	ตำบลสาคร
๖. หาดไสคู	ตำบลสาคร
๗. หาดบางทราย	ตำบลป่าคลอก
๘. หาดท่าหลา	ตำบลป่าคลอก
๙. หาดอ่าวปอ	ตำบลป่าคลอก
๑๐. หาดยามู	ตำบลป่าคลอก
๑๑. หาดเกาะนาคา	ตำบลป่าคลอก
๑๒. หาดทรายแก้ว	ตำบลไม้ขาว
๑๓. หาดไม้ขาว	ตำบลไม้ขาว

ประเภทที่ ๓ หาดจัดระเบียบ หมายถึง หาดซึ่งเคยมีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจำนวนมาก เคยเข้าไปใช้พื้นที่ส่วนใหญ่ของหาดในการเข้าไปประกอบอาชีพบริการนักท่องเที่ยว จนมีปัญหาในการเข้าไปยึดถือครอบครองมาเป็นเวลานาน อันเป็นการส่งผลกระทบต่อในการเข้าไปใช้พื้นที่หาดเพื่อการพักผ่อนของประชาชนและนักท่องเที่ยว ในลักษณะที่สาธารณประโยชน์ซึ่งพลเมืองใช้ร่วมกัน ภายหลังรัฐได้เข้าไปดำเนินการบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ส่งผลให้ผู้ประกอบอาชีพชายหาดได้รับความเดือดร้อน รัฐจึงได้มีแนวทางในการเยียวยาผ่อนผันผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด โดยเข้าไปจัดระเบียบในการใช้พื้นที่ชายหาดให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยไม่ให้เกิดการยึดถือครอบครองหรือจองพื้นที่ ได้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของพื้นที่ตามความยาวหาด มีดังนี้

อำเภอเมืองภูเก็ต มีจำนวน ๕ หาด ดังนี้

๑. หาดกะตะใหญ่	ตำบลกะรน
๒. หาดกะรนใหญ่	ตำบลกะรน
๓. หาดกะตะน้อย	ตำบลกะรน
๔. หาดกะรนน้อย	ตำบลกะรน
๕. หาดในหาน	ตำบลราไวย์

/..อำเภอกะทู้..

-๓-

อำเภอกะทู้ มีจำนวน ๒ ทาด ดังนี้

๑. ทาดป่าตอง	ตำบลป่าตอง
๒. ทาดกมลา	ตำบลกมลา

อำเภอถลาง มีจำนวน ๒ ทาด ดังนี้

๑. ทาดบางเทา	ตำบลเชิงทะเล
๒. ทาดในยาง	ตำบลสาตุ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ผนวก ข

ประกาศจังหวัดภูเก็ต เรื่องข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาด และใบสำคัญจดทะเบียนสมาคม

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

ฉบับที่ ๒ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น เพื่อให้การใช้พื้นที่ชายหาดในแต่ละหาดของจังหวัดภูเก็ต เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในข้อปฏิบัติของการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภท ป้องกันการบุกรุก ยึดถือครอบครองและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์เพื่อให้หาดคงความเป็นธรรมชาติอย่างยั่งยืน ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศข้อกำหนดและเงื่อนไขในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

ประเภทที่ ๑ หาดเทพกระเกียรติ มีข้อกำหนด คือ ห้ามมิให้บุคคล กลุ่มบุคคล หรือเอกชน เข้าไปกระทำการใดๆ ทั้งสิ้นโดยเด็ดขาด นอกจากการเข้าไปท่องเที่ยวหรือเพื่อการพักผ่อน โดยจะมีการปรับ ภูมิทัศน์พื้นที่ของชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ซึ่งเคยเสด็จประพาสหาดสุรินทร์ เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๐๒ ตลอดจนตกแต่งให้เป็นสวนพฤกษศาสตร์ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติ สืบไป

ประเภทที่ ๒ หาดอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีข้อกำหนด คือ ให้คงไว้ซึ่งสภาพความเป็นธรรมชาติของชายหาดดั้งเดิม ห้ามบุคคลใดเข้าไปประกอบอาชีพหรือดำเนินการใดๆทั้งสิ้น ให้คงไว้ซึ่งการอนุรักษ์และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ตและคงไว้ให้นุชนคนรุ่นหลังสืบต่อไป

ประเภทที่ ๓ หาดจัดระเบียบ มีการแบ่งพื้นที่เพื่อดูแลและผ่อนผันความเดือดร้อนของกลุ่มอาชีพเดิมที่ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด โดยแบ่งพื้นที่หาดออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) มีข้อกำหนด คือ อนุญาตให้นักท่องเที่ยวและประชาชน สามารถปักร่ม วางเบาะ เสื่อ ผ้าปู และกลุ่มอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาดที่ผ่านการคัดกรอง ซึ่งได้จดทะเบียนไว้กับอำเภอและท้องถิ่น สามารถให้บริการร่ม นวดชายหาด บริการหิ้วกระติก และมีจุดบริการนักท่องเที่ยวได้ โดยอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายคือ ไม่เป็นการยึดถือครอบครอง หรือมีการจองแต่อย่างใด โดยให้เข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ ออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๒. พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) มีข้อกำหนด คือ ห้ามมิให้ปักร่ม ห้ามวางโต๊ะ เติง เก้าอี้ ห้ามมิให้มีบริการนวดชายหาด ห้ามจำหน่ายอาหารและห้ามประกอบอาชีพใดๆโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆที่บดบังทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

/..ทั้งนี้..

ทั้งนี้ ห้ามบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใด กระทำการในลักษณะเข้ายึดถือ ครอบครองทำประโยชน์ หรือจับจองบนพื้นที่ชายหาดสาธารณะ ทั้ง ๓ ประเภทดังกล่าว หรือด้วยวิธีการอื่นใดโดยเด็ดขาด หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด โดยเฉพาะในหาดประเภทหาดจัดระเบียบ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่โซนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่ชายหาดให้เป็นหาดอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๓ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดป่าตอง" ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดป่าตอง" ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดป่าตอง ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๓,๗๒๗.๙๗๐ เมตร
๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผ่อนผันผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด

โดยกำหนดไว้ จำนวน ๕ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ จุดที่ ๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (A๑ ถึง A๔) ๗๖.๘๒๙ เมตร และมีความกว้าง (A๑ ถึง A๗) ๓๑.๗๑๕ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (A๒ ถึง A๓) ๗๖.๕๖๙ เมตร และมีความกว้าง (A๓ ถึง A๔) ๓๑.๑๐๘ เมตร

๒.๑.๒ จุดที่ ๒ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (B๒ ถึง B๓) ๗๖.๙๘๒ เมตร และมีความกว้าง (B๑ ถึง B๒) ๒๕.๙๑๘ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (B๑ ถึง B๔) ๗๖.๗๑๒ เมตร และมีความกว้าง (B๓ ถึง B๔) ๒๙.๒๕๑ เมตร

๒.๑.๓ จุดที่ ๓ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (C๒ ถึง C๓) ๗๔.๔๐๓ เมตร และมีความกว้าง (C๑ ถึง C๒) ๒๑.๓๕๕ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (C๑ ถึง C๔) ๗๕.๔๘๔ เมตร และมีความกว้าง (C๓ ถึง C๔) ๒๒.๑๓๘ เมตร

๒.๑.๔ จุดที่ ๔ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (D๒ ถึง D๓) ๗๗.๗๗๓ เมตร และมีความกว้าง (D๑ ถึง D๒) ๒๔.๕๐๐ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (D๑ ถึง D๔) ๗๖.๖๕๗ เมตร และมีความกว้าง (D๓ ถึง D๔) ๒๕.๙๑๘ เมตร

๒.๑.๕ จุดที่ ๕ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (E๒ ถึง E๓) ๗๖.๒๐๙ เมตร และมีความกว้าง (E๑ ถึง E๒) ๒๖.๑๙๑ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (E๑ ถึง E๔) ๗๗.๐๒๘ เมตร และมีความกว้าง (E๓ ถึง E๔) ๒๖.๓๕๓ เมตร รายละเอียดตามแผนที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

๒.๒.พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปักร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวดชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

/..๓. การดำเนินการ..

-๒-

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด กระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวร หรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆบนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราว ชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ ออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๔. ให้สมาคมรักษาหาดป่าตอง ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาด การจัดระเบียบชายหาดป่าตองทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและ กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย เคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่ โชนนิง ๑๐% และปรับพื้นที่หาดป่าตอง ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๔ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดกมลา" ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดกมลา" ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดกมลา ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๒,๒๒๘.๔๙๗ เมตร
๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผืนผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๔ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ จุดที่ ๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (A๑ ถึง A๓) ๕๒.๑๙๗ เมตร และมีความกว้าง (A๑ ถึง A๒) ๑๓.๑๖๕ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (A๑ ถึง A๔) ๕๐.๗๐๖ เมตร และมีความกว้าง (A๓ ถึง A๔) ๑๓.๔๖๕ เมตร

๒.๑.๒ จุดที่ ๒ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (B๑ ถึง B๒) ๕๗.๔๘๘ เมตร และมีความกว้าง (B๔ ถึง B๑) ๑๓.๐๙๓ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (B๓ ถึง B๔) ๕๕.๖๗๕ เมตร และมีความกว้าง (B๒ ถึง B๓) ๑๒.๖๕๗ เมตร

๒.๑.๓ จุดที่ ๓ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (C๒ ถึง C๓) ๕๐.๓๔๐ เมตร และมีความกว้าง (C๑ ถึง C๒) ๑๒.๐๓๖ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (C๑ ถึง C๔) ๔๘.๘๕๖ เมตร และมีความกว้าง (C๓ ถึง C๔) ๑๑.๘๓๕ เมตร

๒.๑.๔ จุดที่ ๔ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (D๒ ถึง D๓) ๖๙.๘๑๑ เมตร และมีความกว้าง (D๓ ถึง D๔) ๑๒.๐๐๗ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (D๔ ถึง D๑) ๖๘.๒๗๘ เมตร และมีความกว้าง (D๑ ถึง D๒) ๑๒.๒๓๓ เมตร รายละเอียดตามแผนที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

๒.๒.พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปักร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวดชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดกระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวร หรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆ บนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ ออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

/.๔. ให้สภาคมริกษ์..

-๒-

๔. ให้สมาคมรักษาหาคมลา ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาด การจัดระเบียบชายหาดกมลาทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่ โชนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่หาดกมลา ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๕ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดในหาน” ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดในหาน” ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดในหาน ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๕๘๗.๙๖๔ เมตร
๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผ่อนผันผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๒ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ จุดที่ ๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (B๑๗ ถึง B๒๐) ๔๐.๑๓๑ เมตร และมีความกว้าง (B๑๙ ถึง B๒๐) ๑๕.๔๐๐ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (B๑๘ ถึง B๑๙) ๔๐.๑๓๘ เมตร และมีความกว้าง (B๑๗ ถึง B๑๘) ๑๕.๕๑๘ เมตร

๒.๑.๒ จุดที่ ๒ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (B๒๑ ถึง B๒๔) ๔๐.๑๐๕ เมตร และมีความกว้าง (B๒๓ ถึง B๒๔) ๑๕.๖๓๔ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (B๒๒ ถึง B๒๓) ๔๐.๑๑๐ เมตร และมีความกว้าง (B๒๑ ถึง B๒๒) ๑๕.๑๕๑ เมตร รายละเอียดตามแผนที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

๒.๒. พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปักร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวดชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่ขัดแย้งทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดกระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวร หรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆ บนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ ออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๔. ให้สมาคมรักษ์หาดในหาน ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาด การจัดระเบียบชายหาดในหานทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

/.๕. ทักษิณ.

-๒-

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย
เคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่
โซนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่ขาดในหนาน ให้เป็นขาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๖ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดกะตะใหญ่" ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดกะตะใหญ่" ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดกะตะใหญ่ ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๑๓๗๕.๓๖๙ เมตร
๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผืนผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๒ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ จุดที่ ๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (C๑ ถึง C๔) ๗๐.๒๑๑ เมตร และมีความกว้าง (C๑ ถึง C๒) ๑๙.๙๙๗ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (C๒ ถึง C๓) ๗๐.๔๖๒ เมตร และมีความกว้าง (C๓ ถึง C๔) ๑๙.๙๔๒ เมตร

๒.๑.๒ จุดที่ ๒ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (C๖ ถึง C๗) ๖๙.๙๔๒ เมตร และมีความกว้าง (C๕ ถึง C๖) ๒๐.๑๕๔ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (C๕ ถึง C๘) ๗๐.๕๒๐ เมตร และมีความกว้าง (C๗ ถึง C๘) ๒๐.๐๔๘ เมตร รายละเอียดตามแผนที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

๒.๒. พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปักร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวดชายหาด วางโต๊ะ เหยิง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดกระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวร หรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆ บนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๔. ให้สมาคมรักษ์หาดกะตะใหญ่ ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาด การจัดระเบียบชายหาดกะตะใหญ่ทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

/..๕ หากมีการ..

-๒-

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย
เคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่
โซนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่หาดกะตะใหญ่ ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไชยชาติ อมรวัดน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๗ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดกะรนใหญ่” ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดกะรนใหญ่” ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดกะรนใหญ่ ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๓,๖๐๐.๐๓๖ เมตร

๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผืนดินผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๕ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ จุดที่ ๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด(D๑ ถึง D๔) ๗๐.๕๔๕ เมตร และมีความกว้าง(D๑ ถึง D๒) ๒๐.๔๑๖ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว(D๒ ถึง D๓) ๗๑.๘๒๕ เมตร และมีความกว้าง(D๓ ถึง D๔) ๒๐.๘๐๐ เมตร

๒.๑.๒ จุดที่ ๒ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (D๕ ถึง D๘) ๖๙.๕๖๐ เมตร และมีความกว้าง (D๗ ถึง D๘) ๒๐.๒๑๘ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (D๖ ถึง D๗) ๖๘.๕๖๕ เมตร และมีความกว้าง (D๕ ถึง D๖) ๒๔.๙๔๖ เมตร

๒.๑.๓ จุดที่ ๓ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (D๙ ถึง D๑๒) ๗๗.๑๐๐ เมตร และมีความกว้าง (D๙ ถึง D๑๐) ๒๗.๔๘๘ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (D๑๐ ถึง D๑๑) ๘๐.๓๕๐ เมตร และมีความกว้าง (D๑๑ ถึง D๑๒) ๒๐.๐๐๐ เมตร

๒.๑.๔ จุดที่ ๔ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (D๑๓ ถึง D๑๖) ๗๑.๕๖๙ เมตร และมีความกว้าง (D๑๓ ถึง D๑๔) ๒๐.๒๖๖ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (D๑๔ ถึง D๑๕) ๗๑.๓๗๘ เมตร และมีความกว้าง (D๑๕ ถึง D๑๖) ๑๙.๙๐๓ เมตร

๒.๑.๕ จุดที่ ๕ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (D๑๗ ถึง D๒๐) ๗๐.๑๕๔ เมตร และมีความกว้าง (D๑๗ ถึง D๑๘) ๒๐.๔๒๖ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (D๑๘ ถึง D๑๙) ๖๙.๓๘๖ เมตร และมีความกว้าง (D๑๙ ถึง D๒๐) ๒๐.๗๐๓ เมตร รายละเอียดตามแผนที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

๒.๒.พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปักร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวดชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดกระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวรหรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆบนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

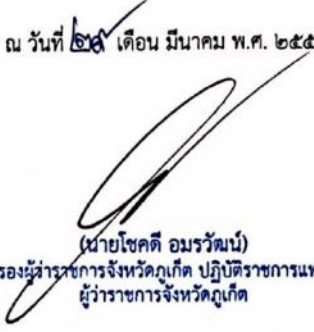
/..๔. ให้สมาคม..

๔. ให้สมาคมรักษาคะรณใหญ่ ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาด การจัดระเบียบชายหาดกะรณใหญ่ทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่ โชนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่หาดกะรณใหญ่ ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

ฉบับที่ ๘ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดกะตะน้อย" ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดกะตะน้อย" ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดกะตะน้อย ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๗๓๘.๒๖๕ เมตร
๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผ่อนผันผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๒ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ จุดที่ ๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (B๒ ถึง B๓) ๔๐.๑๔๖ เมตร และมีความกว้าง (B๑ ถึง B๒) ๒๐.๓๔๖ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (B๑ ถึง B๔) ๓๙.๒๗๕ เมตร และมีความกว้าง (B๓ ถึง B๔) ๒๑.๐๕๒ เมตร

๒.๑.๒ จุดที่ ๒ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (B๖ ถึง B๗) ๔๖.๕๙๘ เมตร และมีความกว้าง (B๕ ถึง B๖) ๒๐.๓๗๒ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (B๕ ถึง B๘) ๔๖.๑๔๒ เมตร และมีความกว้าง (B๗ ถึง B๘) ๒๑.๘๖๕ เมตร รายละเอียดตามแผนที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้

๒.๒.พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปักร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวดชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดกระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวร หรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆ บนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๔. ให้สมาคมรักษาหาดกะตะน้อย ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาด การจัดระเบียบชายหาดกะตะน้อยทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

/..๕. ทงม็กร..

-๒-

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย
เคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่
โซนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่หาดกะตะน้อย ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไชคติ อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๙ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดกะรนน้อย” ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดกะรนน้อย” ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดกะรนน้อย ตำบลกะรน อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๓๓๑.๗๒๘ เมตร
๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผ่อนผันผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปิกนัม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๑ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (A๑ ถึง A๔) ๓๔.๘๔๙ เมตร และมี ความกว้าง (A๑ ถึง A๒) ๑๙.๙๗๖ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (A๒ ถึง A๓) ๓๔.๑๘๙ เมตร และมีความ กว้าง (A๓ ถึง A๔) ๑๙.๙๒๗ เมตร

๒.๒.พื้นที่ห้ามปิกนัม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการ ปิกนัมใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวด ชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็น พื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพ ของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด กระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวร หรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆ บนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราว ชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ ออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๔. ให้สมาคมรักษหาดกะรนน้อย ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการ หมู่บ้าน/ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทน กลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความ สะอาด การจัดระเบียบชายหาดกะรนน้อยทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

/..๕. หากมีการ..

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย
เคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่
โซนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่หาคะรณน้อย ให้เป็นหาคะรณอนุรักษธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัตน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๑๐ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดในยาง” ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ “หาดในยาง” ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดในยาง ตำบลสาคู อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๒๐๐๑.๓๖๙ เมตร
๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผอนผ่นผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๑ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (F๒ ถึง F๓) ๒๐๗.๔๐๑ เมตร และมีความกว้าง (F๑ ถึง F๒) ๒๙.๙๓๒ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (F๑ ถึง F๔) ๒๐๒.๒๑๗ เมตร และมีความกว้าง (F๓ ถึง F๔) ๓๐.๐๕๑ เมตร

๒.๒.พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปักร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวดชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็นพื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดกระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวรหรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆ บนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๔. ให้สมาคมรักษหาดในยาง ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาดการจัดระเบียบชายหาดในยางทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

/.๕. หากมีการ..

-๒-

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย
เคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่
โซนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่หาดในยาง ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไชคตี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ฉบับที่ ๑๑ /๒๕๕๙

เรื่อง ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดบางเทา" ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตามประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดมาตรการการบริหารจัดการชายหาดในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ประกาศจังหวัดภูเก็ตฉบับที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การกำหนดประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒/๒๕๕๙ เรื่อง ข้อกำหนดในการใช้พื้นที่ชายหาดแต่ละประเภทของจังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต จึงประกาศ ข้อกำหนดการใช้พื้นที่หาดจัดระเบียบ "หาดบางเทา" ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ดังนี้

๑. หาดบางเทา ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ความยาว ๕๐๓.๒๕๘ เมตร

๒. กำหนดพื้นที่ในการจัดระเบียบผืนผืนผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด ดังนี้

๒.๑. พื้นที่อนุญาตให้ปักร่ม (Umbrella Zone ๑๐%) ของความยาวหาด โดยกำหนดไว้จำนวน ๑ จุด ดังนี้

๒.๑.๑ มีความยาวด้านฝั่งชายหาด (E๒ ถึง E๓) ๕๑.๐๒๕ เมตร และมี ความกว้าง (E๑ ถึง E๒) ๕.๙๖๑ เมตร ด้านติดกับทะเลมีความยาว (E๑ ถึง E๔) ๕๐.๓๔๕ เมตร และมีความ กว้าง (E๓ ถึง E๔) ๖.๐๒๑ เมตร

๒.๒. พื้นที่ห้ามปักร่ม (Umbrella Prohibited Zone ๙๐%) ห้ามมิให้มีการปัก ร่มใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งร่มที่นักท่องเที่ยวนำมาด้วยตนเอง หรือร่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ห้ามบริการนวด ชายหาด วางโต๊ะ เติง เก้าอี้ หรือประกอบอาชีพอื่นใดโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้คงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติอันเป็น พื้นที่ชายหาดสาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน โดยไม่มีการกระทำการด้วยประการใดๆ ที่บดบังทัศนียภาพ ของพื้นที่ชายหาด

๓. การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ตามข้อ ๒.๑. ห้ามมิให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลใด กระทำการในลักษณะเข้าไปยึดถือ ครอบครอง หรือจับจองพื้นที่หรือก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่มั่นคงถาวร หรือกระทำการด้วยวิธีการใดๆ บนพื้นที่ชายหาดโดยเด็ดขาด โดยให้มีเพียงการเข้าไปประกอบอาชีพเพียงชั่วคราว ชั่วคราวในบริเวณที่กำหนดเท่านั้น เมื่อเสร็จจากการประกอบอาชีพในแต่ละครั้งให้เก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ ออกไปจากบริเวณพื้นที่ชายหาดทุกวัน ที่บริการเสร็จสิ้น

๔. ให้สมาคมรักษ์หาดบางเทา ซึ่งประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/คณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประธานชุมชน/ผู้บริหารท้องถิ่น/สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้แทนกลุ่มองค์กรภาคประชาชน และตัวแทนกลุ่มอาชีพ ผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบชายหาด มีหน้าที่ในการช่วยเหลือทางราชการ ดูแลรักษาความสะอาด การจัดระเบียบชายหาดบางเทาทั้งหมด ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและถือปฏิบัติตามระเบียบและ กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

/.๕. หากมีการ..

-๒-

๕. หากมีการกระทำด้วยประการใดๆ ที่ขัดหรือฝ่าฝืนต่อ ระเบียบ กฎหมาย ประกาศจังหวัดภูเก็ต
ข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่น จะดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย
เคร่งครัด ทั้งนี้ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนโดยกลุ่มอาชีพที่ได้รับการผ่อนผัน จะทำการยกเลิกการผ่อนผันพื้นที่
โซนนิ่ง ๑๐% และปรับพื้นที่หาดบางเทา ให้เป็นหาดประเภทอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๑๑ /๒๕๕๔

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษ์หาดกมลา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด
๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต
๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลกมลา เลขที่ ๒๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายเชคตี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๑๘ ๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษ์หาดกะตะน้อย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่ที่ สำนักงานเทศบาลตำบลกะรน เลขที่ ๑ ถนนกะตะ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายชัคติ อมรวัฒน์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน

นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๑๘ /๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรณรงค์หาดกะตะใหญ่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด
๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต
๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่ที่ สำนักงานเทศบาลตำบลกะรน เลขที่ ๑ ถนนกะตะ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๓๓ /๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษาดูแลกะหรนน้อย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ สำนักงานเทศบาลตำบลกะหรน เลขที่ ๑ ถนนกะตะ ตำบลกะหรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๑)๒ /๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรณรงค์หาดกะรนใหญ่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด
๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต
๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ สำนักงานเทศบาลตำบลกะรน เลขที่ ๑ ถนนกะตะ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไชยศักดิ์ อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๗/ ๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษ์หาดในยาง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่ที่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสาคร เลขที่ ๒๔ หมู่ที่ ๓ ตำบลสาคร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๑๖ ๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษาดินแดน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายแดนให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด
๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายแดน
๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต
๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่ที่ สำนักงานเทศบาลตำบลราไวย์ เลขที่ ๓๖๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไพศัติ อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๑๗/๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษ์หาดบางเทา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่เลขที่ ๒๔๗ หมู่ที่ ๕ ซอยบางเทา ๑ ถนนศรีสุนทร ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๙/ ๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษ์หาดป่าตอง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่ที่ สำนักงานเทศบาลเมืองป่าตอง เลขที่ ๑๒/๓ ถนนราชพาพานุสรณ์ ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไชยศักดิ์ อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๑๐ /๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษ์หาดลายัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่เลขที่ ๒๔๗ หมู่ที่ ๕ ซอยบางเทา ๑ ถนนศรีสุนทร ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายเชคตี อมรวัฒน์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน

นายผู้ทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๓ / ๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษาดูแลพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติภูเก็ต ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติภูเก็ตให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่เลขที่ ๒๔๗ หมู่ที่ ๕ ซอยบางเทา ๑ ถนนศรีสุนทร ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายเชคตี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ส.ค. ๔

ทะเบียนเลขที่ ๖ /๒๕๕๙

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคม

ใบสำคัญฉบับนี้ออกให้เพื่อแสดงว่า นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดภูเก็ต ได้รับจดทะเบียนสมาคมรักษ์หาดสุรินทร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. สนับสนุนที่ทำการปกครองอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการ และประสานงานกับเอกชนในการจัดการดูแลชายหาดให้มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๒. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในการใช้พื้นที่ชายหาด

๓. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับทางราชการและประสานงานกับเอกชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

๔. สมาคมไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการเมืองแต่ประการใด

สำนักงานของสมาคมตั้งอยู่เลขที่ ๒๔๗ หมู่ที่ ๕ ซอยบางเทา ๑ ถนนศรีสุนทร ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ตามความในมาตรา ๘๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
นายทะเบียนสมาคมจังหวัดภูเก็ต

ข้อปฏิบัติ ให้แสดงใบสำคัญนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานใหญ่และสำเนาภาพถ่ายใบสำคัญไว้ ณ สำนักงานสาขาของสมาคม (ถ้ามี)

ผนวก ข

ประกาศจังหวัดจัดตั้งชมรม

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาทหารเรือบ้านเกาะนาคา

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาทหารเรือบ้านเกาะนาคา" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. เด็กชายณัฐกร	นาคี	ประธาน
๒. เด็กชายภูรินทร์	สามารถ	รองประธาน
๓. เด็กชายอิสฟ้าฮาน	เจ๊ะมายี	ประชาสัมพันธ์
๔. เด็กชายนิชคุณ	หนูเซต	เหรียญ
๕. เด็กชายวีร์วัชร	รอบคิด	ปฏิคม
๖. เด็กชายรัฐภาคย์	หัตต์เอียด	กรรมการ
๗. เด็กชายอรุณพล	จอมโรสง	กรรมการ
๘. เด็กชายรัฐภูมิ	พันธ์ทิพย์	กรรมการ
๙. เด็กหญิงนภัทศรา	ตนคลัง	กรรมการ
๑๐. เด็กหญิงวิลาสินี	พันธ์ทิพย์	กรรมการ
๑๑. เด็กหญิงน้ำฝน	ชาวท่า	กรรมการ
๑๒. เด็กหญิงภัททรา	ศรีวิรัฐ	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี สมวิวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคูหาโรงเรียนบ้านบางโรง

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคูหาโรงเรียนบ้านบางโรง" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงชัชชานา	ชลเขตต์	ประธาน
๒.เด็กชายหัลลดา	สิงโต	รองประธาน
๓.เด็กหญิงพรธิพา	คงสุทธิ์	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงพราวศิตา	นักรบ	เหรัญญิก
๕.เด็กชายเฟ้าชัย	ทองหล่อ	ปฏิคม
๖.เด็กชายอรานนท์	สิบลีตร	กรรมการ
๗.เด็กหญิงวาสิยา	สินโต	กรรมการ
๘.เด็กหญิงวิลาวัล	ศรีชัดเค้า	กรรมการ
๙.เด็กหญิงอดิกันต์	พันธชัยศรี	กรรมการ
๑๐.เด็กชายณะชีร์	ปานคำ	กรรมการ
๑๑.เด็กชายอศิศักดิ์	เกิดทรัพย์	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงปิยะธิดา	จำปาทอง	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคชัย สุระวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนเกาะสิเหร่

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระบอบสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนเกาะสิเหร่" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงน้ำทิพย์	สีสาย	ประธาน
๒.เด็กชายศรวุฒิ	กุลอ๊ก	รองประธาน
๓.เด็กหญิงชนาพร	สุขสม	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงสุชาติ	ชำนัญเรือ	เหรียญก
๕.เด็กหญิงปริชาติ	แหวงภัคดี	ปฏิคม
๖.เด็กหญิงกมลวรรณ	รมย์ปรีดา	กรรมการ
๗.เด็กหญิงคณาเนตร	จันทร์นวล	กรรมการ
๘.เด็กหญิงอัญชนก	อุดสาหะ	กรรมการ
๙.เด็กชายปฏิพัทธ์	กลั่นพิมาน	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงสมปราวณา	มิ่งพิจารย์	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงวรรณิตา	หอบุตร	กรรมการ
๑๒.เด็กชายพงศ์เพชร	เตากระโทก	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงพิระญา	คำลาภ	ประธาน
๒.เด็กหญิงสุริยาภรณ์	ทองเสาร์	รองประธาน
๓.เด็กหญิงกนกวรรณ	อุดมกิจโชติ	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงพิชญา	ตันติวัฒน์พันธ์	เหรัญญิก
๕.เด็กหญิงจิรภา	หลักเกาะ	ปฏิคม
๖.เด็กชายชุตติสมัชชญ์	บุญหนัก	กรรมการ
๗.เด็กชายปรพหล	สายอยู่	กรรมการ
๘.เด็กชายเมธาพร	กลิ่นบุญ	กรรมการ
๙.เด็กชายปรากการ	มะคุณมอญ	กรรมการ
๑๐.เด็กชายกรวินทร์	สุชาเขิน	กรรมการ
๑๑.เด็กชายปรีชา	พันธุ์รัตน์	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงจารุวรรณ	คำเสียง	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาทหารเรือในเกาะมะพร้าว

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและห่วงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาทหารเรือในเกาะมะพร้าว" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กชายวายุ	นิลเลิศ	ประธาน
๒.เด็กหญิงฮาซอคำ	กานาม	รองประธาน
๓.เด็กหญิงมนันท์	หาญพรหมมา	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงแก้วกนก	มโนสาร	ற்றுญุก
๕.เด็กชายศรายุทธ	หอมรสกล้า	ปฏิคม
๖.เด็กชายกิตติรัช	เริงกิจ	กรรมการ
๗.เด็กชายวุฒินันท์	อาจเส็น	กรรมการ
๘.เด็กชายอรุณพล	เริงสมุทร	กรรมการ
๙.เด็กชายอาบุดอเลบ	เริงสมุทร	กรรมการ
๑๐.เด็กชายพลพล	บุญชุม	กรรมการ
๑๑.เด็กชายวิทย์ยุทธ	วันโรโก	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงกัญญารัตน์	จันทร์เพชร	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อนุวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาสถาปัตยกรรมวัดสุวรรณคีรีเขต

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาสถาปัตยกรรมวัดสุวรรณคีรีเขต" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. เด็กหญิงเอเซีย	อดุลินชาว์ลา	ประธาน
๒. เด็กชายกิริติ	นาวาทอง	รองประธาน
๓. เด็กชายสรวิศ	นवलแก้ว	ประชาสัมพันธ์
๔. เด็กหญิงธนิกา	วะเกิดเป็ง	เหรัญญิก
๕. เด็กชายเมษา	สมนา	ปฏิคม
๖. เด็กชายพุดฉิมพงษ์	เป็โรสง	กรรมการ
๗. เด็กชายฟ้าประทาน	วาโถม	กรรมการ
๘. เด็กชายระพีภัทร์	หาญเคียว	กรรมการ
๙. เด็กชายนันทนัช	กองแก้ว	กรรมการ
๑๐. เด็กชายทองต้นวินทร์	มีสวัสดิ์	กรรมการ
๑๑. เด็กชายวีรพงษ์	นิมมเดช	กรรมการ
๑๒. เด็กหญิงกวิสรา	ชุมมีสยา	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อภิวรรณ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคูหาโรงเรียนบ้านอ่าวปอ

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคูหาโรงเรียนบ้านอ่าวปอ" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงพรนัชชา	สระวารี	ประธาน
๒.เด็กหญิงวชิราภรณ์	ภิบาลคำสัตว์	รองประธาน
๓.เด็กหญิงกฤษณา	บุญแต่ง	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงเนตรชนก	การะนาม	เหรัญญิก
๕.เด็กหญิงอมลรดา	วุฒิบาล	ปฏิคม
๖.เด็กหญิงนันทญา	หวังดี	กรรมการ
๗.เด็กหญิงนุสรรา	ท้อทิพย์	กรรมการ
๘.เด็กหญิงรัตติศา	รอบคิด	กรรมการ
๙.เด็กชายปุราณิน	เครือชาย	กรรมการ
๑๐.เด็กชายวุฒิภัทร	นันทบุตร	กรรมการ
๑๑.เด็กชายรัฐภูมิ	มามู	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงณัฐณา	ศุลา	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อรุณวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาดูแลโรงเรียนบ้านไม้ขาว

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาดูแลโรงเรียนบ้านไม้ขาว" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กชายณภัทร	ศรีสมุทร	ประธาน
๒.เด็กชายฐิตินันท์	ชูศักดิ์	รองประธาน
๓.เด็กชายภูธรญา	อริยะอุดมกิจ	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กชายคณวรงค์	มะลิวัลย์	เหรัญญิก
๕.เด็กชายธนภดต	ชลสินธุ์	ปฏิคม
๖.เด็กชายสุวิชัย	พหัยภาสวร	กรรมการ
๗.เด็กชายแทนคุณ	ชุมจันทร์	กรรมการ
๘.เด็กชายนามกร	นาคประดิษฐ์	กรรมการ
๙.เด็กชายอนุชิต	ทองปอนด์	กรรมการ
๑๐.เด็กชายวราวุทธิ์	ศุภลักษณ์สุทธา	กรรมการ
๑๑.เด็กชายณัฐกิต	เต็มมือ	กรรมการ
๑๒.เด็กชายเจตนิพัทธ์	แปลกฤทธิ์	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายโชคดี อมระวัฒน์)
 รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
 ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนท่าฉัตรไชย

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระลอกสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนท่าฉัตรไชย" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงภูริดา	สนองคุณ	ประธาน
๒.เด็กหญิงอรนิชา	กสิรักษ์	รองประธาน
๓.เด็กหญิงสุทิสลา	ขุนพิณิจ	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงนันทิพร	หอมสนิท	เหรัญญิก
๕.เด็กชายณัฐวร	ชาโต	ปฏิคม
๖.เด็กชายอัษฎภา	หอมหวล	กรรมการ
๗.เด็กชายปุระเชษฐ์	ทิพย์รักษ์	กรรมการ
๘.เด็กชายวินรดา	ชาโต	กรรมการ
๙.เด็กหญิงเกกเกอู	ชาวพม่า	กรรมการ
๑๐.เด็กชายตฤพร	น้อยผล	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงอรวรรณ	พยายาม	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงอัจฉรีย์	อินประโคน	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคชัย ธรรมวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคณะโรงเรียนบ้านกะตะ (ตรีศุภทรอุปถัมภ์)

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคณะโรงเรียนบ้านกะตะ (ตรีศุภทรอุปถัมภ์)" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงกนกขวัญ	มั่งดี	ประธาน
๒.เด็กหญิงสุวิดา	เกิดสติ	รองประธาน
๓.เด็กหญิงรัชณี	ยังจันทร์	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงบิณปิ่นธูร์	จำเต็ม	เหรัญญิก
๕.เด็กหญิงวิพร	ภูทาบเพชร	ปฏิคม
๖.เด็กชายธนากร	เพชรสีมา	กรรมการ
๗.เด็กหญิงนาตาลี	ศิริสมบูรณ์	กรรมการ
๘.เด็กหญิงสุธีรยา	เอ็นภูเขา	กรรมการ
๙.เด็กหญิงวิชุดา	คงทอง	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงสุนิดา	ระวีงทอง	กรรมการ
๑๑.เด็กชายธนกร	สมภาคร	กรรมการ
๑๒.เด็กชายพงษ์พล	พงค์มาก	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคชัย อรุณรัตน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดฉะเชิงเทรา

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนผู้เกิดรักษาหอเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ภูเก็ต
ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ตามที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระบอบสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดฉะเชิงเทรา และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนผู้เกิดรักษาหอเรียนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ภูเก็ต ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.นางสาวอิษฏาธร	ศรีอินทร์	ประธาน
๒.นางสาวอังศุฉภาภัทร์	จันทวิญญู	รองประธาน
๓.นางสาวพนิตพร	มงคล	ประชาสัมพันธ์
๔.นางสาวอรุวรรณ	สมผล	เหรียญกษาปณ์
๕.เด็กหญิงวิริศรา	นาวิ	ปฏิคม
๖.เด็กชายชานนท์	บุญสุทธิ์	กรรมการ
๗.เด็กชายณัฐกร	จิตตาศิริบุญวัตร	กรรมการ
๘.เด็กชายปรเมศวร์	จะรา	กรรมการ
๙.เด็กชายศุภกิตติ์	เวชรรัตน์	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงจันทิมา	หิณสูงเนิน	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงนพพร	วิจิตรโสภาน	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงศุจิรัฐ	ทวิรส	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายโชคดี อ่อนศรีรัตน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคำขวัญโรงเรียนสตรีภูเก็ต

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระลอกสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคำขวัญโรงเรียนบ้านสตรีภูเก็ต" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.นางสาวนิตดา	สุขอนันต์	ประธาน
๒.นางสาวภัชชินทร์	ดวงสุภา	รองประธาน
๓.นางสาวประภาพรณ	เรืองรักษ์	ประชาสัมพันธ์
๔.นางสาวทิพวรรณ	ศรัทธาวิญญู	เหรัญญิก
๕.นางสาวสิรินดา	ชัยทองรักษ์	ปฏิคม
๖.นางสาวอริชา	เมธเจวิญญูวิวัฒนา	กรรมการ
๗.นางสาวปาจรีย์	สีมกพลกษพันธ์	กรรมการ
๘.นางสาวลลิตภัทร	นุ้ยสง่า	กรรมการ
๙.นางสาวจันทร์เพ็ญ	จันทร์สอน	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงชัชมาพร	สินมาก	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงทิพย์พิมาน	ทอทิพย์	กรรมการ
๑๒.นางสาวกนกกลตา	เครือกาบทอง	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคชัย อึ้งไฉ่น้ำ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนภูเก็ตไทยหัวอาเซียนวิทยา

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระลอกสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนภูเก็ตไทยหัวอาเซียนวิทยา" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.นางสาววานิชชา	ฟูคโควี่	ประธาน
๒.เด็กหญิงกัญญาวีร์	วงศ์ธนวิรุฬห์	รองประธาน
๓.นางสาวชนิดชนก	ประชุมพันธ์	ประชาสัมพันธ์
๔.นางสาวจันตรีจิตต์	นวลนัม	เหรัญญิก
๕.นายกมล	ปารदान	ปฏิคม
๖.นางสาวขวัญใจ	โอบุญทา	กรรมการ
๗.นายอนันดา	เมธา	กรรมการ
๘.นางสาววิชรา	ชมิตร	กรรมการ
๙.นางสาวรวิพร	วงศ์อุไร	กรรมการ
๑๐.นางสาวกมลวรรณ	จันทนานนท์	กรรมการ
๑๑.นางสาวจิตชนก	ศรีลัญจกร	กรรมการ
๑๒.นางสาวนฤทัย	ไพโรจน์สกุล	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโอบุญทา โอบุญทา)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ท

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ทรักษาคัดโรงเรียนกะทู้วิทยา

ตามที่จังหวัดภูเก็ท ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ท และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ทรักษาคัดโรงเรียนกะทู้วิทยา" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. นายไชยพงศ์	เจิมสวัสดิ์	ประธาน
๒. นางสาวณัฐชยาพร	ภักดีจิตต์	รองประธาน
๓. นางสาวพรกนก	บุญรอด	ประชาสัมพันธ์
๔. นางสาวนากรณ์	ทองเริ่ม	เหรียญก
๕. นางสาวไอลิน	เพ็งสา	ปฏิคม
๖. นางสาวศุภมาส	เอ่งฉ้วน	กรรมการ
๗. นายศราวุธ	ชูนัน	กรรมการ
๘. นางสาวอินทิรา	ฉิมเรือง	กรรมการ
๙. นางสาวพัชราภรณ์	แซ่ตัน	กรรมการ
๑๐. นางสาวพัวีศา	จันทนา	กรรมการ
๑๑. นางสาวสุธิดา	หมายสุข	กรรมการ
๑๒. นายมีชัย	ศรีมันตะ	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไชยศักดิ์ ชื่นวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ท ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ท

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนบ้านบางเทา

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนบ้านบางเทา" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงควาวดี	ธรรมกุล	ประธาน
๒.เด็กหญิงรุ่งฤดี	วารศรี	รองประธาน
๓.เด็กหญิงเกษร	พูนกุล	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงสิริรัตน์	นิ่มนวล	เหรียญก
๕.เด็กหญิงชั้นชบาฉลา	อุบลัน	ปฏิคม
๖.เด็กหญิงเสาวลักษณ์	แก้วงาม	กรรมการ
๗.เด็กหญิงพิจิตรา	ไม้เลี้ยง	กรรมการ
๘.เด็กหญิงเพ็ญมณี	เพชรลับ	กรรมการ
๙.เด็กชายบาซิล	ภิญโญ	กรรมการ
๑๐.เด็กชายสุกกิจ	วณะ	กรรมการ
๑๑.เด็กชายณัฐพล	ลอมมาและ	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงชนิดากา	ชลเชตต์	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี สมวิวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนวัดสุวรรณคีรีวงก์

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระบอบสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนบ้านวัดสุวรรณคีรีวงก์" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงมณีนภา	เคจือคำ	ประธาน
๒.เด็กชายปวีวัฒน์	ต้นกี	รองประธาน
๓.เด็กหญิงญาณิกา	จันทร์ทอง	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงกัญญารัตน์	นาสิงเดา	เหรียญก
๕.เด็กหญิงรัตตะ	ทาปา	ปฏิคม
๖.เด็กหญิงธิดา	พิศลยบุตร	กรรมการ
๗.เด็กชายดิณณภพ	นารมมะมะ	กรรมการ
๘.เด็กชายนันทกร	อู่เย็น	กรรมการ
๙.เด็กหญิงอรุราร	แซ่หลี่	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงกนกพร	แก้วสวนจิก	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงจณิสตา	นาควัน	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงสุภัทสร	เดชแก้ว	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายไชยศักดิ์)
 รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
 ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนแห่งหยกบ่ารุง

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระบอบสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนแห่งหยกบ่ารุง" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงพลอยชมพู	จันทะศิลา	ประธาน
๒.เด็กหญิงเบญจวรรณ	โชขุนทด	รองประธาน
๓.เด็กหญิงณัฐนิช	ปิยะวิริยะกุล	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงสุภารัตน์	อธินาม	เหรัญญิก
๕.เด็กชายณัฏพล	ศิรินารถ	ปฏิคม
๖.เด็กหญิงอนันธิดา	คะนิงคิด	กรรมการ
๗.เด็กหญิงสุธิดา	สุขสบาย	กรรมการ
๘.เด็กหญิงวิญญา	สิงคาระ	กรรมการ
๙.เด็กหญิงรัชชานันท์	เหมกาศ	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงภัทรนิชา	อิสลาม	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงจิระประภา	ยาควัน	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงกรกนก	สวดยสะอาด	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโพธิ์ศักดิ์ ธรรมวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนบ้านสาธุ

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระบอบสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนบ้านสาธุ" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. เด็กหญิงขวัญญา	เพชรไทย	ประธาน
๒. เด็กหญิงสุชาดา	จารจิต	รองประธาน
๓. เด็กหญิงอารีรัตน์	มุขพันธ์	ประชาสัมพันธ์
๔. เด็กชายศักรินทร์	ปราบระโท	เหรียญ
๕. เด็กหญิงอมราภรณ์	แปลกฤทธิ์	ปฏิคม
๖. เด็กชายศิลาชัย	บุญเพชร	กรรมการ
๗. เด็กชายชนะพล	เงินดี	กรรมการ
๘. เด็กชายขวัญชัยวุฒิ	สมบัติ	กรรมการ
๙. เด็กชายก้องเกียรติ	ชูศักดิ์	กรรมการ
๑๐. เด็กชายเกียรติศักดิ์	ศรีทอง	กรรมการ
๑๑. เด็กชายวีรเดช	ปัญญาดี	กรรมการ
๑๒. เด็กหญิงอัฐิญา	บัวจร	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมระวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๖ จังหวัดภูเก็ต

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๖ จังหวัดภูเก็ต" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. นายศราวุธ	มีจันทร์	ประธาน
๒. นางสาวอรพรรณ	หอมคุณ	รองประธาน
๓. นายฟ้าสี	วาทะรักษ์	ประชาสัมพันธ์
๔. เด็กหญิงนัสรีน	พลอยขาว	เหรัญญิก
๕. นายชาญฤทธิ์	เต๋เก่า	ปฏิคม
๖. นางสาวชมภักดิ์สร	ชาติพุดชา	กรรมการ
๗. นายภัทรพงษ์	เลื้ออย่าง	กรรมการ
๘. เด็กชายพุทธชาติ	กองศิริ	กรรมการ
๙. เด็กหญิงฐิติรัตน์	ทองอิน	กรรมการ
๑๐. เด็กชายเด่นชัย	ทองอารมณ์	กรรมการ
๑๑. เด็กชายสุทธิพงศ์	เงินมูล	กรรมการ
๑๒. นางสาวศดานันท์	กิจนหศรี	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี ชูวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาสถาปัตยกรรมโรงเรียนบ้านกะหลิม

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาสถาปัตยกรรมโรงเรียนบ้านกะหลิม" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. เด็กชายปฏิภาณ	วิริยะชูรย์	ประธาน
๒. เด็กชายวิสิทธิ์	สนเมือง	รองประธาน
๓. เด็กชายจักรภัทร	ชำนานุกิจ	ประชาสัมพันธ์
๔. เด็กหญิงบัณฑิตา	กล้าหาญ	เหรัญญิก
๕. เด็กหญิงอารีย์ส	บือโต	ปฏิคม
๖. เด็กหญิงวาทีณี	วอดทอง	กรรมการ
๗. เด็กชายธรรดล	คู่งาน	กรรมการ
๘. เด็กชายณัฐวุฒิ	เพชรทัศน์	กรรมการ
๙. เด็กชายฮาบีบ	เตียงน้อย	กรรมการ
๑๐. เด็กชายอัฒบาส	แหลมกา	กรรมการ
๑๑. เด็กชายทินภัทร	ถาวร	กรรมการ
๑๒. เด็กหญิงนุชสราร	อันเลื่อน	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาโรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาโรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. นายปิติชนม์	รัตนปทุมวงศ์	ประธาน
๒. นายชวัลวิทย์	สุนทรวิทยา	รองประธาน
๓. นายวุฒิพงศ์	สุขทัศน์	ประชาสัมพันธ์
๔. นางสาวมาลีสา	องค์ศรีตระกูล	เหรัญญิก
๕. นายภาณุวิชญ์	ไชยเลิศ	ปฏิคม
๖. นายฤกษ์ฉัตร	เวชพันธ์	กรรมการ
๗. นายกวิน	มุกดา	กรรมการ
๘. นายโกเมศ	คงทอง	กรรมการ
๙. นางสาวณาลักษณ์	ไชยชาญฤทธิ์	กรรมการ
๑๐. นางสาวจุฬาลักษณ์	ประกอบแสง	กรรมการ
๑๑. นางสาวณัฐชิตา	จงศิริ	กรรมการ
๑๒. นางสาวกรกนก	เอกวงศกร	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อุดมสมบูรณ์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาศูนย์โรงเรียนวัดมงคลวราราม

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระบอบสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาศูนย์โรงเรียนวัดมงคลวราราม" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กชายยุทธพิชัย	ปัญญาไว	ประธาน
๒.เด็กชายนิติพล	โหดสาส์	รองประธาน
๓.เด็กหญิงปานฤดี	การกล้า	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงภัทรจิตา	ปรัชพันธ์	เหรียญก
๕.เด็กหญิงจิตาภรณ์	สุขวิเศษ	ปฏิคม
๖.เด็กชายจิราวุฒิ	ยอดคำเนิน	กรรมการ
๗.เด็กชายปวีรช	วิลาห	กรรมการ
๘.เด็กชายธนรัตน์	จุงสุวรรณ	กรรมการ
๙.เด็กหญิงกรรณิมา	เพชรรัตน์	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงพิมพ์วิษญา	มิตรวงษา	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงศิริรัตน์	ยอดเทียน	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงภคพร	จันทร์กระจ่าง	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายโชค ใจสวัสดิ์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาทหารเรือเรียนแหลมพันวา

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาทหารเรือเรียนแหลมพันวา" ประกอบด้วย ดังนี้

๑. เด็กชายยูอัฒัดอาอูบ	ชะง่ามา	ประธาน
๒. เด็กหญิงภัทรภร	ช่วงทิพย์	รองประธาน
๓. เด็กหญิงภัทรธิดา	รักแก้ว	ประชาสัมพันธ์
๔. เด็กหญิงมูธิดา	สาธิตา	เหรัญญิก
๕. เด็กหญิงอัสลา	การะเกด	ปฏิคม
๖. เด็กชายฟ้าเดิน	เตียงน้อย	กรรมการ
๗. เด็กชายยูอัฒัดรอฮิบ	ชนแดง	กรรมการ
๘. เด็กหญิงนุสฮัยนี	दनอมไถ	กรรมการ
๙. เด็กชายวีระศักดิ์	ศิริขวัญ	กรรมการ
๑๐. เด็กชายนิฮ์ลฮาสิฟ	เจ๊ะเต๊ะ	กรรมการ
๑๑. เด็กชายอนันต์	สาระวารี	กรรมการ
๑๒. เด็กหญิงแก้วกัลยา	กึ่งเกาะยาว	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี อมรวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนบ้านอ่าวน้ำบ่อ

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยะสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษาคัดโรงเรียนบ้านอ่าวน้ำบ่อ" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.เด็กหญิงธนจิพร	แก้ววาที	ประธาน
๒.เด็กหญิงณิกันต์	ดิเรกวรานนท์	รองประธาน
๓.เด็กหญิงพิมพ์ธิดา	ฉิ้นเลี้ยง	ประชาสัมพันธ์
๔.เด็กหญิงอาทิตย์	จิเบญจ๊ะ	เหรัญญิก
๕.เด็กชายยุทธนา	พลีตา	ปฏิคม
๖.เด็กชายอาซีฟ	ยุคุณธร	กรรมการ
๗.เด็กชายเอกราช	สาลี	กรรมการ
๘.เด็กชายบัญญัติ	ชำนาญกิจ	กรรมการ
๙.เด็กชายชาگیر	แก่นเพชร	กรรมการ
๑๐.เด็กหญิงทิวพร	เข้มเพชร	กรรมการ
๑๑.เด็กหญิงชมรดา	หยิ่งหลัง	กรรมการ
๑๒.เด็กหญิงสุนิศา	มีแก้ว	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคดี สมพรรัตน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประกาศจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง จัดตั้งชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนเมืองกลาง

ตามที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการตามนโยบายคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลในการจัดระเบียบชายหาด โดยมี Road Map ๔ ระยะ (ระยะที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมาย ระยะที่ ๒ การกำหนดกรอบแนวทางในการดำเนินการ ระยะที่ ๓ การจัดระเบียบชายหาด ระยะที่ ๔ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน) ซึ่งการดำเนินการขณะนี้อยู่ในระยสุดท้าย คือ Road Map ระยะที่ ๔

ดังนั้น เพื่อให้เยาวชนในสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ชายหาด ตลอดจนปลูกสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด) ให้มีความยั่งยืนคงอยู่คู่กับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และอนุรักษ์รักษาไว้ให้อนุชนคนรุ่นหลังสืบไป จึงประกาศให้จัดตั้ง "ชมรมเยาวชนภูเก็ตรักษ์หาดโรงเรียนเมืองกลาง" ประกอบด้วย ดังนี้

๑.นางสาววรรณนิศา	บัวศรี	ประธาน
๒.นางสาวธนนิศา	กิจเวช	รองประธาน
๓.นางสาวเสาวลักษณ์	สุขคร	ประชาสัมพันธ์
๔.นางสาวจันทร์จิรา	สมบัติ	เหรัญญิก
๕.นางสาวอรปรียา	ศรีทอง	ปฏิคม
๖.นางอติศักดิ์	แก้วสุขศรี	กรรมการ
๗.นายเอียร์	คมนา	กรรมการ
๘.นางสาวพรทิพย์	พรหมมี	กรรมการ
๙.นางสาวนัชชา	วิวุฒิ	กรรมการ
๑๐.นางสาวมณีวรรณ	ทอทิพย์	กรรมการ
๑๑.นางสาวกรรธิมา	กสัดสวัสดิ์	กรรมการ
๑๒.นางสาวกัญญารัตน์	คยอง	เลขานุการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายโชคชัย อนุวัฒน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายโชคดี อมรวัฒน์

วัน เดือน ปีเกิด 30 2504

การศึกษา

ประวัติการทำงานโดยย่อ

. . 2547-2549

. . 2549-2554

. . 2554-2554

. .2554-2554

. .2554-2556

. .2556-2558

19 มกราคม 2558 - 30 กันยายน 2558

1 ตุลาคม 2558 - 10 ตุลาคม 2559

10 มกราคม 2559 -

ตำแหน่งปัจจุบัน